

Vishedens Bog
Kitáb-i-Iqán

Bahá'u'lláh

Vishedens Bog

KITÁB-I-IQÁN

DANSK BAHÁ'Í FORLAG

Kitáb-i-Iqán
Vishedens Bog
oversat fra engelsk fra
Kitáb-i-Iqán, The Book of Certitude
af Bahá'u'lláh
Ny revideret udgave
© 2009 Dansk Bahá'í Forlag
Sofievej 28
2900 Hellerup
ISBN 978-87-155-04-5

Produktion: Fladså Grafisk, +45 55 96 04 00

Dette er endnu et forsøg på, i nok så utilstrækkeligt et sprog, i vesten at præsentere denne bog af uovertruffen forrang blandt skrifterne af bahá'í-åbenbaringens Ophav. Håbet er, at den må bistå andre i deres bestræbelser på at nærme sig, hvad der altid må betragtes som det uopnåelige mål - en værdig gengivelse af Bahá'u'lláhs uforlignelige ytring.

Shoghi

I VOR HERRES NAVN,
DEN OPHØJEDE, DEN HØJESTE.

Intet menneske skal nå bredderne af den sande erkendelses hav, med mindre han frigør sig fra alt, hvad der er i himlen og på jorden. Helliggør jeres sjæle, oh I verdens folk, at I måske kan opnå det stade, som Gud har bestemt for jer, og således træde ind i den helligdom, der ifølge forsynets åbenbaringer er rejst på Bayánens firmament. 1

Disse ords inderste mening er denne: De, der betræder troens vej, de der tørster efter vishedens vin, må rense sig for alt jordisk, deres øre for tom tale, deres tanker for forfængelige forestillinger, deres hjerte for verdslige følelser, deres øje for det forgængelige. De bør fæste deres lid til Gud, og - idet de holder fast ved Ham - følge Hans veje. Da vil de blive gjort værdige til stråleglansen fra den guddommelige erkendelses og kundskabs sol og modtage en nåde, der er uendelig og usynlig, eftersom et menneske aldrig tør håbe på at opnå kundskab om Den Allerherligste, aldrig kan drikke af den guddommelige kundskabs og visdoms strøm, aldrig kan træde ind i udødelighedens bolig ej heller få del i det guddommelige nærheds og gavmildheds bæger, medmindre han hører op med at betragte alle dødeliges ord og handlinger som målestok for den sande forståelse og erkendelse af Gud og Hans profeter. 2

Tænk over det forgangne! Hvor mange både høje og lave har ikke til alle tider længselsfuldt ventet på tilsynekomsten af Guds manifestationer, legemliggjort af Hans udvalgte hellige skikkelser. Hvor ofte har de ikke ventet Hans komme, hvor ofte har de ikke bedt til, at den guddommelige barmhjertigheds brise ville blæse og Den lovede Skønhed træde frem fra det tilslørende forhæng og åbenbare sig for hele verden. Og da nådens porte åbnede sig og den guddommelige gavmildheds skyer regnede på menneskene, og Den Usynliges lys skinnede over den himmelske magts horisont, fornæg-

tede de Ham alle og vendte sig bort fra Hans ansigt - fra selve Guds ansigt. For at bekræfte denne sandhed kan I læse det, der er blevet nedskrevet i alle hellige bøger.

- 4 Overvej et øjeblik og tænk over det, som har været årsag til denne fornægtelse fra dem, der har søgt med så stor alvor og længsel. Deres angreb har været voldsommere, end tunge og pen kan beskrive. Ikke én af de hellige manifestationer er kommet til syne, uden at Han er blevet hjemsogt af fornægtelser, forkastelse og en heftig modstand fra folket omkring Ham. Således er det blevet åbenbart: "Oh, menneskers elendighed! Ingen budbringer kommer til dem, uden de foragteligt ler ad Ham."¹ Igen siger Han: "Alle nationer har i det skjulte sammensvoret sig imod deres budbringer for at gribe Ham med vold, og med tomme ord diskutere for at ødelægge sandheden."²
- 5 På samme måde er de ord, der strømmede fra magtens kilde og nedsteg fra herlighedens himmel, utallige og hævet over menneskets almindelige fatteevne. For dem, der besidder sand forståelse og indsigt, er Húds Sura sikkert tilstrækkelig. Overvej for en stund disse hellige ord i dit hjerte og stræb fuldstændig frigjort efter at fatte deres betydning. Undersøg profeternes underfulde adfærd og genkald i erindringen den bagvaskelse og fornægtelse, som falskhedens og fornægtelsens børn har udtalt imod dem, således at du om muligt vil kunne få menneskehjertets fugl til at hæve sin vingeflugt op over tvilens og ligegyldighedens boliger til troens og vishedens rede og drikke dybt af den ældgamle visdoms rene vande og få del i frugterne fra det guddommelige kundskabs træ. Således får de rene af hjertet deres del af det brød, der er dalet ned fra evighedens og hellighedens riger.
- 6 Om du gjorde dig bekendt med de skændigheder, der er overgået Guds profeter og forstod de sande årsager til de indsigelser, deres undertrykkere har anført, ville du sikkert værdsætte deres stillings betydning. Ydermere, jo mere indgående du betragter fornægtelsen fra dem, der har sat sig op imod de guddommelige egenskabers manifestationer, des fastere vil din tro på Guds sag blive. I tilslutning hertil

¹ Koranen 36:30

² Koranen 40:5

vil der i dette brev kort blive fremlagt forskellige beretninger om Guds profeter for at påvise den sandhed, at magtens og herlighedens manifestationer til alle tider og igennem alle århundreder har været underkastet så skændige grusomheder, at ingen pen vover at beskrive dem. Måske vil dette forårsage, at nogle få vil ophøre med at føle sig foruroliget af anklagerne og protesterne fra de gejstlige og denne tidsalders tåber og forårsage, at deres egen tro og tillid styrkes.

Blandt profeterne var Noa. I ni hundrede og halvtreds år formanede Han fromt sit folk og kaldte dem til fredens og sikkerhedens havn. Ingen gav imidlertid agt på Hans kalden. Hver dag tilføjede de Hans velsignede person en sådan lidelse og smerte, at ingen troede, Han ville overleve det. Hvor ofte fornægtede de Ham ikke, og hvilken ondskab lå der ikke i deres mistænkeliggørelse! Således er det åbenbart: "Og ligeså ofte en skare af Hans folk gik forbi Ham, spottede de Ham." Han sagde til dem: "Selvom I håner Os nu, vil Vi håne jer siden hen, som I har hånet Os. Når timen er inde, vil I erfare det."³ Længe efter lovede Han adskillige gange sine venner sejr og fastsatte tiden for den. Men da timen var inde, blev det guddommelige løfte ikke opfyldt. Dette havde til følge, at nogle enkelte blandt Hans få tilhængere vendte sig bort fra Ham, og herom vidner de mest kendte skrifter. Dette har du sikkert læst; hvis ikke kommer du utvivlsomt til det. Til slut var der, som der står skrevet i bøger og overleveringer, kun fyrretyve eller to og halvfjerds tilbage blandt dem, der fulgte Ham. Til sidst råbte Han højt fra sit inderste væsens dyb: "Herre! Efterlad ikke en eneste vantro på jorden."⁴

Og tænk nu en stund over disse menneskers egensind! Hvad var grunden til deres afstandtagen og fornægtelse? Hvad fik dem til at vægre sig ved at afkaste vantroens klædebon og smykke sig med troens dragt? Hvad var endvidere årsagen til, at opfyldelsen af det guddommelige løfte udeblev, hvilket fik de søgende til at afvise det, de havde godtaget? Tænk dybt over det, således at hemmeligheden ved de usynlige ting må åbenbares for dig, at du må få lov til at indånde sødmen i åndelig og uforgængelig vellugt og erkende den sand-

³ Koranen 11:38

⁴ Koranen 71:26

hed, at Den Almægtige fra tidernes morgen og i al evighed har prøvet og fortsat vil prøve sine tjenere, således at lys kan skelnes fra mørke, sandhed fra løgn, ret fra uret, ledelse fra vildfarelse, glæde fra elendighed og roser fra torne. Som Han har åbenbaret: "Tænker menneskene, når de siger "Vi tror", at de vil blive ladet i fred og ikke prøvet?"⁵

- 9 Og efter Noa skinnede lyset fra Húds ansigt over skabelsens horisont. I næsten syv hundrede år, ifølge menneskers beretninger, formanede Han folket til at vende deres ansigt og drage nærmere til den guddommelige nærværelses Ridván. Hvilke lidelser strømmede ikke ned over Ham, indtil Hans bønfoldelser til sidst bar frugt i et voksende oprør, og Hans ihærdige bestræbelser førte til Hans folks egensindige blindhed. "Og deres svigtende tro skal blot forøge de vantros egen fortabelse."⁶
- 10 Og efter Ham kom fra Den Evige, Den Usynliges Ridván, Sálihs hellige skikkelse til syne, som atter kaldte folket til det evige livs flod. I mere end et hundrede år formanede Han dem til at holde fast ved Guds bud og sky det, der var forbudt. Hans formaninger bar ikke frugt, og Hans bønner var nytteløse. Gentagne gange trak Han sig tilbage for at leve i ensomhed; og alt dette til trods for at Den evige Skønhed kun ledte folket til Guds stad. Som det er åbenbaret: "Og til Thamúds stamme sendte Vi deres broder Sálih. "Oh Mit folk", sagde Han, "Tilbed Gud, I har ingen anden Gud end Ham...!" Og de svarede: "Oh Sálih, Vi satte vor lid til dig; forbyder du Os at tilbede, hvad vore forfædre tilbad? Sandelig Vi anser det, du opfordrer Os til, for at være mistænkeligt."⁷ Alt var frugtesløst, indtil endelig en stor jammer brød ud, og alle sank ned i fuldstændig fortabelse.
- 11 Siden kom Guds Vens⁸ skønne åsyn til syne bag sløret, og et nyt banner for guddommelig ledelse blev rejst. Han kaldte jordens folk til retfærdighedens lys. Jo mere lidenskabeligt Han formanede dem, des stærkere voksede folkets misundelse og egensindighed, med undtagelse af dem, der frigjorde sig fra alt undtagen Gud og på vis-

⁵ Koranen 29:2

⁶ Koranen 35:39

⁷ Koranen 11:61,62

⁸ Abraham

hedens vinger løftede sig til det stade, som Gud har hævet højt over menneskets fatteevne. Det er velkendt, hvorledes en hærskere af fjender omringede Ham, indtil oprørets og misundelsens ild til sidst blev antændt imod Ham. Da oprørsilden var døet hen, blev Han, der var Guds lys blandt mennesker, således som det fortælles i alle bøger og beretninger, udvist af sin by.

Og da Hans dage var endt, kom Mose tid. Bevæbnet med himmelsk ¹² herredømmes stav, smykket med guddommelig kundskabs hvide hånd og udgået fra Guds kærligheds Parán, med magtens og den evige majestæts slange i sin hånd, strålede Han fra lysets Sinai ud over hele verden. Han kaldte alle jordens folk og slægter til evighedens kongerige og bød dem tage del i frugterne fra troskabens træ. I kender sikkert til den rasende modstand fra Faraos og hans folk og de tomme vrangforestillingerens sten, som de vantros hænder slyngede mod dette velsignede træ. Modstanden var så voldsom, at Faraos og hans folk til sidst rejste sig og efter bedste evne stræbte efter at slukke ilden i dette hellige træ med falskhedens og fornægtelsens vand, idet de overså den sandhed, at intet jordisk vand kan kvæle guddommelig visdoms flamme, og ingen dødelig vind slukke det evige herredømmes lys. Nej, tværtimod kan dette vand kun forstærke flammernes ild, og sådanne vindstød kun sikre at lampen bevares om I blot kunne se med skarpsindigt øje og betræde Guds hellige viljes og velbehags vej! Hvor sandt er det ikke bemærket af en troende af Faraos slægt, hvis historie er fortalt af Den Herligste i Hans Bog, som er åbenbaret for Hans elskede "Og en mand af Faraos familie, som troede, men skjulte sin tro, sagde: 'Vil I ihjelslå en mand, fordi Han siger at min Herre er Gud, når Han allerede er kommet til jer med Guds tegn? Hvis Han er en løgner, vil løgnen komme over Hans hoved, men hvis Han er en mand af sandhed, vil nogle af Hans trusler ramme jer. Gud leder i sandhed ikke den, der er en lovovertræder, en løgner.'"⁹ Deres syndighed var så stor, at denne troende til sidst led en skændig død. "Guds forbandelser komme over tyranniets folk!"

⁹ Koranen 40:28

- 13 Og tænk nu over disse ting. Hvad har vel været årsag til disse konflikter og stridigheder? Hvorfor ledsages tilsynekomsten af enhver sand Guds manifestation af sådan strid og oprør, af undertrykkelse og omvæltning? Og det til trods for den kendsgerning at alle Guds profeter, når de blev åbenbaret for jordens folk, uforanderligt har forudsagt en anden profets komme efter dem og har tilkendegivet de tegn, der skulle indvarsle fremtidens guddommelige orden. Herom vidner alle hellige bøger. Hvorfor er det da, at til trods for menneskers forventning, i deres søgen efter hellighedens manifestationer, og til trods for de tegn, der er optegnet i de hellige bøger, er voldshandlinger, undertrykkelse og grusomheder blevet begået i alle tidsaldre og epoker mod alle Guds profeter og udvalgte? Som Han har åbenbaret: "Lige så ofte en apostel kommer til jer med det, som jeres sjæle ikke ønsker, da svulmer I af stolthed, idet I beskylder nogle for løgnagtighed og ihjelslår andre."¹⁰
- 14 Tænk over, hvad motivet kan have været til disse gerninger? Hvad kan have fremkaldt denne adfærd imod åbenbarerne af Den Herligstes skønhed? Hvad der end i fortiden har været årsag til menneskers fornægtelse og modstand, så har det nu ført til fordærvelse af denne tidsalders mennesker. At hævde at forsynets vidnesbyrd var ufuldkomment, og at det derfor har været årsag til menneskers fornægtelse, er åbenlys blasfemi. Hvor ville det være langt fra Den Algavmildes nåde, fra Hans kærlige forsyn og ømme barmhjertighed at udvælge en sjæl blandt alle mennesker til at lede sine skabninger, og på den ene side forholde Ham det fulde mål af sit guddommelige vidnesbyrd og på den anden side påføre sit folk tung gengæld fordi de vendte sig bort fra Hans udvalgte! Nej, skabningens Herres utallige gavmilde gaver har til alle tider gennem manifestationerne af Hans guddommelige væsen omfattet jorden og alle, der bebor den. Ikke et øjeblik har Hans nåde været tilbageholdt, ej heller er Hans kærlige omsorgs byger ophørt med at regne på menneskeslægten. Derfor må denne adfærd ene og alene tilskrives småligheden hos de sjæle, der betræder arrogancens og stolthedens dal, er faret

¹⁰Koranen 2:87

vild i adskillelsens ørken, vandrer ad deres ørkesløse drømmes veje og følger deres religiøse lederes bud. Deres hovedinteresse er alene at skabe modstand, deres eneste ønske at overse sandheden. For enhver opmærksom iagttagelse er det klart og åbenlyst, at havde disse mennesker i alle de dage, da sandhedens sole manifesterede sig, lutret deres øje, deres øre og deres hjerte for, hvad end de havde set, hørt og følt, da ville de med sikkerhed ikke have været berøvet synet af Guds skønhed eller være faret vild fra Hans herligheds boliger. Men da de havde vejret Guds vidnesbyrd efter deres egen kundskabs normer, udledt af deres troslederens lære, og fundet den i overensstemmelse med deres egen begrænsede forståelse, rejste de sig for at iværksætte disse usømmelige handlinger.

Religiøse ledere har til alle tider hindret deres folk i at nå den evige frelses kyster, eftersom de havde autoritetens tømmer i deres magtfulde greb. Nogle har af magtbegær, andre på grund af manglende viden og forståelse været årsag til, at folket led dette tab. Med deres autoritet og godkendelse har alle Guds profeter drukket selvopofrelsens kalk og rettet sin vingeflugt mod herlighedens højder. Hvilke usigelige grusomheder er ikke blevet begået af dem, der indtog autoritetens og lærdommens sæder, imod verdens sande monarker, disse den guddommelige dyds ædelstene! Idet de har stillet sig tilfreds med et forgængeligt herredømme, har de for stedse berøvet sig den evige suverænitæt. Derfor så deres øje ikke lyset fra den elskedes åsyn, og deres øre hørte ikke de blide melodier fra længselens fugl. Af denne grund er de gejstlige til alle tider omtalt i de hellige bøger. Således siger Han: "Oh, Bogens folk! Hvorfor tvivler I om Guds tegn, som I selv har været vidne til?"¹¹ Og Han siger også: "Oh Bogens folk! Hvorfor indhyller I sandheden i løgn? Hvorfor med forsæt skjule sandheden?"¹² Og Han siger atter: "Sig, oh Bogens folk, hvorfor leder I menneskene bort fra Guds vej?"¹³ Det er åbenlyst, at der med "Bogens folk", som har ledet deres medmennesker bort fra Guds lige vej, alene menes den tids gejstlige, hvis navn og karakter er åbenbaret i de hellige bøger og til hvem der hentydes i

¹¹Koranen 3:70

¹²Koranen 3:71

¹³Koranen 3:99

de vers og sagn, der berettes deri; om du blot kunne se med Guds øje!

- 16 Prøv for en stund med fast og sikkert blik, født af Guds ufejlbarlige øje, at udforske den guddommelige kundskabs horisont og overvej disse fuldkomne ord, som Den Evige har åbenbaret, at den guddommelige visdoms gåder - før skjult bag herlighedens slør og beva- ret i Hans nådes hellighed - måske kan åbenbares for dig. Disse reli- giøse ledes for nægtelser og protester har hovedsagelig været en følge af deres manglende kundskab og forståelse. De ord - udtalt af dem, der åbenbarede skønheden hos den ene sande Gud - der for- talte om tegnene, der skulle indvarsle den næste manifestations komme, forstod eller begreb de aldrig. Derfor rejste de oprørsfanen og vakte splittelse og opstand. Det er klart og åbenlyst, at den sande betydning i sangene fra Evighedens Fugle kun åbenbares for dem, der manifesterer Det evige Væsen, og at tonerne fra Hellighedens Nattergal kun når øret hos beboerne af det evige rige. Tyranniets koptere får aldrig del i dette bæger, som retfærdighedens Sept har berørt med sine læber, og vantroens Faraos kan aldrig gøre sig håb om at genkende hånden hos sandhedens Moses. Som Han har sagt: "Ingen kender betydningen heraf undtagen Gud, og de der er grundfæstet i kundskab."¹⁴ Og alligevel har de søgt Bogens fortolk- ning hos dem, der er hyllet i tågeslør og har afslået at søge oplysning ved kundskabens kildespring.
- 17 Og da Mose dage var endt, og Jesu lys, der skinnede fra åndens morgengry, gennemtrængte verden, rejste hele Israels folk sig i pro- test imod Ham. De påberåbte sig, at Han, hvis komme Biblen havde forudsagt, nødvendigvis måtte forkynde og opfylde Mose lov, hvorimod den unge nazaræer, der gjorde fordring på den gud- dommelige Messias' stede, havde ophævet loven om skilsmisse og sabbatten, de mest betydningsfulde af alle Mose lovene. Ydermere, hvordan forholdt det sig med tegnene for den ventede Messias? Dette Israels folk venter endnu den dag i dag den manifestation, som Biblen har forudsagt! Hvor mange hellighedens manifestatio-

¹⁴Koransen 3:7

ner, hvor mange åbenbarere af det evige lys har ikke vist sig siden Mose dage, og dog venter Israel stadig, indhyllet i sataniske indbildningers og falske forestillingers tætteste slør, at det afgudsbilledet, som det selv har skabt, vil vise sig med de tegn, som det selv har undfanget. Således har Gud grebet dem for deres synders skyld, slukket troens ånd i dem og pint dem med flammerne fra den hede-
ste ild. Og alt dette alene af den grund, at Israel afslog at fatte meningen i de ord, som er åbenbaret i Biblen om tegnene på den kommende åbenbaring. Eftersom det aldrig begreb deres sande betydning og disse profetier tilsyneladende aldrig gik i opfyldelse, blev det berøvet erkendelsen af Jesu skønhed og synet af Guds åsyn. Og de venter stadig Hans komme! Fra evig tid og til idag har alle jordens folk og slægter klynget sig til disse opdigtede og upassende tanker og derfor berøvet sig det klare vand, der strømmer fra renhedens og hellighedens kilder.

Under udredningen af disse mysterier har Vi i vore tidligere breve, 18 som var stilet til en ven på Hijáz' melodiske sprog, gengivet nogle få af de vers, der var åbenbaret for de gamle profeter. Og nu vil Vi igen, idet Vi svarer på dit spørgsmål, på disse sider citere de samme vers, denne gang udtrykt i Iraks underfulde tonefald, således at den smerteligt tørstende i fjernhedens ørken måske kan nå til det guddommelige nærværs hav, og de, der vansmægter i adskillelsens ødemarker, må blive ført til den evige genforenings hjem. Således vil fejltagelsernes tåge blive spredt, og det strålende lys fra guddommelig ledelse dages på menneskehjertets horisont. Vi sætter vor lid til Gud! Ham anråber Vi om hjælp, således at der fra denne pen måske vil strømme det, der vil forfriske menneskenes sjæle, at de alle må rejse sig fra ligegyldighedens leje og lytte til paradisbladens raslen fra det træ, den guddommelige magts hånd på Guds befaling har plantet i Den Herligstes Ridván.

For dem, der er udstyret med forståelse, er det klart og åbenbart, at 19 da ilden i Jesu kærlighed havde fortæret de jødiske begrænsningers slør, og Hans herredømme var blevet synligt og delvis fuldbyrdet da

sagde Han en dag henvendt til sine disciple, - denne åbenbarer af Den Usynlige Skønhed, - idet Han hentydede til sin død og samtidig antændte en sorgens brand i deres hjerte: "Jeg går bort og vender tilbage til jer." Og et andet sted sagde Han: "Jeg går bort, og en anden skal komme, der vil fortælle jer alt, hvad Jeg ikke har sagt jer og opfylde alt, hvad Jeg har sagt." Begge disse forklaringer har blot én eneste betydning, om du skulle grunde over Guds manifestationer med guddommelig indsigt.

- 20 Enhver skarpsindig iagttager vil erkende, at Koranens religionsordning bekræfter både Bogen og Jesu sag. Med hensyn til navnet erklærer Muhamed selv: "Jeg er Jesus". Han anerkendte sandheden i Jesu tegn, profetier og ord og bevidnede, at de alle var fra Gud. I denne forstand har hverken Jesu skikkelse eller Hans skrifter adskilt sig fra Muhamed og Hans hellige bog, eftersom de begge har forsvaret Guds sag, sunget Hans pris og åbenbaret Hans bud. Derfor er det, at Jesus siger: "Jeg går bort og vender tilbage til jer. Tænk på solen. Hvis den nu sagde: "Jeg er solen af igår", så ville den tale sandhed. Og skulle den, idet den tænkte på tidens gang gøre krav på at være en anden end denne sol, ville den stadig tale sandhed. Ligeså hvis det blev sagt, at alle dage var én og den samme, er det rigtigt og sandt. Og hvis det i betragtning af deres særlige navne og betydning blev hævdet, at de var forskellige, er dette atter sandt. Thi selvom de er ens, ser man dog i hver af dem en særskilt betydning, en særlig egenskab, en særskilt karakter. Tænk i forbindelse hermed på det særkende, den forskel og den enhed, der er karakteristisk for de forskellige hellige manifestationer, så du måske vil forstå de hentydninger, der er gjort af Skaberens af alle navne og egenskaber til mysteriet i særpræg og enhed og således finde svar på dit spørgsmål om, hvorfor Den evige Skønhed til vekslende tider har givet sig selv forskellige navne og benævnelser.
- 21 Senere spurgte Jesu tilhængere og disciple Ham om de tegn, der uundgåeligt måtte indvarsle genkomsten af Hans manifestation. Hvornår, spurgte de, vil disse ting ske? Gentagne gange spurgte de
-

Den uforlignelige Skønhed, og hver gang Han svarede dem, gav Han et særligt tegn, der skulle bebude den lovede åbenbarings komme. Herom vidner beretningerne i de fire Evangelier.

Denne Forurettede vil blot gengive et af disse eksempler, for på den måde, for Guds skyld, at skænke menneskeheden de gaver, der endnu er bevaret i det skjulte og hellige træs skatkammer, så at dødelige mennesker om muligt ikke vil blive berøvet deres del af den udødelige frugt og opnå en dugdråbe af det evige livs vande, der fra Bagdad, "Fredens Bolig", er blevet skænket hele menneskeheden. Vi beder hverken om belønning eller pris. "Vi nærer jeres sjæl for Guds skyld, Vi søger hverken belønning eller tak."¹⁵ Dette er den føde, der skænkede evigt liv til den rene af hjerte og den oplyste i ånden. Dette er det brød, hvorom det er sagt: "Herre, send os dit brød fra himlen."¹⁶ Dette brød skal aldrig blive nægtet den, der fortjener det, og det vil aldrig blive opbrugt. Det gror evigt på nådens træ, det daler til alle tider ned fra barmhjertighedens og retfærdighedens himle. Som Han har sagt: "Ser du ikke hvormed Gud ligner et godt ord? Ved et godt træ, dets rod fast forankret og dets grene rækkende til himlen, bærende frugt til alle årstider."¹⁷

Ak, hvilken skam, at mennesket skulle berøve sig denne gode gave, denne uforgængelige nåde, dette evige liv. Det er ham pålagt at prise den føde, der kommer fra himlen, således at de døde måske gennem denne forunderlige nåde fra sandhedens sol kan blive bragt tilbage til livet, og de hensygnede sjæle blive genoplivet af den storslåede ånd. Skynd dig, oh min broder, så vore læber, medens det endnu er tid, må smage denne udødelige drik, thi livets brise, der nu blæser fra den elskedes by, kan ikke vare ved. Den hellige tales strømmende flod må nødvendigvis falde til ro, og portene til Ridván kan ikke for evigt forblive åbne. Den dag vil med sikkerhed komme, da Paradisets Nattergal vil hæve sin vingeflugt bort fra sin jordiske bolig til sin himmelske rede. Da vil dens sange ikke længer høres, og rosens skønhed vil ikke mere stråle. Benyt derfor tiden, før det guddommelige forår er udrundet og evighedens fugl er ophørt med at synge sine

¹⁵Koranan 76:9

¹⁶Koranan 5:114

¹⁷Koranan 14:24

sange, således at dit indre øre ikke må hindres i at lytte til dens kalden. Dette er mit råd til dig, og til dem Gud elsker; den, der ønsker det, kan vende sig hertil, og den, der ønsker det, kan vende sig bort. Gud er sandelig uafhængig af ham og det, han kan se og bevidne.

- 24 Dette er de sange, der blev sunget af Jesus, Marias søn, med majestætisk kraft i Evangeliets Ridván, hvor de åbenbarede de tegn, der nødvendigvis måtte indvarsle tilsynekomsten af manifestationen efter Ham. I Det første Evangelium hos Mattæus fortælles der: Og da de spurgte Jesus om tegnene på Hans komme, sagde Han til dem: "Straks efter disse dages undertrykkelse¹⁸ skal solen formørkes og månen ikke give lys, og stjernerne skal falde fra himlen, og jordens magthavere skal blive rystet: og da skal menneskesønnens tegn vise sig på himlen: og da skal alle jordens slægter jamre, og de skal se Menneskesønnen komme på himlens skyer i al sin glans og herlighed. Og Han skal sende sine engle ledsaget af det store stød i basunen."¹⁹ Gengivet på persisk tungemål²⁰ er betydningen af disse ord som følger: Når den undertrykkelse og de plager, der skal komme over menneskene, har fundet sted, vil solen blive forhindret i at skinne og månen i at give lys, og himlens stjerner skal falde til jorden, og jordens støtter skal ryste. Da skal Menneskesønnen tegn vise sig på himlen, det vil sige, at når disse tegn viser sig, vil Den lovede Skønhed og livets Væsen træde frem fra det usynlige rige og ind i den synlige verden. Og Han siger: Da skal alle de slægter og folkeslag, der lever på jorden, sørge og klage, og de vil se Den guddommelige Skønhed komme fra himlen, ridende på skyerne i storhed, magt og strålende kraft, idet Han sender sine engle med et mægtigt basunstød. På samme måde er lignende udsagn fremsat i de tre evangelier, hos Lukas, Markus og Johannes. Eftersom Vi udførligt har henholdt Os til disse i vore breve, åbenbaret på det arabiske tungemål, har Vi ikke omtalt dem på disse sider, men har begrænset Os til blot én henvisning.
- 25 Eftersom de kristne gejstlige har fejlet i deres forståelse af disse ord og ikke erkendt deres mål og hensigt og har holdt fast ved den bog-

¹⁸ Det græske ord, der bruges her har to betydninger: tryk og undertrykkelse.

¹⁹ Mattæus 24:29-31

²⁰ Denne passage er citeret af Bahá'u'lláh på arabisk og forklaret på persisk

stavelige fortolkning af Jesu ord, blev de berøvet den nåde, der strømmer fra den muhamedanske åbenbaring og dens gavmilde velsignelser. De uvidende i den kristne menighed, der fulgte deres trosleders eksempel, blev ligeledes afskåret fra at se Den herlige Konges skønhed, eftersom de tegn, der skulle ledsage solopgangen i den muhamedanske religionsordning, rent faktisk ikke indfandt sig. Således er tidsaldre gået og århundreder henrundet, og den reneste ånd har trukket sig tilbage til sit urgamle herredømmes tilflugtssted. Endnu en gang har den evige ånd blæst i den mystiske basun og fået de døde til at haste ud fra ligegyldighedens og fejltagelsens grave hen imod ledelsens og nådens rige. Og dog råber denne forventningsfulde menighed stadig: Hvornår vil disse ting ske? Hvornår vil Den Lovede, vore længslers mål, manifestere sig, så vi kan rejse Os og gøre Hans sag sejrrig, så vi kan ofre vor ejendom for Hans skyld og give vore liv på Hans vej? På samme måde har disse falske indbilledninger forårsaget, at andre menigheder søgte bort fra Forsynets uudtømmelige gavmildheds Kawthar og lod sig opsluge af deres egne ørkesløse tanker.

Ud over denne passage er der også et andet vers i Evangeliet, hvor 26 Han siger: "Himmelen og jorden skal forgå; men mine ord skal ingeniende forgå."²¹ Derfor er det, at Jesu tilhængere fastholdt, at Evangeliets lov aldrig skulle ophæves, og at når Den lovede Skønhed manifesterer sig, og alle tegnene åbenbares, vil Han uophørligt genoprette og stadfæste den lov, der er forkyndt i Evangeliet, således at der ikke skal være nogen anden tro i verden end Hans tro. Dette er deres grundfæstede overbevisning. Og deres overbevisning er så stærk, at hvis et menneske åbenbarede sig med alle de lovede tegn for at bekendtgøre det, der er i modsætning til lovens bogstav i Evangeliet, da må de helt sikkert forkaste ham, afslå at underkaste sig Hans lov, kalde ham en vantro og le ad ham i foragt. Dette er bevist gennem det, der skete, da den muhamedanske åbenbarings sol viste sig. Om de med ydmygt sind havde søgt den sande mening i alle åbenbaringer fra Guds manifestationer i de ord, der er åbenbaret i de

²¹ Lukas 21:23

hellige bøger, - ord hvis misopfattelse har forårsaget, at mennesker blev berøvet kundskab om Sadratu'l-Muntahá, det endelige mål, - ville de med sikkerhed være blevet ledt til lyset fra sandhedens sol og have opdaget mysterierne i guddommelig kundskab og visdom.

- 27 Denne tjener vil nu give dig del i en dugdråbe fra det bundløse hav af sandheder, der ligger gemt i disse hellige ord, så de søgendes hjerte måske kan forstå alle de hentydninger og det, der indeholdes i udsagnene fra hellighedens manifestationer, således at den overvældende majestæt i Guds ord ikke vil hindre dem i at nå Hans navnes og egenskabers hav eller berøve dem erkendelsen af Guds lampe, der er sæde for åbenbarelsen af Hans strålende essens.
- 28 Med hensyn til ordene: "Straks efter disse dages undertrykkelse" så viser de hen til en tid, da mennesker vil blive undertrykt og hjem-søgt, den tid hvor de sidste spor fra sandhedens sol og frugterne fra kundskabens og visdommens træ vil være forsvundet fra menneskers midte, når menneskehedens ledelse vil være i hænderne på de tåbelige og uvidende, når portene til guddommelig enhed og forståelse - skabelsens væsentligste og højeste formål - er blevet stængt, når sikker viden er vejet for tomme indbildninger, og fordærvelse vil have bemægtiget sig retfærdighedens sæde. En tilstand som denne ser Vi i disse dage, hvor styrelsen af alle samfund er i hænderne på tåbelige ledere, der styrer efter deres egne luner og ønsker. At nævne Gud er i deres mund blevet tom tale, i deres midte er Hans hellige ord blevet et dødt bogstav. Så stærk er magten i deres attrå, at samvittighedens og fornuftens lampe er slukket i deres hjerte, og det skønt den guddommelige magts hænder har åbnet de døre, der fører til kundskab om Gud, og skønt lyset fra den guddommelige viden og himmelske nåde har oplyst og inspireret alle skabte tings inderste væsen i en sådan grad, at der i hver eneste ting er åbnet en dør til kundskab, og i hvert eneste atom spor af solen er blevet åbenbart. Og dog, på trods af disse mangfoldige åbenbaringer af guddommelig kundskab, der har gennemtrængt verden, forestiller de sig i deres forfængelighed, at kundskabens dør er lukket og barmhjertighedens
-

byger er stilnet. Idet de klynger sig til ørkesløse drømme, har de fjernet sig langt fra guddommelig kundskabs 'Urvatu'l-Vuthqá. Hjertet synes ikke at bøje sig imod kundskaben og de døre, der fører dertil, ej heller tænker de på dens manifestationer, eftersom de i tomme fantasier har fundet den dør, der fører til jordisk rigdom, medens de i manifestationen af kundskabens åbenbarer ikke ser andet end en opfordring til at ofre sig. Derfor holder de naturligvis fast ved det første og flygter fra det sidste. Selvom de i deres hjerte anerkender Guds lov som værende én og den samme, så udsteder de dog nye bud fra alle retninger, og hvert øjeblik udsteder de et nyt dekret. Der findes ikke to, der er enige om den samme lov, thi de søger ikke Gud, men deres egne ønsker og betræder ingen vej undtagen fejltagelsernes vej. I lederskab ser de det endelige mål for deres bestræbelser og regner stolthed og hovmod for det højest opnåelige i deres hjertes begær. De har sat deres eget lave rænkespil over de guddommelige bud, har afslået at underkaste sig Guds vilje, været optaget af selviske betragtninger og er gået hyklerens vej. Af al magt og styrke stræber de efter at sikre sig selv i deres smålige interesser af frygt for, at den mindste miskredit skal undergrave deres autoritet eller plette billedet af deres storhed. Hvis øjet ville lade sig salve og oplyse af strålekraften i Guds kundskab, ville det sikkert opdage, at flokke af glubske rovdyr samledes for at fortære menneskesjælens ådsel.

Hvilken "undertrykkelse" er større end den, der her er berettet om? 29
Hvilken "undertrykkelse" er frygteligere end den, at en sjæl, der søger sandheden og ønsker at nå til erkendelse om Guds kundskab, ikke skulle vide, hvor Han skulle finde den, og hos hvem Han skulle søge den? Thi meningerne har været meget forskellige, og vejene til erkendelse af Gud er blevet mangfoldiggjort. Denne "undertrykkelse" er det væsentlige karaktertræk ved enhver åbenbaring. Hvis ikke den finder sted, vil Sandhedens Sol ikke manifestere sig. Thi den guddommelige ledelses daggry må ubetinget følge efter fejltagelsens mørke. Af denne grund er der i alle skrifter og overleveringer gjort hentydninger til disse ting, nemlig at uretfærdighed skal

dække jordens overflade, og mørket skal indhulle menneskeheden. Eftersom de overleveringer, der hentydes til, er velkendte, og denne Tjeners hensigt er at fatte sig i korthed, vil Han afstå fra at citere teksten i disse overleveringer.

- 30 Hvis denne "undertrykkelse" (der bogstaveligt betyder tryk) blev fortolket således, at jorden skulle trække sig sammen, eller hvis menneskers tomme fantasier forestiller sig, at lignende ulykker skal ramme menneskeheden, så er det klart og åbenbart, at sådanne tildragelser aldrig vil finde sted. De vil utvivlsomt gøre indsigelser og sige, at denne forudsætning for guddommelig åbenbaring ikke har manifesteret sig. Sådant var og er stadig deres påstand. Med undertrykkelse menes imidlertid den manglende evne til at opnå åndelig viden og til at forstå Guds ord. Hermed menes, at når Sandhedens Dagstjerne er gået ned og de spejle, der genspejler Hans lys, er forsvundet, da vil menneskeheden blive hjemsogt af "undertrykkelse" og lidelser uden at vide, hvorhen de skal vende sig og finde ledelse. Således oplærer Vi dig i fortolkningen af skrifterne og åbenbarer den guddommelige visdoms mysterier for dig, så du måske vil komme til at fatte deres betydning og blive som dem, der har tømt guddommelig kundskabs og forståelses bæger.
- 31 Og nu med hensyn til Hans ord - "solen skal blive formørket, og månen skal ikke give lys, og stjernerne skal falde fra himlen." Ved symbolerne "sol" og "måne", der benyttes i Guds profeters skrifter, skal ikke blot forstås sol og måne i det synlige univers. Nej, mangfoldige er tværtimod de betydninger, de har tillagt disse udtryk. I hvert enkelt tilfælde er der knyttet en særlig betydning til dem. Således menes med "solen" i én forstand de Sandhedens Sole, der står op i den urgamle herligheds morgengry og fylder verden med en gavmild nådestrøm fra det høje. Disse Sandhedens Sole er Guds universelle manifestationer i Hans navnes og egenskabers verdener, ligesom den synlige sol, der på befaling af Gud, Den Sande, Den Tilbedte, hjælper til udvikling af alle jordiske ting som træerne, frugterne og deres farver, jordens mineraler og alt, hvad der kan
-

erkendes i skabelsens verden. Således bevirker De guddommelige Lys ved deres kærlige omsorg og opdragende indflydelse, at den guddommelige enheds træer, Hans enheds frugter, frigørelsens blade, kundskabens og vishedens blomster og visdommens og talens myrter får liv og manifesteres. Således bliver verden ved disse guddommelige Lys' opståen fornyet, det evige livs vande strømmer frem, den kærlige omsorgs bølger bruser, nådens skyer samler sig, og gavmildhedens brise blæser på alle skabte ting. Det er den varme, disse Guds Lys frembringer, og den uudslukkelige ild, de antænder, der får lyset i Guds kærlighed til at flamme voldsomt i menneskehedens hjerte. Det er i kraft af den nådens overflod hos disse symboler på frigørelse, at det evige livs ånd indblæses i de døde legemer. Den synlige sol er i sandhed kun et tegn på strålekraften hos denne Sandhedens Dagstjerne, og den sol, der aldrig kan have nogen jævnbyrdig og ikke kan lignedes ved nogen rival. Ved Ham lever og bevæges alle ting og får liv. Ved Hans nåde bliver de åbenbarede, og til Ham vender de alle tilbage. Hos Ham har alle ting deres udspring, og til Hans åbenbarings skatkammer søger de alle tilflugt. Fra Ham udgik alle skabte ting, og til skatkammeret for Hans lov vendte de tilbage.

At disse guddommelige lys til tider synes at være begrænset til særlige titler og egenskaber, som du har bemærket og ser det nu, skyldes udelukkende den ufuldkomne og begrænsede forståelse i visse menneskers tanker. Tværtimod har de til alle tider og vil i al evighed forblive ophøjet over ethvert lovprisende navn og hævet over enhver beskrivende egenskab. Den inderste essens af et hvilket som helst navn kan aldrig gøre sig håb om at få adgang til deres helligheds forgård, og den højeste og den reneste af alle egenskaber kan aldrig nærme sig deres kongedømmes herlighed. Guds profeter er umådelig højt hævet over fatteevnen hos mennesker, der aldrig vil kende dem undtagen gennem deres eget selv. Det ville være langt fra Hans herlighed, at Hans udvalgte skulle kunne lovprises af andre end af deres egne personer. Hævet er de over menneskers lovprisning, ophøjet er de over menneskers forstand.

- 33 Udtrykket "sole" er ofte benyttet i de "ubesmittede sjæles" skrifter om Guds profeter, disse strålende billeder på frigørelse. Blandt disse skrifter findes følgende ord nedskrevne i "Nudbihs bøn"²² : "Hvor er de strålende sole gået hen? Hvortil er de skinnende måner og strålende stjerner rejst?" Således er det blevet klarlagt, at ordene "sol", "måne" og "stjerner" først og fremmest kendetegner Guds profeter, de hellige og deres disciple, disse lys, hvis kundskabs stråleglans har oplyst de synlige og usynlige verdener.
- 34 I en anden forstand sigtes der med disse termer til de gejstlige i den forudgående religionsordning, der lever i tiden for den efterfølgende åbenbaring, og som holder religionens tømmer i deres hånd. Hvis disse gejstlige bliver oplyst med lyset fra den seneste åbenbaring, vil de blive anerkendt af Gud og skinne med evigt lys. I modsat fald vil de blive erklæret for formørkede, selvom de udadtil er menneskers ledere, da tro og vantro, ledelse og fejltagelse, lykke og elendighed, lys og mørke alt sammen afhænger af godkendelse fra Ham, som er Sandhedens Dagstjerne. Den blandt de gejstlige i enhver tidsalder, der på regnskabets dag modtager troens vidnesbyrd fra den sande kundskabs kilde, vil sandelig modtage lærdoms, guddommelig gunsts og det sande lys' forståelse. I modsat fald vil Han blive dømt skyldig i dårskab, fornægtelse, blasfemi og undertrykkelse.
- 35 Det er klart og åbenbart for enhver opmærksom iagttager, at ligesom lyset fra en stjerne blegner ved siden af solens strålende glans, således svinder de jordiske lys fra kundskab, visdom og forståelse til intet, når de bliver stillet ansigt til ansigt med Sandhedens Sols strålende herlighed - Den guddommelige oplysning's Dagstjerne.
- 36 At udtrykket "sol" er blevet brugt om religionsledere skyldes deres høje stilling, deres berømmelse og navnkundighed. Disse er de universelt anerkendte gejstlige til alle tider, der taler med autoritet, og hvis ry er sikkert grundfæstet. Hvis de bliver billeder på Sandhedens Sol, vil de med sikkerhed blive talt blandt de mest ophøjede af alle lys; i modsat fald vil de blive bedømt som brændpunkter for helve-

²² Klagesang skrevet af Imám 'Alí

des ild. Derfor har Han sagt: "Sandelig, solen og månen er begge dømt til pinsler i helvedes ild."²³ Du er uden tvivl fortløbig med fortolkningen af symbolerne "sol" og "måne", som er omtalt i dette vers, derfor er det ikke nødvendigt at referere til det. Og hvem der end har elementet af denne "sol" og "måne" i sig dvs. følger disse ledes eksempel ved at vende ansigtet mod falskhed og vende sig bort fra sandheden, Han er uden tvivl kommet fra helvedes mørke og skal vende tilbage dertil.

Og nu, oh du søgende, det er pålagt os at holde fast ved 'Urvatu'l-Vuthqá, så vi kan lade fejltagelsernes mørke nat bag os og tage mod den guddommelige ledelses gryende lys. Skal vi ikke flygte fra fornægtelsens ansigt og søge vishedens skærmende skygge? Skal vi ikke befri os fra det sataniske mørkes rædsel og ile mod den himmelske skønheds opgående lys? Således skænker vi dig frugten fra den guddommelige kundskabs træ, at du lykkelig og glad kan bo i den guddommelige visdoms Ridván. 37

I en anden forstand er der med symbolerne "sol" og "måne" og "stjerner" ment de love og læresætninger, der er nedlagt og forkyndt i alle religionsordninger, som lovene om bøn og faste. Da profeten Muhameds skønhed havde skjult sig bag sløret, er disse i overensstemmelse med lovene i Koranen blevet betragtet, som de mest bindende og grundlæggende love i Hans religionsordning. Herom vidner teksten i overleveringerne og beretningerne, som der på grund af deres store udbredelse ikke behøver at refereres til her. Nej, i enhver religiøs orden er loven om bøn snarere blevet fremhævet og alment indskærpet. Herom vidner de overleverede traditioner, der tilskrives de lys, der udgik fra Sandhedens Dagstjerne, fra profeten Muhameds inderste væsen. 38

Overleveringerne stadfæster den kendsgerning, at loven om bøn i alle religionsordninger har udgjort et grundlæggende element i alle Guds profeters åbenbaringer, en lov hvis form og indhold er blevet tilpasset de forskellige tidsaldres behov. Efter som alle påfølgende åbenbaringer har afskaffet den form, de skikke og læresætninger, der 39

²³Koranen 55:5

har været klart, specifikt og urokkeligt nedlagt i den tidligere åbenbaring, er disse følgelig symbolsk udtrykt i termerne "sol" og "måne". "For at Han kan prøve hvem af jer, der måtte udmærke sig i gerninger."²⁴

- 40 Endvidere er "sol" og "måne" i overleveringerne blevet brugt om bøn og faste, som det er sagt: "Faste er oplysning, bøn er lys." En dag kom en kendt gejstlig for at besøge Os. Medens Vi talte med ham, henviste han til den ovennævnte tradition. Han sagde: "Eftersom fasten forøger legemsvarmen, er den blevet sammenlignet med solens lys, og eftersom bønnen ved nattetide forfrisker mennesket, er den blevet sammenlignet med månens stråler." Derpå blev det Os klart, at denne stakkels mand ikke var blevet begunstiget med en eneste dråbe fra den sande forståelses hav og havde forvildet sig langt bort fra den guddommelige visdoms brændende busk. Derpå henvendte Vi Os høfligt til ham og sagde: "Den fortolkning, som Deres velærværdighed har givet denne tradition, er den, der er gængs blandt folket. Kunne den ikke udlægges anderledes?" Han spurgte os: "Hvorledes da?" Vi svarede: "Muhamed, profeternes segl og den mest fremragende blandt Guds udvalgte, har sammenlignet åbenbaringen af Koranen med himlen på grund af dens ophøjethed, dens overvældende indflydelse, dens styrke og den kendsgerning, at den omfatter alle religioner. Og ligesom solen og månen udgør de mest strålende og de største lys på himlen, således er der også i Guds religions himmel forordnet to strålende himmellegemer - faste og bøn. 'Islam er himlen, faste er dens sol, bøn dens måne.'"
- 41 Dette er hensigten med de symbolske ord fra Guds manifestationer. Følgelig er brugen af ordene "sol" og "måne" om de allerede omtalte ting blevet bekræftet og retfærdiggjort ved teksten fra de hellige vers og gennem beretningerne i overleveringen. Derfor er det klart og åbenlyst, at med ordene "solen skal blive formørket, og månen ikke give lys, og stjernerne skal falde fra himlen" hentydes der til de gejstliges forvirring og ophævelsen af de love, der er fast forankret i guddommelig åbenbaring, og som alle i symbolsk sprog er blevet

²⁴Koranen 67:2

forud indvarslet af Guds manifestation. Ingen undtagen de retfærdige skal få del i dette bæger, ingen undtagen de gudhengivne kan få deres andel deraf. "De retfærdige skal drikke af et bæger, tilberedt ved kamferkilden."²⁵

Det er uomtvisteligt at, under enhver efterfølgende åbenbaring, 42 læresætningernes, lovenes, budenes og forbudenes "sol" og "måne", der var blevet oprettet i en forudgående religionsordning, og som har overskygget den tids folk, er blevet formørket, dvs. de er blevet opbrugt og er hørt op med at udøve indflydelse.

Tænk engang, havde Evangeliets folk erkendt betydningen af de symbolske udtryk "sol" og "måne", og havde de til forskel fra de egensindige og forstokkede søgt oplysning hos Ham, der er Åbenbareren af den guddommelige kundskab, ville de sikkert have fattet hensigten i disse ord og ville ikke være blevet hjem søgt og undertrykt af mørket i deres selviske ønsker. Men ak, eftersom de har undladt at erhverve sig sand kundskab fra selve dens kilde, er de gået til grunde i vantroens og egensindets farlige dal. De er stadig ikke vågnet op til erkendelse af, at de forudsagte tegn har manifesteret sig, at den lovede sol er steget op over den guddommelige åbenbarings horisont og at "solen" og "månen" i læren, lovene og lærdommen i den forrige åbenbaring er fordunklet og gået ned.

Og begiv dig nu med urokkeligt blik og udholdende vinger ind på 43 sandhedens og vishedens vej; "Sig: Det er Gud; overlad dem da til at forlyste sig med deres spidsfindigheder."²⁶ Således vil du blive regnet blandt de tilhængere, om hvilke Han siger: "De der siger 'Vor Herre er Gud' og trofast fortsætter på Hans vej, i sandhed, på dem skal englene stige ned."²⁷ Da skal du med dine egne øjne blive vidne til alle disse mysterier.

Oh min broder! Tag dette åndens skridt, således at du, hurtigt som 44 øjets blinken, må ile igennem adskillelsens og fraværets vildnis, nå til den evige genforenings Ridván og i et åndedrag forene dig med de himmelske sjæle. Thi på menneskelige ben kan du aldrig gøre dig håb om at gennemrejse disse umådelige afstande eller nå dit mål.

²⁵Koranen 76:5

²⁶Koranen 6:91

²⁷Koranen 41:30

- Fred være med ham, hvem sandhedens lys leder til al sandhed, og som i Guds navn står på Hans sags vej, på den sande forståelses kyst.
- 45 Dette er betydningen i det hellige vers: "Nej! Jeg sværger ved østens og vestens Herre"²⁸ eftersom de "sole", der hentydes til, hver har deres særlige opgangs- og nedgangssted. Og da Koranens fortolkere ikke magtede at begribe den symbolske betydning i disse "sole", var de derfor i forlegenhed, når de skulle forklare det ovenfor citerede vers. Nogle af dem hævdede, at ifølge den kendsgerning, at da solen hver dag står op et nyt sted, bliver udtrykkene "øst" og "vest" brugt i flertal. Andre har skrevet, at der med dette vers sigtes til de fire årstider, eftersom stederne for solens opgang og nedgang skifter med årstiderne. Dette er rækkevidden af deres forståelse. Ikke desto mindre skyder de vedblivende fejltagelserne og dårskaberne over på disse kundskabens juveler, disse uadadelige og reneste symboler på visdom.
- 46 Prøv på samme måde ud fra disse klare, fra disse magtfulde, afgørende og utvetydige udsagn at forstå meningen med "Himlen skal kløves" - et af de tegn, der med sikkerhed skal indvarsle den sidste time, opstandelsens dag. Som Han har sagt: "Når himlen kløves."²⁹ Med "himlen" menes guddommelig åbenbarings himmel, der ophøjes ved hver ny manifestation og kløves med hver efterfølgende. Med "kløves" menes, at den tidlige åbenbaring er ophævet og annulleret. Jeg sværger ved Gud! Det at denne himmel kløves er for den skarpsindige en handling langt mægtigere, end at den synlige himmel kløves! Tænk over det en stund, at en guddommelig åbenbaring, der i årevis har været fast funderet, under hvis skygge alle, der har antaget den, er blevet opfostret og næret; ved hvis lovs lys generationer er blevet oplært, og ved hvis ophøjede ord mennesker har hørt fra deres fædre, i en sådan grad, at det menneskelige øje ikke har set andet end dens nådes altgennemtrængende indflydelse, og det dødelige øre kun har hørt den majestætiske genklang af dens bud - hvilken handling er vældigere, end at en sådan åbenbaring skulle blive "kløvet" ved Guds magt og blive ophævet ved én sjæls

²⁸Koranen 70:40 I originalen er begreberne "øst" og "vest" angivet i pluralis

²⁹Koranen 82:1

tilsynekomst? Tænk engang, er dette ikke en vældigere handling end den, som disse tåbelige og foragtelige mennesker har forestillet sig, at ordet "himlen skal kløves" skulle betyde?

Tænk endvidere på modgangen og bitterheden i deres liv, disse 47 åbenbarere af den guddommelige skønhed. Tænk på, hvor alene, hvor overladt til sig selv de stod over for verden og dens folk og forkyndte Guds lov! Uanset hvor voldsomme de forfølgelser var, der ramte disse hellige, disse dyrebare og følsomme sjæle, forblev de tålmodige i deres magts fuldstændighed, og trods deres ophøjethed led de og var standhaftige.

Bestræb dig ligeså på at forstå meningen med "jordens forvandling". 48 Du skal vide, at uanset på hvilket hjerte den gavmilde barmhjertigheds regn er faldet fra den guddommelige åbenbarings "himmel", så er hjertets jordbund sandelig blevet forvandlet til guddommelig kundskabs og visdoms jord. Hvilke enheds myrter har deres hjertes muld ikke frembragt! Hvilke blomster af sand kundskab og visdom har deres oplyste bryst ikke fostret! Om deres hjertes jord forblev uforandret, hvordan kunne da disse sjæle, der aldrig har lært et bogstav, ikke har kendt en lærer og ikke søgt nogen skole, have udtalt sådanne ord og udvist en sådan kundskab, at ingen kan fatte det? Mig synes det, at de er blevet formet af leret fra udtømmelig viden og æltet med guddommelig visdoms vand. Derfor er det blevet sagt: "Kundskab er et lys, som Gud kaster ind i det hjerte, Han ønsker. Det er den slags kundskab, der er og altid har været prisværdig og ikke den begrænsede viden, der har sit udspring i tilslørede og dunkle tanker. Denne begrænsede viden låner de endog tyvagtigt fra hinanden og roser sig stolt deraf.

Gid menneskets hjerte kunne blive rensed for disse menneskegjorte 49 begrænsninger og dunkle tanker, som er blevet påtvunget dem! Måske ville de da blive opflammet af lyset fra den sande kundskabs sol og fatte den guddommelige visdoms mysterier. Tænk engang over, hvis disse hjerters udtørrede og ufrugtbare jord forblev uændret, hvordan ville de nogensinde kunne blive modtagere af åbenba-

ringen af Guds mysterier og åbenbarere af den guddommelige essens? Derfor har Han sagt: "På den dag da jorden skal forvandles til en anden jord."³⁰

- 50 Nådens brise fra Skabelsens Konge har fået selv den fysiske jord til at ændre sig, om du dybt i dit hjerte ville grunde over den guddommelige åbenbarings mysterier.
- 51 Og forstå nu meningen med dette vers: "Hele jorden skal på opstandelsens dag være som en håndfuld for Ham, og i Hans højre hånd skal himlene være foldet sammen. Æret være Han! Og Han skal være højt hævet over de ligemænd, de forbinder med Ham!"³¹ Og nu, vær retfærdig i din dom. Hvis dette vers skulle betyde det, mennesker antager, til hvilken gavn ville det da være for mennesket, må man spørge? Endvidere er det klart og åbenlyst, at ingen hånd, som kan ses af det menneskelige øje, kunne udrette disse gerninger eller på nogen måde vise hen til den ene sande Guds ophøjede essens. Nej, at tro på noget af den art er ren og skær blasfemi, en fuldstændig forvanskning af sandheden. Og kunne det tænkes, at der med dette vers hentydes til Guds manifestationer, der på dommedag vil blive kaldet til at udføre disse gerninger, da synes dette ligeledes at være langt fra sandheden og er bestemt ikke til nogen nytte. Tværtimod, med symbolet "jord" menes der erkendelses og kundskabs jord og med "himle" den guddommelige åbenbarings himle. Tænk nu på hvorledes Han med den ene hånd ved sit stærke greb folder kundskabens og forståelsens jord, der hidtil har været bredt ud, til slet og ret en håndfuld og med den anden spreder en ny og ophøjet lutret jord i menneskehjertet, og derved får de friskeste og lifligste blomster og de mægtigste, højest stræbende træer til at gro frem i menneskets oplyste bryst.
- 52 Tænk ligeledes over hvordan de tidligere religionsordninger ophøjede himle har været foldet sammen i magtens højre hånd, hvorledes den guddommelige åbenbarings himle har hævet sig på Guds bud og er blevet smykket med Hans forunderlige loves sol, måne og stjerner. Således er mysterierne i Guds ord, som er blevet

³⁰ Koranen 14:48

³¹ Koranen 39:67

afdækket og manifesteret, så du måske kan opleve guddommelig ledelses morgenlys, så du med tillidens og forsagelsens kraft kan slukke den lampe, der næres af tomme indbildninger, ørkesløse drømme, tøven og tvivl - og i stedet tænde det nyfødte lys fra guddommelig kundskab og vished i dit inderste hjertekammer.

Vid i sandhed, at den hensigt der ligger bag alle disse metaforer og 53
dunkle hentydninger, udgået fra åbenbarerne af Guds hellige sag, har været at ransage og prøve jordens folk; således at jorden i det rene og begejstrede hjerte kan skelnes fra den forgængelige og gølge jordbund. Fra tidernes morgen har dette været Guds handlemåde blandt Hans skabninger, og herom vidner beretningerne i de hellige bøger.

Tænk ligeså på det åbenbarede vers om qibla³². Da Muhamed, 54
profetskabets sol, var flygtet fra Bathás³³ morgengry til Yathrib³⁴, vendte Han fortsat sit ansigt under bønnerne mod Jerusalem, den hellige stad, indtil den tid kom, da jøderne begyndte at ytre usømmelige ord imod Ham, ord som det vil være upassende at nævne på disse sider, og som ville trætte læseren. Muhamed harmedes voldsomt over disse ord. Medens Han hensunken i meditation og undren stod med blikket rettet mod himlen, hørte Han Gabriels kærlige stemme sige: Vi ser dig her oppe fra med dit ansigt vendt mod himlen; men Vi ønsker, du skal vende dig til et qibla, der behager dig³⁵. Én af de følgende dage, da profeten sammen med sine ledsagere var i færd med at bede middagsbønner og allerede havde foretaget to af de foreskrevne rakat³⁶ lød atter Gabriels stemme: "Vend dit ansigt mod den hellige moske."³⁷ Midt i den samme bøn vendte Muhamed pludselig sit ansigt bort fra Jerusalem og hen imod Kaba'en. Hver på Hans ledsagere pludselig blev grebet af en stor skræk. Deres tro var dybt rystet. Så stor var deres ophidselse, at mange af dem afbrød bønnerne og afsvor deres tro. Sandelig, kun for at prøve sine tjenere nedkaldte Gud denne forvirring over dem. Ellers kunne Han, Den fuldkomne Konge, let have ladet qibla'en bestå uforandret, og ladet Jerusalem forblive dyrkelsesstedet for sin åbenbaring og derved ikke

³² Bederetningen

³³ Mekka

³⁴ Medina

³⁵ Koranen 2:144

³⁶ Knæfald

³⁷ I Mekka

have tilbageholdt den udmærkelse fra den hellige stad, der var blevet skænket den.

- 55 Efter Moses har ingen af de mange profeter der er blevet nedsendt som budbringere for Guds ord, det være sig David, Jesus og andre blandt de mere ophøjede manifestationer, der er kommet til syne i den mellemliggende periode mellem Moses og Muhamed, nogen-
sinde ændret loven om qibla'en. Skabelsens Herres budbringere har alle som én vejledt deres folk til at vende sig i samme retning. I Gud, Den fuldkomne Konges øjne er alle steder på jorden ligestillet undtagen det sted, Han i sine manifestationers dage udpeger til et bestemt formål. Som Han har åbenbaret: "Østen og vesten er Guds: derfor, i hvilken retning I end vender jer, dér er Guds åsyn."³⁸ Uanset sandheden i disse kendsgerninger, hvorfor skulle da qibla'en ændres og på denne måde skabe uro blandt folket, få profetens tilhængere til at vakle og fremkalde så stor forvirring blandt dem? Ja, de ting, der fremkalder bestyrtelse i ethvert menneskes hjerte, sker kun, for at hver sjæl må blive prøvet ved Guds prøvesten, således at de retfærdige kan blive kendt og skelnet fra de falske. Således har Han efter splittelsen hos folket åbenbaret: "Vi udpegede ikke det, som I ønskede som qibla, af anden grund end at Vi ønskede at kende den, der følger apostlen, fra den, der drejer om på hælen."³⁹ "Skræmte æsler flygter fra en løve."⁴⁰
- 56 Dersom du for en stund overvejede disse ord i dit hjerte, da ville du med sikkerhed finde forståelsens porte åbnet foran dig, og du ville se alle kundskaberne og mysterierne deri afsløret for dine øjne. Disse ting sker kun, for at menneskesjælen kan udvikles og blive befriet fra selvets og begærets fangebur. Ellers har Den fuldkomne Konge i al evighed i sin essens været uafhængig af alle skabningers forståelse og vil for altid i sin egen eksistens vedblive at være hævet over enhver sjæls tilbedelse. Et enkelt åndepust fra Hans overflod er nok til at smykke hele menneskeslægten med rigdommens klædning; og én dråbe fra Hans gavmilde nådes hav rækker til at skænke alle væsener det evige livs herlighed. Men eftersom det guddommelige forsyn har

³⁸ Koranen 2:115

³⁹ Koranen 2:143

⁴⁰ Koranen 74:50-51

bestemt, at de sande skulle kendes fra de falske og solen fra skyggen, har Han derfor ved hver årstid sendt prøvelsens regnbyger ned over menneskene fra sin herlighedens rige.

Om mennesker tænkte dybt over de gamle profeters liv, da ville de 57 komme til at kende og forstå disse profeters veje, så de med lethed ville ophøre med at være indhyllet i de gerninger og ord, der er i modsætning til deres egne jordiske ønsker og således lade disse hindrende slør fortæres af den ild, der brænder i den guddommelige kundskabs busk og sidde sikkert på fredens og vishedens trone. Tænk for eksempel på Moses, søn af 'Imrán, en af de ophøjede profeter og ophavsmand til en guddommelig åbenbaret bog. En dag i Hans tidlige ungdom, før Hans profetskab var forkyndt, gik Han over markedspladsen og så to mænd indviklet i slagsmål. En af dem bad Moses hjælpe sig mod sin modstander. Hvorpå Moses greb ind og dræbte ham. Herom vidner beretningen i den hellige bog. Om enkelthederne skulle berettes, ville det forlænge og afbryde forløbet i argumentet. Beretningen om denne hændelse spredtes over hele byen, og Moses var opfyldt af frygt, som det kan bevidnes af bogens tekst. Og da advarslen: "Oh Moses! De øverste lægger sandelig råd op om at slå dig ihjel"⁴¹ nåede Hans øre, flygtede Han ud af byen og tog ophold i Midian i Shoeb's tjeneste. Ved sin tilbagekomst kom Moses ind i den hellige dal, der ligger i Sinaiørkenen og så der i et syn Herlighedens Konge fra det "Træ, der hverken hører til østen eller vesten." Der hørte Han Åndens bevægende stemme tale fra den glødende ild, og den bad Ham kaste lyset fra guddommelig ledelse på de faraonske sjæle, således at Han ved at frigøre dem fra skyggerne i selvets og begærets dal måtte få dem til at nå den himmelske lyksaligheds enge, og ved at frelse dem fra fjernhedens ørken gennem forsagelsens Salsabíl lade dem drage ind i det guddommelige nærværs fredfyldte stad. Da Moses kom til Farao og på Guds befaling gav Ham det guddommelige budskab, talte Farao hånligt og sagde: "Er du ikke den, der begik mord og blev en vantro? Således fortæller majestætens Herre, at der blev talt af Farao til Moses:

⁴¹ Koranen 28:20

"Hvilken handling har du begået! Du er en af de utaknemmelige."

Han sagde: "Det er sandt, at Jeg gjorde det, og Jeg var en af dem, der syndede. Og Jeg flygtede fra dig, da Jeg frygtede dig, men Min Herre har givet Mig visdom og gjort mig til en af sine apostle."⁴²

- 58 Og tænk nu i dit hjerte på det oprør, Gud fremkaldte. Betænk de ejendommelige og mangfoldige prøvelser, hvormed Han prøver sine tjenere. Tænk, hvordan Han pludselig blandt sine tjenere udvalgte og betroede den, der var kendt skyldig i drab, med en guddommelig ledelses ophøjede mission, den der selv havde indrømmet sin grusomhed, og som i næsten tredive år for verdens øjne var blevet opdraget i Faraos hus og havde spist ved Hans bord. Var ikke Gud, Den almægtige Konge, i stand til at tilbageholde Mose hånd fra at begå mord, så manddrab ikke skulle tilskrives Ham og således skabe forvirring og modstand hos folket?
- 59 Tænk ligeledes på Marias skæbne og tilstand. Så dyb var denne smukke sjæls fortvivelse, så ulyksalig hendes tilstand, at hun bittert beklagede, at hun nogensinde var blevet født. Herom vidner teksten i det hellige vers, hvor det omtales, at Maria, efter at have bragt Jesus til verden, begræd sin skæbne og råbte: "Oh, om Jeg var død før dette og var glemt, fuldstændig glemt!"⁴³ Jeg sværger ved Gud! En sådan klage fortærer hjertet og ryster skabningen. Et sådant sjæleligt oprør, en sådan fortvivelse kunne kun være forårsaget af fjendens fordømmelse og de vantro og de ondes bagtalelse. Betænk, hvilke svar Maria kunne have givet folket, der omgav hende! Hvordan kunne hun hævde, at et barn, hvis fader var ukendt, var blevet undfanget ved Helligånden? Derfor tog Maria, dette tilslørede og udødelige åsyn, sit barn og vendte tilbage til sit hjem. Ikke så snart var folkets øje faldet på hende, før det opløftede sin røst og sagde: "Oh, Arons søster! Din fader var ikke en ond mand, og din moder var ikke ukysk."⁴⁴
- 60 Og tænk nu denne største rystelse, denne tunge prøve. Til trods for alle disse ting skænkede Gud denne Åndens Essens, der var kendt som en faderløs blandt folket, profetskabets ære og gjorde Ham til sit vidnesbyrd for alle i himlen og på jorden.

⁴²Koranen 26:19

⁴³Koranen 19:22

⁴⁴Koranen 19:28

Se hvor anderledes Guds manifestationers veje, som det er befalet af 61
skabningens konge, er end menneskers veje og attrå! Alt eftersom du
kommer til at forstå det inderste i disse guddommelige mysterier, vil
du begribe Guds hensigt, Den guddommelige Fortryller, Den
Højtelskede. Du vil betragte Den almægtige Herskers ord og gerninger
som et og det samme, således at hvad du end ser i Hans gerninger,
det vil du finde i Hans udsagn, og hvad du end læser i Hans udsagn,
det vil du genkende i Hans gerninger. Derfor er det, at disse
gerninger og ord udadtil er som hævnens ild for de onde og indadtil
som barmhjertighedens vande for de retfærdige. Hvis hjertets øje kunne
åbne sig, ville det sikkert opdage, at de ord, der er åbenbaret fra
Guds viljes himmel, er i overensstemmelse med og det samme som
de handlinger, der er udsprunget fra den guddommelige magts kongerige.

Og læg nu mærke til, oh broder! Om sådanne ting blev åbenbaret i 62
denne åbenbaring, og sådanne hændelser skulle finde sted i vor tid,
hvad ville folket da gøre? Jeg sværger ved Ham, der er menneskeheden
sande Opdrager og Åbenbareren af Guds ord, at folket øjeblikkeligt
og utvivlsomt ville kalde Ham en vantro og dømmes Ham til døden.
Hvor er de langt fra at kunne lytte til stemmen, der forkynder:
Se! en Jesus er kommet til syne ud af Helligåndens åndedrag,
og en Moses er blevet kaldt til en guddommeligt udpeget gerning!
Selvom myriader af stemmer hævdede sig, ville intet øre lytte,
hvis Vi sagde, at et faderløst barn havde fået overdraget profetskabets
mission, eller at en morder fra flammen i den brændende busk
havde bragt det budskab "Sandelig, sandelig, Jeg er Gud!"

Hvis retfærdighedens øje blev åbnet, ville det straks, i lyset af det Vi 63
har omtalt, erkende, at Han, som er årsagen og det endelige formål
for alle disse ting, er blevet manifesteret på denne dag. Selvom lignende
tildragelser ikke har fundet sted i denne åbenbaring, så klynger folk
sig dog stadig til de forfængelige indbildninger, der næres af de
fortabte. Hvor frygtelige er ikke de anklager, der rettes imod Ham,
hvor hårde er ikke de forfølgelser, Han udsættes for - ankla-

ger og forfølgelser hvis lige mennesker aldrig har set eller hørt magen til!

- 64 Store Gud! Da talens strøm nåede dette højdepunkt, skuede Vi fremefter og se, de blide vellugte fra Gud førtes fra åbenbarings daggy, og morgenbrisen blæste fra Den eviges Saba. Dens tidender frydede hjertet på ny og indgav sjælen umådelig glæde. Den gjorde alle ting nye og bragte utallige og uvurderlige gaver fra Den uerkendelige Ven. Den menneskelige lovprisnings klædning kan aldrig gøre sig håb om at passe til dens ædle skikkelse, og ytringens kappe vil aldrig sømme sig for dens skinnende form. Uden ord blotlægger den de indre mysterier, og uden tale åbenbarer den hemmelighederne i de guddommelige udsagn. Den lærer nattergalene, der slår deres triller på adskillelsens kviste, at sørge og klage, oplærer dem i forståelse af kærlighedens væsen og viser dem hemmeligheden ved hjertets overgivelse. For blomsterne i den himmelske genforenings Ridván åbenbarer den lidenskabelige elskers kærlige ord og afslører den skønnes fortryllelse. Til anemonerne i kærlighedens have skænker den sandhedens mysterier, og til de elskendes bryst betror den symbolerne på de inderste mysterier. I denne time strømmer dens nåde så frit, at Helligånden selv misunder den! Den har givet dråben del i havets bølger og kastet solens stråleglans på sandskornet. Så stor er dens gavmildheds overflod, at det laveste insekt har søgt dens moskusduft og flagermusen solens lys. Den har genoplivet de døde med livets ånde og fået dem til at haste ud af deres forgængelige legemers grave. Den har sat de uvidende på lærdommens sæde og opløftet tyrannen til retfærdighedens trone.
- 65 Universet er svangert med disse mangfoldige nådegaver i forventning om den time, da virkningen af dens usynlige gaver vil blive åbenbaret i denne verden, når de vansmægtende og svært tørstende vil nå til deres højt elskedes levende Kawthar, og den vildfarne vandrer, der er faret vild i fjernhedens og intethedens ørken, skal træde ind i livets helligdom og opnå genforening med sit hjertes attrå. I hvis hjertes muld vil disse hellige sædekorn spire? I hvis sjæls have
-

vil den usynlige virkeligheds blomster springe ud? Sandelig siger Jeg, så voldsom er flammen i kærlighedens busk, der brænder i hjertets Sinai, at den hellige ytrings strømmende vande aldrig vil kunne slukke dens ild. Oceaner kan aldrig stille denne leviathans brændende tørst, og denne udødelige ilds Phønix kan ikke leve noget andet sted end i gløden fra den elskedes åsyn. Derfor, oh broder! Tænd med visdoms olie åndens lampe i dit inderste hjertekammer og bevar det under forståelsens kuppel, at de vantros åndepust ikke skal slukke dets flamme eller fordunkle dets stråleglans. Derfor har Vi oplyst ytringens himle med strålerne fra guddommelig visdoms og forståelses sol, at dit hjerte må finde fred, og du må blive som dem, der på vishedens vinger har hævet sig til deres Herre, Den Albarmhjertiges kærligheds himmel.

Og nu angående Hans ord: "Og da skal Menneskesønnens tegn vise sig i himlen". Med disse ord menes, at når de himmelske læresættningers sol er blevet formørket, stjernerne fra de guddommeligt oprettede love er faldet ned, og den sande kundskabs måne - menneskeheden opdrager - er fordunklet, når målestokken for ledelse og lykke er omstyrtet, og sandhedens og retfærdighedens morgen er nedsunket i natten, da skal Menneskesønnens tegn vise sig på himlen. Med "himmel" menes den synlige himmel; thi når timen nærmer sig, hvor retfærdighedens himmels Dagstjerne skal blive synlig, og det guddommelige lederskabs ark skal sejle på herlighedens hav, da skal en stjerne vise sig på himlen, der forkynder tilsynekomsten af dette største lys for folket. På samme måde skal en stjerne komme til syne på den usynlige himmel, og den skal virke som budbringer for jordens folk om den sande og ophøjede morgens frembrud. Disse dobbelte tegn i den synlige og usynlige himmel har indvarslet hver Guds profets åbenbaring, hvilket man almindeligvis tror på.

Blandt profeterne var Abraham, Guds Ven. Før Han manifesterede sig drømte Nimrod en drøm, hvorpå Han sammenkaldte sandsigerne, der oplyste ham om en stjerne, der skulle vise sig på himlen. Der fremstod også en budbringer, der i hele landet forkyndte Abrahams komme.

- 68 Efter Ham kom Moses, der samtalede med Gud. Sandsigerne på Hans tid advarede Farao i disse vendinger: "En stjerne har vist sig på himlen, og se, den forudsiger undfangelsen af et barn, der holder din og dit folks skæbne i sin hånd." Ligeså viste der sig en vismand, der i nattens mørke bragte glædestidender til Israels folk og indgav deres sjæl trøst og deres hjerte forvisning. Herom vidner beretningerne i de hellige bøger. Hvis Vi skulle omtale enkeltheder, ville denne epistel vokse til en bog. Endvidere er det ikke vor hensigt at berette historierne fra forgangne dage. Gud er vort vidne på, at selv det, Vi nu omtaler, alene er på grund af vor ømme hengivenhed for dig, så denne jords fattige måske kan nå til bredderne af rigdommens hav, de uvidende blive ledet til den guddommelige kundskabs ocean, og de, der tørster efter viden, må få del i guddommelig visdoms Salsabil. Ellers betragter denne tjener overvejelser over sådanne beretninger som en alvorlig misforståelse og en alvorlig overtrædelse.
- 69 På samme vis var der, da timen for Jesu åbenbaring nærmede sig, nogle få af de vise mænd der var vidende om, at Jesu stjerne havde vist sig på himlen, og de søgte og fulgte den, indtil de kom til den by, der var sædet for Herodes' kongerige. Hans magts vælde omfattede ved den tid hele landet.
- 70 Disse vise mænd sagde: "Hvor er Han, der er født som jødernes konge? For vi har set Hans stjerne i øst og er kommet for at tilbede Ham."⁴⁵ Da de havde søgt, fandt de ud af, at barnet var blevet født i Betlehem i Judæa. Dette var det tegn, der var åbenbaret i den synlige himmel. Med hensyn til tegnet i den usynlige himmel - himlen af guddommelig kundskab og forståelse - så var det Yahyá søn af Zacharias, der gav folket tidender om Jesu åbenbaring. Ligesom Han har åbenbaret: "Gud bebuder Yahyá, der skal bringe vidnesbyrd om Guds Ord og om en, der er stor og kysk."⁴⁶ Med symbolet "Ord" menes Jesus, hvis komme Yahyá forudsagde. Ydermere er der skrevet i de himmelske skrifter: "Johannes Døberen prædikede i Judæa ørken og sagde, I skal angre, for himlens rige er nær."⁴⁷ Med Johannes menes Yahyá.

⁴⁵Mattæus 2:2

⁴⁶Koranen 3:39

⁴⁷Mattæus 3:1-2

På samme måde viste tegnene sig i den synlige himmel, før 71
Muhameds skønhed blev afsløret. Hvad angår tegnene på den usyn-
lige himmel, så fremstod der fire mænd, der én efter én forkyndte
de glade tidender for folket om Det guddommelige Lys' opståen.
Ruz-bih, der senere blev kaldt Salmán, fik den ære at være i deres
tjeneste. Når den ene af dem følte, at hans død nærmede sig, sendte
han Ruz-bih til den næste, indtil den fjerde, der følte, at hans død
var nær forestående, henvendte sig til Ruz-bih og sagde: "Oh Ruz-
bih! Når du har taget mit døde legeme og begravet det, gå da til
Hijáz, for der vil Muhameds Dagstjerne stå op. Lykkelig er du, thi
du skal se Hans åsyn."

Og nu vedrørende denne forunderlige og mest ophøjede sag. Vid i 72
sandhed, at mangan en astronom har bekendtgjort tilsynekomsten
af dens stjerne på den synlige himmel. Ligeså fremstod på jorden
Ahmad og Kázim⁴⁸, disse to strålende lys - må Gud helliggøre deres
hvilested!

Ud fra alt, hvad Vi har fremstillet, er det blevet klart og åbenlyst, at 73
før åbenbarelsen af disse spejle, der genspejler den guddommelige
essens, må de tegn, der indvarsler deres komme nødvendigvis åben-
bares i den synlige himmel såvel som i den usynlige, som er sædet
for kundskabens sol, visdommens måne og forståelsens og ytringens
stjerner. Tegnet i den usynlige himmel må nødvendigvis blive åben-
baret i det fuldendte menneskes skikkelse, der før hver manifesta-
tion kommer til syne, opdrager og forbereder menneskesjælene på
tilsynekomsten af Det guddommelige Lys, Guds enheds Lys blandt
mennesker.

Og nu med henvisning til Hans ord: "Og da skal alle jordens stam- 74
mer sørge, og de skal se Menneskesønnen komme på himlens skyer
med stor magt og herlighed." Disse ord betyder, at i de dage vil
mennesker begræde tabet af Den guddommelige Skønheds Sol, af
kundskabens måne og guddommelig visdoms stjerner. Derefter vil
de se Den Lovede, Den tilbedte Skønheds åsyn stige ned fra himlen,
siddende på skyerne. Hermed menes, at Den guddommelige

⁴⁸ Shaykh-Ahmad-i-Ahsá'í og Siyyid Kázim-i-Rashtí

Skønhed vil åbenbare sig fra Guds viljes himmel og vise sig i form af et menneskes skikkelse. Symbolet "himmel" kendetegner ophøjethed og ophøjelse, eftersom den er sædet for åbenbarelsen af disse hellighedens manifestationer, daggryene for den urgamle herlighed. Disse urgamle væsener er i virkeligheden, selvom de kommer fra deres moders liv, steget ned fra Guds viljes himmel. Selvom de bor på denne jord, er deres sande bolig dog herlighedens tilflugtssted i de øverste riger. Medens de færdes blandt dødelige, svæver de i den guddommelige nærværs himmel. Uden ben betræder de åndens vej, og uden vinger hæver de sig til den guddommelige enheds ophøjede tinder. Med hvert flygtigt åndedrag spænder de over rummets uendelighed, og hvert øjeblik gennemrejser de den synlige og usynlige verdens riger. På deres trone står skrevet: "Intet afholder Ham fra at være optaget af noget andet." Og på deres sæder er der indgraveret: "Sandelig Hans veje er foranderlige fra dag til dag."⁴⁹ De er fremsendt gennem den overjordiske magt hos Den Ældgamle af Dage, og er oprejst ved Gud, den mægtigste konges ophøjede vilje. Dette er, hvad der menes med ordene: "komme på himlens skyer."

- 75 I de guddommelige Lys' udsagn er symbolet "himmel" blevet benyttet om mange forskellige ting som "befalingens himmel", "viljens himmel", "det guddommelige formåls himmel", "vishedens himmel", "ytringens himmel", "åbenbaringens himmel", "fordølgelsens himmel" og lignende. I hvert tilfælde har Han givet symbolet "himmel" en særlig betydning, hvis betydning ikke er åbenbaret for andre end dem, der er blevet indviet i de guddommelige mysterier og har drukket af det udødelige livs kalk. For eksempel siger Han: "Himlen drager omsorg for dig, og den indeholder det, der er blevet dig lovet",⁵⁰ selvom det er jorden, der frembringer disse fornødenheder. Ligeså er det sagt: "Navnene kommer ned fra himlen", selvom de udgår fra menneskers mund. Hvis du kunne rense dit hjertes spejl for ondskabens støv, da ville du forstå meningen i de symbolske udtryk, åbenbaret ved Guds altomfattende ord og manifesteret i

⁴⁹Koranen 55:29

⁵⁰Koranen 51:22

enhver åbenbaring, og du ville opdage mysterierne i guddommelig kundskab. Men ikke før du med flammen fra den fuldstændige frigørelse brænder de tomme lærdommes slør, der gælder blandt mennesker, kan du se den sande kundskabs strålende morgen.

Vid at der sandelig er to slags kundskab: Guddommelig og satanisk. 76
Den ene udspringer fra den guddommelige inspirations kilde; den anden er kun en genspejling af forfængelige og uklare tanker. Kilden til den første er Gud selv; drivkraften i den anden er indskydelser fra selviske ønsker. Den ene ledes af princippet: "Frygt Gud, Gud vil belære dig", den anden er blot en bekræftelse på sandheden: "Kundskab er det tætteste slør mellem mennesket og dets skaber." Frugten af den første er tålmodighed, længselsfulde ønsker, sand forståelse og kærlighed; medens den sidste ikke kan avle andet end arrogance, selvforherligelse og indbildskhed. I udsagnene fra denne hellige tales mestre, der har udlagt meningen af sand kundskab, kan stanken fra denne sorte lære, der har formørket verden, på ingen måde spores. Denne lærdoms træ kan ikke frembringe andet end uretfærdighed og oprør, og det bærer kun hadets og misundelsens frugt. Dets frugt er en dødbringende gift, dets skygge en altfortærende ild. Hvor godt er det ikke sagt: "Hold fast ved klædningen for dit hjertes attrå og læg al skam bort, bed de verdsligt kloge om at forføje sig bort, uanset deres navns storhed."

Derfor er det nødvendigt, at hjertet bliver rensset for menneskers 77
uforstandige tale og lutret for al jordisk kærlighed, således at det må opdage den skjulte mening i guddommelig inspiration og blive skatkammer for den guddommelige kundskabs mysterier. Derfor er det blevet sagt: "Den, der betræder den snehvide sti og følger den blodrøde søjles fodspor, vil aldrig nå sin bolig, medmindre hans hænder er tomme for de jordiske ting, som mennesker attrår." Dette er den væsentligste fornødenhed for enhver, der betræder denne sti. Tænk over det, at du med utilslørede øjne kan se sandheden i disse ord. Vi er kommet bort fra målet for Vor bevisførelse, selvom alt, hvad 78
der er omtalt, kun tjener til at bekræfte Vor hensigt. Ved Gud! Hvor

⁴⁸ Shaykh-Ahmad-i-Ahsá'í og Siyyid

stort Vort ønske end er om at være kortfattet, så føler Vi dog, at Vi ikke kan holde Vor pen tilbage. Til trods for alt hvad Vi har sagt, hvor talrige er dog ikke de perler, der er forblevet i Vort hjertes uåbnede skal! Hvor mange húrírer med en indre betydning er endnu skjult i den guddommelige visdoms kamre! Ingen har endnu nærmet sig dem; - húrírer "som intet menneske eller nogen sjæl tidligere har berørt".⁵¹ Til trods for alt hvad der er sagt, så forekommer det, som om hverken et eneste bogstav i Vor hensigt er blevet udtrykt eller et enkelt tegn blevet afsløret om Vort mål. Hvornår vil en trofast søgende blive fundet, der vil iklæde sig pilgrimmens klædning, nå Kaba'en for sit hjertes længsel og uden øre eller tunge erfare mysterierne i guddommelig tale?

- 79 I disse strålende, disse følgerigtige og klare udsagn er således meningen med "himmel" i de førnævnte vers blevet klar og indlysende. Og nu angående Hans ord, at Menneskesønnen skal komme på "himlens skyer". Med symbolet "skyer" menes de ting, der er i modsætning til menneskers ønsker og adfærd. Som Han har åbenbaret i det vers, der allerede er citeret: "Ligeså ofte en apostel kommer til jer med det, jeres sjæl ikke begærer, da svulmer I af stolthed, anklager nogle for forræderi og ihjelslår andre."⁵² Disse skyer betyder i én forstand omstødelse af love og ophævelse af tidligere åbenbaringer, afskaffelse af ritualer og skikke, der er gængs blandt mennesker, og ophøjelse af de ulærde troende på bekostning af troens lærde modstandere. I en anden forstand betyder de tilsynekomsten af den udødelige skønhed i et dødeligt menneskes skikkelse med de menneskelige begrænsninger som at spise og drikke, fattigdom og rigdom, ære og fornedrelse, at sove og vågne samt andre lignende ting, der kaster tvivl i menneskers sind og får dem til at vende sig bort. Alle disse slør henvises der symbolsk til som "skyer".
- 80 Dette er de "skyer" der kløver kundskabens og forståelsens himmel for alle, der bor på jorden. Som Han har åbenbaret: "På den dag skal himlen blive kløvet af skyerne."⁵³ Ligesom skyerne forhindrer menneskers øjne i at se solen, således hindrer disse ting menneskesjælen

⁵¹ Koranen 55:56

⁵² Koranen 2:87

⁵³ Koranen 25:25

i at se lyset fra det guddommelige himmellegeme. Herom vidner det, der er udgået af de vantros mund, som det er åbenbaret i den hellige bog: "Og de har sagt, "hvilken apostel er det? Han indtager føde, Han går i gaderne. Hvis ikke en engel bliver sendt ned og tager del i Hans advarsler, vil vi ikke tro."⁵⁴ Andre profeter har ligeledes været underlagt fattigdom og lidelser, sult og denne verdens sygdomme og omskiftelser. Fordi disse hellige skikkelser var underlagt denne nød og mangel, forvildede menneskene sig følgelig ud i tvivlens og bekymringens ørken og blev grebet af forvirring og bestyrelse. De undrede sig over, hvordan dette menneske kunne være nedsendt af Gud, kunne hævde sin magt over alle jordens folk og slægter og gøre fordring på at være målet for al skabelse, ligesom Han har sagt: "Var det ikke for din skyld, ville Jeg ikke have skabt alt, hvad der er i himlen og på jorden" - og så alligevel være underlagt så hverdagsagtige ting? Du er utvivlsomt blevet bekendtgjort med de lidelser, den fattigdom, sygdom og den nedværdigelse, der er blevet hver Guds profet og Hans tilhængere til del. Du må have hørt, hvordan deres tilhængeres hoveder blev sendt som gaver til forskellige byer, hvor voldsomt de blev hindret i det, der var dem pålagt. Hver og en af dem blev et bytte i hænderne på Hans sags fjender og måtte gennemgå alt, hvad de befalede.

Det er indlysende, at de omskiftelser, der følger med enhver religiønsordning, udgør de mørke skyer, der kommer imellem den menneskelige forståelses øje og det guddommelige lys, der skinner fra den guddommelige essens' morgengry. Tænk på hvordan mennesker i generationer blindt har efterlignet deres forfædre og er blevet oplært i overensstemmelse med de metoder og den adfærd, der blev dikteret dem af deres tro. Hvis disse mennesker således pludselig opdagede, at en mand, der har levet midt iblandt dem, og som med hensyn til alle menneskelige begrænsninger har været deres ligemand - stod frem for at afskaffe alle de etablerede principper, deres tro havde indskærpet dem - principper de igennem århundreder var blevet oplært efter, og hvis modstandere de havde lært at betragte

⁵⁴Koranen 25:7

som vantro, lastefulde og onde - da ville de sikkert blive tilsløret og forhindret i at erkende Hans sandhed. Sådanne ting er som "skyer", der tilslører øjnene på dem, hvis indre væsen ikke har smagt frigørelsens Salsabil eller drukket af Guds kundskabs Kawthar. Disse mennesker bliver, når de kommer ud for sådanne omstændigheder, så tilslørede, at de uden den mindste tvivl erklærer Guds manifestation for en vantro og dømmer Ham til døden. Du må have hørt om disse ting, der er forekommet i alle tidsaldre, og du ser dem i disse dage.

- 82 Derfor er det os pålagt, ved Guds usynlige hjælp, at bestræbe os af yderste evne på, at disse mørke slør, disse prøvelsens skyer, sendt fra himlen, ikke skal forhindre os i at se skønheden i Hans strålende åsyn, og erkende Ham alene ved Hans eget selv. Og om vi beder om beviser på Hans sandhed, burde vi stille os tilfreds med et og kun ét, så vi derigennem kan nå frem til Ham, der er den evige nådes kilde-spring, i hvis nærvær alverdens herligheder svinder ind til intet og ophøre med at forulempe Ham hver dag og klynge os til vor egen tåbelige fantasi.
- 83 Nådige Gud! Til trods for de advarsler, der i et underfuldt symbolsk sprog og udsøgte lignelser er blevet ytret i gamle dage, og som havde til hensigt at vække verdens folk og forhindre dem i at lade sig berøve deres andel af Guds nådes bølgende hav, så er dog sådanne ting sket, som det allerede er bevidnet! Man finder også henvisninger til disse ting i Koranen, hvilket bekræftes af dette vers: "Hvad kunne de forvente andet, end at Gud skulle komme ned til dem indhyllet i skyer?"⁵⁵ Visse gejstlige, de der holder fast ved bogstavet i Guds ord, er kommet til at betragte dette vers som et af tegnene på den forventede genopstandelse, der er affødt af deres egen tåbelige fantasi. Og det på trods af de kendsgerninger, at lignende henvisninger er gjort i de fleste himmelske bøger og er optegnet i alle de afsnit, der beretter om tegnene på den kommende manifestation.
- 84 Ligeledes siger Han: "På den dag, da himlen skal afgive håndgribelig røg, der skal indhulle menneskeheden, vil dette blive en kvalfuld

⁵⁵Koranen 2:210

lidelse."⁵⁶ Den Herligste har bestemt disse selv samme ting, der er i modstrid med onde menneskers ønske om at være den prøvesten og målestokken, hvormed Han prøver sine tjenere, således at de retfærdige kan kendes fra de onde, og de troende skelnes fra de vantro. Den symbolske terminologi "røg" betegner alvorlige afvigelser, ophævelse og nedbrydning af anerkendte love og den fuldstændige ødelæggelse af deres snæversynede fortolkere. Hvilken røg er mere tæt og uigennemtrængelig end den, der nu har indhyllet alle jordens folk, er blevet en pinsel for dem, og som de i deres håbløshed ikke magter at frigøre sig fra, hvor meget de end anstrenger sig? Så voldsom er denne selvets ild, der brænder i dem, at de hvert øjeblik synes at blive hjemsogt af nye pinsler. Jo mere det fortælles dem, at denne underfulde Guds sag, denne åbenbaring fra det højeste, er blevet manifesteret for hele menneskeheden og vokser sig større og stærkere for hver dag, des voldsommere øges ilden i deres hjerte. Jo mere de erfarer om den ubetvingelige styrke, den ædle forsagelse, den urokkelige fasthed hos Guds hellige tilhængere, der ved Guds hjælp dag for dag bliver mere ædle og strålende, des dybere bliver den rædsel, der hærger deres sjæl. I disse dage har, Gud være lovet, kraften i Hans ord fået en sådan magt over menneskene, at de ikke tør mæle et ord. Hvis de møder en af Guds tilhængere, der, hvis Han kunne det, frivilligt og med glæde ville tilbyde ti tusind liv som et offer for sin elskede, ville deres frygt blive så stor, at de straks ville bekende deres tro på Ham, medens de i hemmelighed ville bagvaske og forbande Hans navn! Som Han har åbenbaret: "Og når de møder dig, siger de "Vi tror", men når de er afsides, bider de sig i fingrene i vrede over dig. Sig: "Dø i din vrede!"⁵⁷ Sandelig Gud kender den fjerneste afkrog i dit hjerte.

Inden længe vil dine øjne se den guddommelige magts bannere 85
udfoldet i alle egne og tegnene på Hans sejrige magt og herredømme åbenbaret i hvert land. Eftersom de fleste gejstlige har svigtet i forståelsen af meningen i disse vers og ikke har fattet betydningen af genopstandelsens dag, har de derfor på tåbelig vis fortolket disse vers

⁵⁶Koranan 44:10

⁵⁷Koranan 3:119

i overensstemmelse med deres intetsigende og fejlagtige opfattelse. Den eneste sande Gud er Mit vidne! Der behøves kun ringe fatteevne, for at de fra det symbolske sprog i disse to vers kunne uddrage alt det, som Vi har haft til hensigt at fremlægge og således ved Den Albarmhjertiges nåde nå til vishedens strålende morgen. Således er tonerne i den himmelske melodi, som himlens udødelige fugl, der slår sine triller på Bahás Sadrih, lader strømme til dig, for at du, om Gud vil, må betræde vejen til guddommelig kundskab og visdom.

- 86 Og nu angående Hans ord: "Og Han skal sende sine engle..." Med "engle" menes der dem, der styrket af åndens kraft, med Guds kærligheds ild har brændt alle menneskelige træk og begrænsninger og har iklædt sig egenskaberne fra det mest ophøjede væsen og fra keruberne. Den hellige mand Sádiq⁵⁸ siger i sin lovprisning af keruberne: "Der står en forsamling af vore shi'ittiske venner bag tronen." Forskellige og mangfoldige er udlægningerne af ordene "bag tronen". I én forstand tilkendegiver de, at der ikke eksisterer nogen sand shi'it. Ligesom Han et andet sted har sagt: "En sand troende lignes ved de vises sten". Da Han bagefter henvender sig til sin tilhører, siger Han: "Har du nogensinde set de vises sten?" Tænk på hvordan dette symbolske sprog, mere veltalende end nogen direkte tale, vidner om, at der ikke findes sande troende. Således er Sádiqs vidnesbyrd. Og tænk nu hvor uretfærdige og talrige de er, der selv om de selv har undladt at indånde troens vellugt, har dømt de mennesker som vantro, ved hvis ord tro i sig selv er blevet erfaret og grundfæstet.
- 87 Og eftersom disse hellige væsener nu har lutret sig for enhver menneskelig begrænsning, er blevet udrustet med de åndeliges egenskaber og smykket med de velsignedes ædle træk, er de derfor blevet karakteriseret som "engle". Således er betydningen i disse vers, hvori hvert ord er blevet udlagt ved hjælp af den klareste tekst, de mest overbevisende argumenter og bedst forankrede vidnesbyrd.
- 88 Eftersom Jesu tilhængere aldrig har forstået den skjulte mening i

⁵⁸shi'iternes sjette imám

disse ord, og eftersom de tegn, som de og deres trosledere ventede, ikke viste sig, nægtede de helt op til i dag at erkende sandheden hos disse hellighedens manifestationer, der har åbenbaret sig siden Jesu tid. De har derfor berøvet sig selv strømmen fra Guds hellige nåde og underne i Hans guddommelige tale. Således er deres lave stade på denne genopstandelsens dag! De har endog ikke magtet at se, at hvis tegnene på Guds manifestation ville vise sig til hver en tid i den synlige himmel i overensstemmelse med de vedtagne overleveringers tekst, ville ingen have mulighed for at fornægte eller vende sig bort, og de velsignede kunne heller ikke skelnes fra de elendige og oprøreren ikke fra den gudfrygtige. Vær retfærdig i din dom: Hvis de profetier, der er optegnet i Evangeliet, skulle opfyldes bogstaveligt, hvis Jesus, Marias søn, ledsaget af engle, på skyerne skulle stige ned fra den synlige himmel, hvem ville da vove at tvivle, hvem ville vove at afvise sandheden og vise ringeagt? Nej, alle jordens beboere ville øjeblikkelig blive grebet af en sådan bestyrtelse, at ingen sjæl ville være i stand til at mæle et ord, endnu mindre til at afvise eller godtage sandheden. Det er på grund af deres misopfattelse af disse sandheder, at mangan en kristen gejstlig har afvist Muhamed og udtrykt sin protest med disse ord: "Hvis du i sandhed er den lovede profet, hvorfor er du da ikke ledsaget af de engle, der er forudsagt i vore hellige bøger, og som nødvendigvis må flyve ned med Den lovede Skønhed for at hjælpe Ham i Hans åbenbaring og formane folket?"⁵⁹ Ligesom Den Allerherligste har nedskrevet deres tale: "Hvorfor er der ikke blevet sendt en engel ned til Ham, så Han kunne have haft en advarer med sig?"

Sådanne indsigelser og uoverensstemmelser er blevet opretholdt i alle tidsaldre og århundreder. Folket har altid været travlt optaget af disse besnærende talemåder og har i deres forfængelighed protesteret: "Hvorfor er dette eller hint tegn ikke fremkommet?" Disse ulykker kom alene over dem, fordi de klyngede sig til de gejstliges forskrifter i den tid de levede, og blindt efterlignede dem ved at modtage eller fornægte disse frigørelsens essenser, disse hellige og gud-

⁵⁹Koranen 25:7

dommelige væsener. Disse ledere har, fordi de var nedsænket i selvvisk begær og jagede efter forgængelige og uværdige ting, betragtet de guddommelige lys som værende i modstrid med deres målestok for erfaring og forståelse og som modstandere af deres forskrifter og bedømmelse. Eftersom de har fortolket Guds ord og Enhedens Bogstavers tale og overleveringer bogstaveligt og udlagt dem i overensstemmelse med deres egen ufuldkomne forståelse, har de berøvet sig selv og hele deres folk de gavmilde byger fra Guds nåde og barmhjertighed. Og dog bærer de vidnesbyrd om denne velkendte overlevering: "Sandelig, vort ord er dunkelt, forvirrende dunkelt." I et andet tilfælde siges der: "Vor sag er en svær prøvelse, yderst forvirrende; ingen kan bære det undtagen en himlens yndling eller en inspireret profet eller den, hvis tro Gud har prøvet." Disse religionsledere indrømmer, at ingen af disse tre særlige omstændigheder kan være møntet på dem. De to første stader ligger åbenlyst over deres rækkevidde; med hensyn til den tredje er det åbenbart, at de ikke nogen sinde har været underkastet de prøvelser, der er sendt af Gud, og da den guddommelige prøvesten kom til syne, viste de sig ikke at være andet end slagger.

- 90 Store Gud! Til trods for deres godtagelse af sandheden i denne overlevering, gør de gejstlige, der stadig stiller sig tvivlende overfor og diskuterer de teologiske uklarheder i deres tro, dog fordring på at fortolke dybsindighederne i Guds lov og udlægge de inderste mysterier i Hans hellige ord. De hævder frimodigt, at disse overleveringer, der viser hen til den ventede Qá'ims komme, endnu ikke er opfyldt, medens de selv har svigtet i at indånde vellugten fra betydningen i disse overleveringer og stadig er uvidende om den kendsgerning, at alle de forudsagte tegn har indfundet sig, at Guds hellige sags veje er blevet åbenbaret, og at de troendes skarer hurtigt som lyset nu går forbi på den vej, medens disse tåbelige gejstlige forventningsfuldt forventer at se de forudsagte tegn. Sig, oh I tåber! Vent da, som de, der var før jer, ventede!
- 91 Hvis de blev spurgt om de tegn, der skulle indvarsle åbenbaringen
-

og opstigningen af den muhamedanske ordens sol, som Vi allerede har omtalt, og hvoraf ingen er blevet opfyldt bogstaveligt, og hvis det blev sagt til dem: "Hvorfor har I afvist de påstande, der blev fremsat af de kristne og af folk fra andre trosretninger og betragtet dem som vantrø", så ville de uden at vide, hvad de skulle svare, sige: "Disse bøger er blevet forvansket, og de er ikke og har aldrig været fra Gud." Tænk engang: Selve ordene i disse vers bevidner udførligt den sandhed, at de er fra Gud. Et lignende vers er ligeså åbenbart i Koranen, hvis du er blandt dem, der forstår. Sandelig siger Jeg, i hele denne epoke har de fuldstændig svigtet i deres forståelse af, hvad der menes med at forvanske teksten.

Ja, i skrifter og udsagn fra de spejle, der genspejler solen i den muhamedanske orden, omtales "ændringer ved de ophøjede væsener" og "forandringer ved de ringeagtende". Sådanne afsnit viser imidlertid kun hen til særlige tilfælde. Heriblandt er historien om Ibn-i-Súríyá. Da folkene i Khaybar spurgte midtpunktet for den muhamedanske orden om straffen for ægteskabsbrud, begået mellem en gift mand og en gift kvinde, svarede Muhamed og sagde: "Guds lov er døden ved stening" Hvorpå de gjorde indsigelser og sagde: "En sådan lov er ikke åbenbart i Mosebogen". Muhamed svarede og sagde: "Hvem af jeres rabbinere betragter I som en anerkendt autoritet og med en sikker viden om sandheden?" De blev enige om Ibn-i-Súríyá. Derpå kaldte Muhamed ham til sig og sagde: "Jeg besværger dig ved Gud, der kløvede havet for jer, lod manna dale ned til jer og fik skyen til at skærme jer, som befriede jer fra Faraos og hans folk og ophøjede jer over alle menneskelige skabninger, om at fortælle, hvad Moses har forordnet vedrørende ægteskabsbrud mellem en gift mand og en gift kvinde". Han svarede: "Oh Muhamed! Døden ved stening er loven". Muhamed sagde: "Hvorfor er da loven blevet ophævet og holdt op med at være gældende blandt jøderne"? Han svarede og sagde: "Da Nebukadnesar overgav Jerusalem til flammerne og slog jøderne ihjel, var der kun nogle få, der overlevede. De gejstlige på den tid overvejede det yderst ringe antal jøder og den 92

store mængde amalekitter, og rådslog sammen og kom til det resultat, at skulle de håndhæve loven i Mosebøgerne, måtte alle overlevende, der var blevet frigivet fra Nebukadnesars hånd, henrettes i overensstemmelse med bogens dom. På grund af disse overvejelser ophævede de fuldstændig dødsstraffen." Herunder inspirerede Gabriel Muhameds oplyste hjerte med disse ord: "De forvansker teksten i Gudsordet."⁶⁰

- 93 Dette er et af de tilfælde, der henvises til. Med "forvanskning" af teksten menes der sandelig ikke det, som disse tåbelige og foragtelige sjæle har indbildt sig, ligesom nogen hævder, at jødiske og kristne gejstlige har fjernet de vers fra bogen, der priser og ærer Muhameds åsyn og i stedet har indføjet det modsatte. Hvor utrolig forfængelige og falske er ikke disse ord: Kan et menneske, der tror på bogen og anser den for at være inspireret af Gud, lemlæste den? Ydermere var Mosebøgerne udbredt over hele jorden og ikke begrænset til Mekka og Medina, således at de i hemmelighed kunne forfalske og forvanske teksten. Nej, med forfalskning menes snarere det, alle muhamedanske gejstlige er optaget af i dag, nemlig udlægning af Guds hellige bog i overensstemmelse med deres tåbelige forestillinger og forfængelige ønsker. Og eftersom jøderne på Muhameds tid fortolkede de vers fra Mosebøgerne, der viser hen til Hans manifestation, efter deres egen fantasi og afslog at stille sig tilfreds med Hans hellige udsagn, blev anklagen "forfalskning" af teksten udtalt imod dem. På samme vis er det klart, hvorledes Koranens folk på denne dag har forvansket teksten i Guds hellige bog vedrørende tegnene på den ventede manifestation og udlagt den i henhold til deres ønsker og tilbøjeligheder.
- 94 Og i endnu et tilfælde siger Han: "Nogle af dem hørte Guds ord, og efter at de havde forstået det, forvanskede de det og vidste, at de gjorde det".⁶¹ Dette vers viser også, at meningen i Guds ord er blevet forfalsket, ikke at selve ordene er blevet fjernet. De, som har en sund forstand, kan bevidne denne sandhed.
- 95 Igen siger Han i et andet tilfælde: "Ve dem, der med deres egne

⁶⁰ Koranen 4:45

⁶¹ Koranen 2:75

hænder omskriver bogen falskelig og derefter siger: 'Dette er fra Gud', så de kan sælge den til en ringe pris."⁶² Dette vers blev åbenbaret med henblik på de gejstlige og lederne indenfor den jødiske tro. Disse gejstlige skrev, for at behage de rige, opnå verdslige fordele og for at få afløb for deres misundelse og manglende tro, et antal afhandlinger, der modbeviste Muhameds krav, idet de understøttede deres argumenter med vidnesbyrd, som det ville være usømmeligt at omtale, og hævdede, at disse bevisførelser var hentet ud af teksten i Mosebøgerne.

Det samme kan ses i dag. Tænk hvilken overflod af fornægtelser, der er nedskrevet af denne tidsalders tåbelige gejstlige imod denne forunderlige tro! Hvor forfængelige er ikke deres indbildninger om, at deres bagtalelser er i overensstemmelse med versene i Guds hellige bog og stemmer overens med udsagnene fra skarpsynede mennesker! Vor hensigt med at fortælle disse ting er at advare dig om, at såfremt de vil hævde, at de vers, hvor tegnene der henvises til i Evangeliet er omtalt, skulle være forfalsket, og såfremt de skulle afvise dem og i stedet, holde sig til andre vers og overleveringer, da skal du vide, at deres ord er rene forvanskninger og ren og skær bagtalelse. Ja, "forvanskning" af teksten på den måde Vi har refereret til, er virkelig forekommet i særlige tilfælde. Nogle af disse har Vi omtalt, for at det kan blive åbenlyst for enhver skarpsindig iagttager, at der til nogle få ulærde hellige mennesker er givet indsigt i menneskelig lærdom, så den ondsindede modstander vil ophøre at påstå, at et bestemt vers påviser "forvanskning" af teksten og insinuere, at Vi på grund af manglende viden har omtalt disse ting. Endvidere er de fleste af de vers, der betegnes som "forvanskning" af teksten, åbenbaret med henblik på det jødiske folk, hvis du vil udforske øerne i Koranens åbenbaring.

Vi har også hørt nogle af jordens tåber hævde, at den oprindelige tekst i det himmelske Evangelium ikke findes hos de kristne, at det er faret til himmels. Hvor tager de dog fejl! De overser den kendsgerning, at der med en sådan påstand beskyldes et nådigt og kærligt

⁶²Koranen 2:79

forsyn for den største uretfærdighed og tyranni! Hvordan kunne Gud, når Jesu skønheds Dagstjerne var forsvundet fra Hans folks øjne og var steget op til den fjerde himmel, også lade sin hellige bog, sit største vidnesbyrd blandt Hans skabninger forsvinde? Hvad ville der være efterladt folket at holde sig til fra Jesu Dagstjernes nedgang og indtil den muhamedanske religionsordnings sol stod op? Hvilken lov kunne være deres støtte og ledelse? Hvordan kunne sådan et folk blive gjort til offer for Gud, Den almægtige Hævnens vrede? Hvordan kunne de blive hjemsøgt af den tugtende svøbe fra Den himmelske Konge? Og frem for alt, hvordan kunne nådestrømmen fra Den Albarmhjertige blive tilbageholdt? Hvordan kunne Hans ømme barmhjertigheds hav blive stilnet? Vi søger tilflugt hos Gud mod det, Hans skabninger har forestillet sig om Ham! Han er højt hævet over deres fatteevne.

- 99 Kære ven! Nu da lyset fra Guds evige morgen er ved at bryde frem, da udstrålingen fra Hans hellige ord: "Gud er himlens og jordens lys",⁶³ kaster lys over hele menneskeslægten, da ukrænkeligheden i Hans helligdom er blevet forkyndt gennem Hans hellige tale: "Gud har villet fuldkommengøre sit lys"⁶⁴ og almagtens hånd, der frembærer vidnesbyrdet: "I sin hånd holder Han herredømmet over alting" er blevet rakt frem til alle folk og slægter på jorden, er det blevet os påbudt at omgjorde vore bestræbelses lænder, så vi ved Guds nåde og gavmildhed måske kan få adgang til den himmelske by: "Sandelig, vi hører Gud til", og opholde os i de ophøjede boliger: "Og til Ham vender vi tilbage." Det er med Guds billigelse pålagt dig at lutre dit hjertes øje for denne verdens anliggender, så du må skue uendeligheden i guddommelig kundskab og se sandheden så klart, at du ikke vil behøve noget bevis for at bevise Hans virkelighed eller noget vidnesbyrd til at bevidne Hans udsagn.
- 100 Oh du hengivent søgende! Om du hævdede dig til åndens hellige rige, ville du opleve Gud åbenbaret og hævet over alt i en sådan grad, at dine øjne ikke ville se nogen anden end Ham. "Gud var alene, der var ingen ved Hans side." Så ophøjet er dette stade, at

⁶³Koranen 24:35

⁶⁴Koranen 9:33

intet udsagn kan bevidne det, og intet tegn vederfare det retfærdighed. Hvis du kunne udforske sandhedens hellige rige, ville du erfare, at alle ting alene kendes gennem lyset fra Hans anerkendelse, at Han altid har været og evigt vil blive kendt alene gennem sit selv. Og hvis du dvæler i vidnesbyrdets land, stil dig da tilfreds med det, som Han selv har åbenbaret: "Er det ikke tilstrækkeligt for dem, at Vi har sendt Bogen ned til dig?"⁶⁵ Dette er det vidnesbyrd, som Han selv har forordnet. Et større bevis findes ikke og vil aldrig findes: "Dette bevis er Hans ord, Hans eget selv, vidnesbyrdet om Hans sandhed." Og nu bønfalder Vi Bayánens folk, alle de lærde, de vise, de gejstlige og vidnerne iblandt dem om ikke at glemme de ønsker og formaninger, der er åbenbaret i deres bog. De skal til alle tider rette deres blik mod det væsentlige i Hans sag, så der ikke sker det, når Han, som er Sandhedens selve kerne, den mest fuldkomne, altings inderste virkelighed, kilden til alt lys, bliver åbenbaret, at de klynger sig til visse afsnit i bogen og påfører Ham det, som blev forøvet i Koranens religionsordning. For Han, Den guddommelige krafts Konge, har i sandhed magt til med ét bogstav i sine forunderlige ord at slukke livets ånde i hele Bayánen og dens folk, og ved hjælp af ét bogstav skænke dem nyt og evigt liv, og få dem til at rejse sig og haste ud af deres forfængelige og selviske attrås grave. Tag jer i agt og vær på vagt; og husk, at alt har sin fuldbyrdelse i troen på Ham, i opnåelsen af Hans dag og igennem virkeliggørelsen af Hans guddommelige nærvær. "Der er intet fromt i at vende jeres ansigter mod øst eller vest; men den, der tror på Gud og på den sidste dag, er from."⁶⁶ Læg øre, oh Bayánens folk, til den sandhed, som Vi har mindet jer om, at I om muligt må søge ly under den skygge, der på Guds dag er bredt ud over hele menneskeslægten.

101

SLUT PÅ FØRSTE DEL

⁶⁵Koranen 29:51

⁶⁶Koranen 2:176

ANDEN DEL

Sandelig Han, som er Sandhedens Dagstjerne og åbenbareren af Det 102
 højeste Væsen, ejer for al evighed uomtvisteligt herredømme over alt
 i himlen og på jorden, selvom der ikke skulle findes et menneske på
 jorden, der ville adlyde Ham. Han er i sandhed uafhængig af alt jor-
 disk herredømme, om Han end var berøvet alt. Således åbenbarer Vi
 mysterierne i Guds sag for dig og skænker dig juveler af guddom-
 melig visdom, så du måske på forsagelsens vinger vil kunne hæve dig
 til de højder, der er skjult for menneskers øjne.

Betydningen og den inderste hensigt med disse ord er at åbenbare 103
 og fremlægge for de rene af hjertet og de lutrede i ånden, at de, der
 er sandhedens lys og er de spejle, der tilbagekaster den guddomme-
 lige enheds lys, i hvilken tidsalder eller epoke de end måtte være
 nedsendt fra deres usynlige boliger af urgammel herlighed til denne
 verden for at opdrage menneskesjælene og skænke nåde til alt skabt,
 er uforanderligt udstyret med en altbesejrende styrke og er udrustet
 med uovervindeligt herredømme. Thi disse Skjulte Juveler, disse
 Skjulte og Usynlige Skatte manifesterer og retfærdiggør i sig selv vir-
 keligheden i disse hellige ord: "Sandelig, Gud gør alt, hvad Han
 ønsker, og Han forordner alt, hvad der behager Ham."

For ethvert klartseende og oplyst hjerte er det indlysende, at Gud, 104
 den uerkendelige inderste virkelighed, Det Guddommelige Væsen,
 er umådelig højt hævet over enhver menneskelig egenskab såsom
 legemlig eksistens, opstigning og nedstigning, fremgang og tilbage-
 gang. Det være langt fra Hans herlighed, at nogen menneskelig tunge
 på sømmelig vis skulle kunne synge Hans pris, eller at menneske-
 hjertet skulle kunne fatte Hans uudgrundelige mysterium. Han er og
 har altid været tilsløret i sit inderste væsens urgamle evighed og vil i
 sin virkelighed til evig tid forblive skjult for menneskers øjne. "Ingen
 vision omfatter Ham, men Han omfatter alle visioner; Han er Den
 Ophøjede, Den Altopfattende."⁶⁷ Ingen direkte forbindelse kan på
 nogen mulig måde knytte Ham til Hans skabninger. Han står højt
 hævet over al adskillelse og forening, al nærhed og fjernhed. Intet
 tegn kan påvise Hans nærvær eller Hans fravær; eftersom alt det, der

⁶⁷ Koranen 6:103

- er i himlen og på jorden, er blevet til ved et ord efter Hans befaling og ved Hans ønske, som er selve Den oprindelige Vilje, er alt trådt ud af absolut intethed og ind i tilværelsens rige, den synlige verden.
- 105 Nådige Gud! Hvordan kan man tænke sig noget eksisterende gensidighedsforhold eller nogen mulig forbindelse mellem Hans ord og dem, der er skabt ved det? Verset: "Gud ønskede, I skulle tage jer i vare for Ham"⁶⁸ er et umiskendeligt vidnesbyrd om sandheden i vort argument og ordene: "Gud var alene; der var ingen ved Hans side" er et sikkert bevis på dets sandhed. Alle Guds profeter og deres udvalgte, alle de gejstlige, de hellige og de vise i ethvert slægtled, erkender enstemmigt deres manglende evne til at nå til en forståelse af al sandheds kerne og tilstår deres manglende evne til at fatte Ham, som er altings inderste virkelighed.
- 106 Da døren til kundskab om Den Ældgamle af Dage således er lukket for alle skabningers øjne, har kilden til den uendelige nåde i overensstemmelse med Hans ytring: "Hans nåde har overgået alle ting; min nåde har omfattet dem alle" ladet disse strålende Hellighedens Juveler træde frem fra åndens verden i den ædle form af en menneskelig skikkelse og ladet dem manifestere sig for alle mennesker, således at de måtte lade verden få del i Det uforanderlige Væsens mysterier og berette om Hans uforgængelige væsens dybder. Disse Helliggjorte Spejle, disse Daggry af Urgammel Herlighed er alle som én talsmand på jorden for Ham, som er universets centrale himmellegeme, dets inderste væsen og endelige mål. Fra Ham udgår deres kundskab og magt, fra Ham udspringer deres herredømme. Skønheden i deres åsyn er kun en genspejling af Hans billede, og deres åbenbaring et tegn på Hans udødelige glans. De er guddommeligt kundskabs skatkamre og himmelsk visdoms gemmer. Ved dem formidles en nåde, der er uendelig, og igennem dem åbenbares lyset, der aldrig blegner. Som Han har sagt det: "Der er overhovedet ingen forskel på Dig og dem, udover at de er Dine tjenere og skabt af Dig." Dette er forklaringen på overleveringen: "Jeg er Ham, Ham selv, og Han er Mig, Mig selv."

⁶⁸Koranen 3:28

Overleveringer og beretninger, der viser direkte hen til vort emne, er forskellige og mangfoldige; Vi har afholdt os fra at citere dem for kortheds skyld. Nej, hvad der end er i himlene og på jorden, så er det et direkte bevis på åbenbaringen deri af Guds navne og egenskaber, eftersom der i hvert atom gemmes tegn, der er som udførlige vidnesbyrd om åbenbaringen af det allerstørste lys. Mig synes det, at var det ikke for kraften i åbenbaringen, kunne ingen skabning nogensinde have levet. Hvor strålende er ikke de kundskabs lys, der skinner i et atom, og hvor overvældende er ikke de have af visdom, der bruser i en dråbe! I allerhøjeste forstand er dette sandt, når det angår mennesket, der - blandt alle skabte ting - er blevet udstyret med sådanne gavers klædedragt og er blevet udvalgt til æren i en sådan udmærkelse. Thi i mennesket er alle Guds egenskaber og navne potentielt åbenbaret i en sådan udstrækning, at ingen anden skabning har hævet sig hertil eller har overgået det. Alle disse navne og egenskaber kan anvendes på det. Som Han har sagt: "mennesket er Mit mysterium, og Jeg er hans mysterium." Mangfoldige er de vers, der igen og igen er åbenbaret i alle de himmelske bøger og hellige skrifter, der udtrykker sig om dette mest dybtgående og ophøjede emne. Som han har åbenbaret: "Vi skal i sandhed vise dem vore tegn i verden og i dem selv."⁶⁹ Atter siger Han: "Og tillige i jeres eget selv: vil I da ikke se Guds tegn?"⁷⁰ Og atter åbenbarer Han: "Og vær I ikke som dem, der glemmer Gud, og som Han derfor har ladet glemme deres eget selv."⁷¹ I denne forbindelse har Han, som er Den evige Konge - måtte alle de sjæle, der bor i den mystiske helligdom, blive ofret for Ham - sagt: "Den, der har kendt Gud, har kendt sig selv."

Jeg sværger ved Gud, oh agtværdige og ærede ven! Dersom du overvejer disse ord i dit hjerte, vil du med vished finde dørene til guddommelig visdom og uendelig kundskab vidt åbne foran dig.

Ud fra det, som er sagt, bliver det klart, at alle ting i deres inderste virkelighed, i sig selv vidner om åbenbaringen af Guds navne og egenskaber. Hver især betegner og udtrykker de Guds kundskab i overensstemmelse med deres evne. Så mægtig og universel er denne

⁶⁹Koranan 41:53

⁷⁰Koranan 51:21

⁷¹Koranan 59:19

åbenbaring, at den har omfattet alle ting, synlige og usynlige. Derfor har Han åbenbaret: "Er der noget andet end Dig, der har magt til en åbenbaring, der ikke ejes af Dig, så det kunne have åbenbaret Dig? Blindt er det øje, der ikke ser Dig." Ligeså har Den evige Konge udtalt: "Intet har Jeg set, undtagen Jeg så Gud inden i det, Gud foran det, eller Gud efter det." Således står der skrevet i Kumayls overlevering: "Se, et lys er udgået fra evighedens morgen, og se, dets bølger har gennemtrængt alle menneskers inderste virkelighed." Mennesket, det ædleste og mest fuldkomne af alt skabt, overstråler dem alle i denne åbenbarings styrke og er et rigere udtryk for dens glans. Af alle mennesker er de mest fuldkomne, de mest udvalgte og de mest udmærkede, manifestationerne af Sandhedens Sol. Nej, alle andre udover disse manifestationer lever efter deres viljes virke og bevæger sig og får liv i kraft af deres nådes strømme. "Havde det ikke været for Din skyld, havde Jeg ikke skabt himlene." Nej, alt blegner over for deres hellige nærværelse til det rene intet og er glemt. Menneskets røst kan aldrig på sømmelig vis synge deres pris, og menneskelig tale kan aldrig afsløre deres gåde. Disse Hellighedens Templer, disse Største Spejle, der genspejler herlighedens uudslukkelige lys, er blot udtryk for den, der er Den Usynligste af det usynlige. Ved åbenbaringen af disse guddommelige dyders juveler er alle Guds navne og egenskaber, såsom kundskab og evne, herredømme og magt, barmhjertighed og visdom, herlighed, gavmildhed og nåde, blevet åbenbaret.

- 110 Disse Guds egenskaber er ikke og er aldrig blevet givet specielt til visse profeter og tilbageholdt fra andre. Nej, alle Guds profeter, Hans begunstigede, Hans hellige og udvalgte budbringere er uden undtagelse frembærerne af Hans navne og legemliggørelserne af Hans egenskaber. Forskellen mellem dem ligger kun i intensiteten af deres åbenbaring og forholdet imellem deres lys' styrke. Netop som Han har åbenbaret: "Vi har ladet nogle af apostlene overgå andre."⁷² Derfor er det blevet åbenbart og klart, at i disse profeters og Guds Udvalgtes templer er lyset fra Hans utallige navne og ophøjede

⁷²Koranen 2:253

egenskaber reflekteret, hvad enten lyset fra nogle af disse egenskaber er åbenbaret eller ej for menneskers øjne fra disse lysende templer. At en særlig egenskab hos Gud ikke i det ydre er manifesteret i disse frigjorthedens essenser, betyder på ingen måde, at de, der er Daggryene for Guds egenskaber og Skatkamre for Hans hellige navne, ikke faktisk besad dem. Derfor har hver og én af disse oplyste Sjæle, disse smukke Åsyn været udstyret med alle Guds egenskaber såsom herredømme, magt og lignende, selv om de set udefra er ribbet for al jordisk majestæt. For ethvert skarpsindigt øje er dette indlysende og åbenbart, der behøves hverken vidnesbyrd eller bevis. Ja, eftersom verdens folk har undladt at søge den indre betydning af Guds hellige ord fra den guddommelige kundskabs strålende og krystallklare kildespring, har de måttet vansmægte, hjem søgte og tørstende i de tomme fantasiers og egensindigheders dal. De har forvildet sig langt bort fra de friske og læskende vande og er forsamlede om det salt, der brænder bittert. Om disse har Evighedens Due talt: "Og ser de retfærdighedens vej, tror de ikke, den er deres vej; men ser de fejltagelsens vej, vil de tro, det er deres. Og det fordi de behandlede vore tegn, som var det løgne, og stillede sig ligegyldig an over for dem."⁷³

111

Herom vidner det, som er blevet bevidnet i denne forunderlige og ophøjede religionsordning. Myriader af hellige vers er steget ned fra magtens og nådens himmel, og dog har ingen vendt sig til dem eller har ophørt med at holde fast ved disse ord fra mennesker, hvoraf de, der har udtalt dem, ikke har fattet et bogstav. Af denne grund har folket tvivlet på uafviselige sandheder som disse og ladet sig berøve den guddommelige kundskabs Ridvan og den himmelske visdoms evige enge.

112

Og nu for at gentage Vor mening om spørgsmålet: Hvorfor er ikke Qá'imens herredømme, som det er bekræftet i teksten fra de nedskrevne overleveringer og videregivet af de strålende stjerner i den muhamedanske orden, i mindste måde blevet manifesteret? Nej, det modsatte er tværtimod sket. Er ikke Hans disciple og tilhængere ble-

113

⁷³Koranen 7:145

vet forfulgt af mennesker? Er de ikke stadig ofre for deres fjenders voldsomme modstand? Fører de ikke i dag de dødeliges nedværdigede og magtesløse liv? Ja, det herredømme, der tillægges Qá'imen og tales om i skrifterne, er en realitet, hvis sandhed ingen kan betvivle. Dette herredømme er imidlertid ikke det herredømme, som menneskets hjerne fejlagtigt har forestillet sig. Yderligere har de gamle profeter alle som én, når som helst de til datidens folk forkyndte den fremtidige åbenbarings komme, uforanderligt og i særdeleshed henvist til det herredømme, som den lovede manifestation absolut må besidde. Dette er godtgjort i de tidligere skrifers beretninger. Dette herredømme har ikke alene og udelukkende været møntet på Qá'imen. Nej, herredømmets egenskab og alle andre navne og egenskaber hos Gud har været og vil altid blive givet til alle Guds manifestationer før og efter Ham, eftersom disse manifestationer, som det allerede er forklaret, er legemliggørelserne af Guds egenskaber, Den Usynlige og Åbenbareren af de guddommelige mysterier.

- 114 Endvidere menes der med herredømme den altomfattende, altgennemtrængende kraft, der ifølge sagens natur udøves af Qá'imen, hvad enten Han viser sig for verden ikklædt det jordiske herredømmes dragt eller ikke. Dette er alene afhængigt af Qá'imens egen vilje og velbehag. Du vil allerede have forstået, at betegnelsen herredømme, rigdom, liv, død, dom og genopstandelse, som de gamle skrifter talte om, ikke er det, som dette slægtled har troet og bildt sig ind i deres forfængelighed. Nej, med herredømme menes det herredømme, som i enhver åbenbaring tager bolig i og udøves af manifestationen, Sandhedens Dagstjerne. Dette herredømme er den åndelige ophøjelse, som Han udøver i fuldkommenhed over alt, hvad der er i himlen og på jorden, og som i tidens fylde åbenbarer sig for verden i direkte forhold til dens kapacitet og åndelige modtagelighed; ligesom Muhamed, Guds budbringers herredømme i dag er synligt og manifesteret blandt folket. Du ved nok, hvad der overgik Hans tro i Hans religionsordnings første dage. Hvilke ulyksalige lidelser
-

blev ikke påført denne åndelige essens, denne rene og hellige skabning fra de vantros og de forvildedes hænder, den tidsalders gejstlige og deres tilhængere! Hvilken overflod af torne har de ikke strøet på Hans vej! Øjensynligt betragtede dette onde slægtled i deres ondsindede og sataniske fantasi enhver krænkelse mod Denne Udødelige Skabning som et middel til evig lyksalighed; eftersom alle de ansete gejstlige på den tid som f.eks. 'Abdu'lláh-i-Ubayy, Abú'Amir, eneboeren, Ka'b-Ibn-i-Ashraf og Nadr-Ibn-i-Háarith, alle behandlede Ham som en svindler og erklærede Ham for at være en tåbe og en forræder. Så svære beskyldninger fremsatte de imod Ham, at Gud ved beretningen herom forbyder blækket at flyde, og vor pen at bevæge sig, eller siderne at bære det. Disse ondsindede beskyldninger udfordrede folket til at rejse sig og pine Ham. Og hvor frygtelig den pine, om den tids gejstlige er dens værste anstiftere, om de forbander Ham over for deres tilhængere, kaster Ham ud af deres kreds og kalder Ham en vantro! Er ikke det samme overgået denne Tjener, og er det ikke blevet bevidnet af alle?

Af denne grund råbte Muhamed: "Ingen Guds profet har lidt så meget ondt, som Jeg har lidt." Og i Koranen berettes der om alle de bagtalelser og forsmædelser, der blev ytret imod Ham så vel som om de lidelser, Han måtte tåle. Søg selv oplysning om det dér, så I kan blive gjort bekendt med, hvad der er overgået Hans åbenbaring. Han var i en så sørgelig forfatning, at alle for en tid ophørte med at tale til Ham og Hans tilhængere. De, der havde samkvem med Ham, blev offer for Hans fjenders nådeløse grusomhed.

I denne forbindelse skal Vi blot citere et vers fra bogen. Hvis du betragter det med et skarpsindigt øje, vil du resten af dit livs dage klage og begræde Muhameds lidelse, denne forfulgte og undertrykte budbringer fra Gud. Dette vers blev åbenbaret på et tidspunkt, da Muhamed vansmægtede af træthed og sorg under vægten af folkets modstand og dets uophørlige forfølgelser. Midt i Hans fortvivlelse hørtes Gabriels røst, der kaldte fra Sadratu'l-Muntahá og sagde: "Men om deres modstand skulle blive så frygtelig for Dig, da søg,

hvis Du kan, en åbning i jorden eller en stige til himlen." Meningen med disse ord er, at der ikke fandtes noget hjælpemiddel for Hans tilfælde, og at de ikke ville holde deres hænder fra Ham, med mindre Han skjulte sig i jordens dyb eller fløj til himmels.

- 117 Tænk hvor forandret det er idag! Se, hvor mange regenter der falder på knæ for Hans navn! Hvor talrige er ikke de nationer og kongeriger, der har søgt ly i Hans skygge, der bekender sig til Hans tro og roser sig deraf! Øverst oppe fra prædikestolen stiger der idag lovpri-sende ord, der i den største ydmyghed ærer Hans velsignede navn; og fra minareterne lyder råbet, som kalder Hans folk, for at de skal tilbede Ham. Selv de jordens konger, der har afslået at antage Hans tro og afkaste gudløshedens kåbe, må ikke des mindre indrømme og erkende storheden og den magtfulde majestæt hos denne Kærlighedens Dagstjerne. Sådan er Hans jordiske herredømme, og beviserne herpå ser du fra alle sider. Dette herredømme må uund-gæeligt åbenbares og oprettes enten inden for levetiden for enhver manifestation fra Gud, eller efter Han er opsteget til sin sande bolig i de øverste riger. Hvad du ser i dag er blot en bekræftelse på denne sandhed. Dette åndelige herredømme, som først og fremmest er hensigten, indeholdes i og drejer sig omkring dem fra evighed til evighed. Det kan intet øjeblik skilles ud fra dem. Dets herredømme har omfattet alt, hvad der er i himlen og på jorden.
- 118 Det følgende er et vidnesbyrd om det lederskab, der udøvedes af Muhamed, Sandhedens Dagstjerne. Har du ikke hørt, hvorledes Han med et eneste vers har skilt lyset fra mørket, de retsindige fra de ugudelige og de troende fra de vantro? Alle tegn og hentydninger om dommedag, som du har hørt, såsom de dødes opstandelse, regn-skabets dag, dommedag og andet, er blevet manifesteret ved åben-baringen af det vers. Disse åbenbarede ord var en velsignelse for de retfærdige, der, da de hørte dem, udbrød: "Oh Gud, vor Herre, vi har hørt og adlydt." De var en forbandelse for uretfærdighedens folk, der ved at høre dem bekræftede: "Vi har hørt og gjort oprør." Disse ord, skarpe som Guds sværd, har skilt de trofaste fra de van-
-

tro og adskilt fader og søn. Du har sikkert været vidne til, hvorledes de, der erklærede deres tro på Ham, og de, der fornægtede Ham, har ført indbyrdes krig og har tilegnet sig hinandens besiddelser. Hvor mange fædre har ikke vendt sig bort fra deres sønner; hvor mange elskere har ikke undflyet deres elskede! Så ubarmhertigt skarpt var dette Guds forunderlige sværd, at det gennemhuggede ethvert forhold! Overvej på den anden side den enhedskabende kraft, som Hans ord besidder. Se, hvordan de, blandt hvem selvets Satan i årevis havde sået ondskabens og hadets sæd, i den grad var blevet svejset og smeltet sammen igennem deres tilknytning til denne forunderlige og ophøjede åbenbaring, så det syntes, som var de udsprunget af de samme lænder. Sådant er den bindende kraft i Guds ord, der forener de hjerter, der har forsaget alt undtagen Ham, som har troet på Hans tegn og fra herlighedens hånd har vederkvæget sig ved Guds hellige nådes Kawthar. Hvor utallige er endvidere ikke de folk af forskellig overbevisning, modstridende trosopfattelse og modsat temperament, der, i kraft af den genoplivende duft fra det guddommelige forår, der strømmer fra Guds Ridván, er blevet smykket med den nye klædning af guddommelig enhed og har drukket af Hans oprigtigheds bæger!

Dette er meningen med de velkendte ord: "Ulven og lammet skal græsse sammen."⁷⁴ Betragt uvidenheden og dårskaben hos dem, der som i fordums tid stadig venter at blive vidne til den tid, da disse dyr skal græsse på samme eng! Så lavt er deres stade. Det forekommer mig, at deres læber aldrig har berørt forståelsens bæger, ej heller har de betrådt retfærdighedens sti. Hvad ville det for øvrigt gavne verden, hvis noget sådant skulle ske? Hvor vel har Han ikke talt om dem: "Hjerte har de, hvormed de intet fatter, og øjne har de, hvormed de intet ser."⁷⁵

Tænk over, hvordan verden og alt hvad den indeholder ved hjælp af dette ene vers, der er steget ned fra Guds viljes himmel, er blevet draget til regnskab ved Ham. For den, der erkendte Hans sandhed og vendte sig til Ham, blev misgerningerne udjævnet med de gode

⁷⁴ Esajas 65:25

⁷⁵ Koranen 7:178

handlinger, og alle synder blev slettet og tilgivet. Derved er sandheden i disse ord om Ham blevet manifesteret: "Hastigt opgør Han regnskabet." Således vender Gud uret til ret, hvis du kunne udforske den guddommelige kundskabs riger og begribe Hans visdoms mysterier. På samme måde fik hver den, der fik del i kærlighedens bæger, sin part af den evige nådes hav og den evindelige barmhertigheds byer og trådte ind i troens liv - det himmelske og evige liv. Mens den, der vendte sig bort fra dette bæger, blev forvist til evig død. Med udtrykkene "liv" og "død", som skrifterne taler om, menes troens liv og vantroens død. Størstedelen af menneskene afskyede manifestationens person på grund af deres svigtende evne til at fatte disse ords betydning, og berøvede sig Hans guddommelige ledelses lys og afslog at følge denne udødelige skønheds eksempel.

- 121 Da lyset i Koranens åbenbaring tændtes i Muhameds hellige hjertekammer, afsagde Han over folket afgørelsen om Dommedag, afgørelsen om genopstandelse, om dom, om liv og om død. Herved blev oprørets faner rejst og bespottelsens døre åbnet. Således har Han, Guds ånd, berettet om de vantros tale: "Og skulle du sige 'Efter døden skal I sandelig blive genrejst', så vil de vantro med sikkerhed udbryde, 'Dette er intet mindre end den rene trolddom'".⁷⁶ Atter siger Han: "Hvis I nogen sinde skulle forundres, forunderlig er i sandhed deres tale, 'Hvorledes! Når vi er blevet til støv, skal vi da genskabes i en ny skikkelse?'"⁷⁷ Derfor udbryder Han med vrede i en anden passage: "Er vi blevet udmattet af den første skabelse? Og dog er de i tvivl om en ny skabelse!"⁷⁸
- 122 Eftersom Koranens kommentatorer og de, der fulgte dens bogstav, misforstod den indre betydning af Guds ord og mislykkedes med at fatte deres virkelige formål, forsøgte de efter grammatikkens regler at bevise, at når som helst ordet "idha" (betyder "hvis" eller "når") går forud for fortiden, viser det uforanderligt hen til fremtiden. Senere blev de alvorligt forvirrede ved forsøget på at forklare de vers i bogen, hvor dette sprogbrug ikke netop forekom. Som Han har

⁷⁶Koranen 11:7

⁷⁷Koranen 13:5

⁷⁸Koranen 50:15

åbenbaret: "Og der blev givet et stød i basunen – se, det er den varslede dag! Og hver sjæl kaldes til regnskab - og med Ham en igangsætter og et vidne."⁷⁹ Når de skulle forklare dette og lignende vers, hævdede de i nogle tilfælde, at ordet "idhâ" er underforstået. I andre tilfælde har de grundløst hævdet, at eftersom dommedag er uundgåelig, henvises der derfor til den som en tildragelse ikke i fremtiden, men i fortiden. Hvor forfængeligt er ikke deres sofisteri! Hvor alvorlig er ikke deres blindhed! De afslår at erkende basunstødet, der i denne tekst så klart lød igennem Muhameds åbenbaring. De berøver sig selv den genoplivende Guds ånd, der gennemtrængte den og forventer tåbeligt at høre basunstødet fra Guds seraf, som kun er en af Hans tjenere! Har ikke serafen selv, englen på dommedag og hans lige været forkyndt ved Muhameds egen udtalelse? Sig: Hvad! Vil I give det, der er til jeres gavn i bytte for det, der er ondt? Usselt er det, som I falskeligt har fået i stedet! I er sandelig et ondt folk, der har lidt et alvorligt tab.

Nej, med "basun" menes basunstødet i Muhameds åbenbaring, som 123 lød i universets hjerte, og med "genopstandelse" menes Hans egen ophøjelse til at forkynde Guds sag. Han bød de vantro og vildfarne stå op og haste ud af deres legemers gravkamre, iklædte dem troens smukke klædning og genoplivede dem ved et nyt og forunderligt livs åndepust. Således hørtes Gabriel, inspirationens stemme, tale ved den time, da Muhamed, den guddommelige skønhed, ønskede at afdække én af de gåder, der skjuler sig i de symbolske udtryk "genopstandelse", "dom", "paradis" og helvede": "Inden længe vil de ryste på hovedet af dig og sige "Hvornår skal dette ske?" Sig: "Måske er timen nær".⁸⁰ Det, der indeholdes i disse ord, er tilstrækkeligt for verdens folk, hvis de tænkte over det i deres hjerte.

Nådige Gud! Hvor langt har dette folk ikke forvildet sig bort fra 124 Guds vej! Selvom genopstandelsens dag blev indvarslet ved Muhameds åbenbaring, selvom Hans lys og vidnesbyrd havde gennemtrængt jorden og alt, hvad den indeholder, så spottede dette folk Ham dog, overgav sig til de afguder, som den tids gejstlige i deres for-

⁷⁹Koranen 50:20

⁸⁰Koranen 17:51

fængelige og ørkesløse fantasi havde opfundet og berøvede sig selv den himmelske nådes lys og den guddommelige barmhjertigheds byger. Ja, den usle bille kan ikke fornemme hellighedens duft, og mørkets flagermus kan ikke vende ansigtet mod solens stråleglans.

- 125 Sådanne hændelser er forekommet i tiden for enhver Guds manifestation. Som Jesus har sagt: "I skal fødes på ny."⁸¹ Og atter siger Han: "Medmindre et menneske fødes af vand og ånd, kan han ikke komme ind i Guds himmerige. Det, der er født af kød, er kød, og det, der er født af ånd, er ånd."⁸² Meningen i disse ord er, at den, der fødes af ånden og genoplives ved hellighedens manifestation i enhver åbenbaring, er sandelig af dem, der har opnået "livet" og "genopstandelsen" og er trådt ind i Guds kærligheds "paradis". Og den, der ikke er blandt dem, er henvist til "død" og "berøvelse" til vantroens "ild" og til Guds "vrede". I alle skrifter, bøger og optegnelser er dommen om død, ild, blindhed og mangel på forståelse og hørelse blevet afsagt imod dem, hvis læber ikke har smagt den sande kundskabs overjordiske bæger, og hvis hjerte er blevet berøvet Helligåndens nåde i deres tid. Som det tidligere er blevet berettet: "Hjerte har de, hvormed de intet fatter."⁸³
- 126 Et andet sted i Evangeliet står der skrevet: "Og det skete på en bestemt dag, at faderen til en af Jesu disciple var død." Denne disciple bad, idet han fortalte Jesus om sin faders død, om tilladelse til at gå og begrave ham. Hvorpå Jesus, dette frigørelsens inderste væsen, svarede og sagde: "Lad de døde begrave deres døde."⁸⁴
- 127 Ligeså gik to mænd fra Kúfih til 'Alí, de troendes hærfører. En af dem ejede et hus og ønskede at sælge det; den anden var køberen. De var blevet enige om at gennemføre denne handel, og at kontrakten skulle skrives med 'Alís vidende. Han, som repræsenterede Guds lov, henvendte sig til den skriftkloge og sagde: "Skriv: 'En død mand købte et hus af en anden død mand. Dette hus er afgrænset af fire mure. Den ene strækker sig til graven, den anden til gravkammeret, den tredje til Sirát, den fjerde enten til paradis eller helvede.'" Tænk en gang, havde disse to sjæle ladet sig genoplive af

⁸¹ Johs. 3:7

⁸² Johs. 3:56

⁸³ Koranen 7:178

⁸⁴ Lukas 9:60

basunstødet fra 'Alí, var de stået op af fejltagelsens grav ved hans kærligheds kraft, og dødsdommen var med sikkerhed ikke blevet afsagt over dem.

I hver en tidsalder og hvert århundrede har målet for Guds profeter og Hans udvalgte været intet mindre end at bekræfte den åndelige betydning af begreberne "liv", "genopstandelse" og "dom". Om man i sit hjerte tænker en stund over denne udtalelse fra 'Alí, vil man med sikkerhed opdage alle de mysterier, der er skjult i begreberne "grav", "gravkammer", "sirat", "paradis" og "helvede". Men ak! hvor mærkværdigt og beklagelsesværdigt! Se, alle er fanget i selkets gravkammer og ligger begravet i jordisk begærs dybeste afgrund! Om du kunne opnå blot en dugdråbe af den guddommelige kundskabs krystalklare vande, ville du øjeblikkelig fatte, at sandt liv ikke er det kødelige liv, men åndens liv. Thi det kødelige liv er fælles for både mennesker og dyr, hvorimod åndens liv kun ejes af de rene af hjertet, der har drukket af troens hav og fået del i vishedens frugt. Den slags liv kender ingen død, og den slags tilværelse krones af udødelighed. Som det er blevet sagt: "Den, der er en sand troende, lever både i denne verden og i den kommende." Hvis der med "liv" menes dette jordiske liv, er det klart, at døden nødvendigvis må indhente det.

På lignende måde bærer alle skrifterne vidnesbyrd om denne ophøjede sandhed og dette mest ophøjede ord. Ydermere er dette vers fra Koranen åbenbaret om Hamzih, "Martyrernes Fyrste"⁸⁵ og Abú-Jahl, et strålende bevis og sikkert vidnesbyrd om sandheden i Vor udtalelse: "Skal den døde, som Vi har genoplivet, og for hvem Vi har bestemt et lys, ved hvis hjælp han kan vandre blandt mennesker, være lig med ham, der lignes ved mørket, hvorfra han ikke ønsker at træde frem?"⁸⁶ Dette vers nedsteg fra den højeste viljes himmel på et tidspunkt, da Hamzih allerede var blevet ikklædt troens hellige kappe, og Abu-Jahl var blevet uforsonlig i sin modstand og sin vantro. Fra almagts kildespring og den evige helligheds oprindelse kom den domfældelse, der skænkede Hamzih evigt liv og forviste

⁸⁵ Muhameds onkel

⁸⁶ Koranen 6:122

Abú-Jahl til evig forbandelse. Dette var det signal, der fik vantroens ild til at gløde med den hedeste flamme i de vantros hjerter og ansporede dem til åbenlyst at afvise Hans sandhed. De erklærede højlydt: "Hvornår døde Hamzih? Hvornår genopstod Han? Ved hvilken time blev et sådant liv givet ham?" Eftersom de ikke forstod betydningen af disse ædle udtalelser eller søgte oplysning hos troens anerkendte fortolkere, således at disse kunne have kastet nogle dråber af guddommelig videns Kawthar på dem, antændtes denne udåds ild blandt dem.

- 130 I dag ser du, hvorledes hele folket, til trods for den guddommelige kundskabs sols stråleglans, høj som lav, klynger sig til metoderne hos disse foragtelige manifesteringer fra mørkets fyrste. De henvender sig bestandig til dem om hjælp til at udrede deres tros indviklede væsen, og på grund af manglende viden giver de svar, som på ingen måde kan ødelægge deres berømmelse og ære. Det er klart, at disse sjæle, nedrige og elendige som kryb, ingen del har fået i evighedens moskusduftende brise og aldrig er trådt ind i den himmelske fryds Ridván. Hvordan kan de da lade andre få del i hellighedens uforgængelige vellugt? Således er deres adfærd, og således vil den altid forblive. Kun de, der har vendt sig til Ham og har afvist satans manifesteringer, vil nå til kundskab om Guds ord. Således har Gud atter bekræftet loven for sin åbenbarings dag og indgraveret den med magtens pen på den mystiske tavle, der skjuler sig bag den himmelske herligheds slør. Om du agter på disse ord, om du i dit hjerte tænker over deres indre og ydre betydning, da vil du begribe betydningen af alle de dunkle spørgsmål, som i dag er blevet til uovervindelige barrierer mellem mennesker og kundskaben om dommedag. Da vil ingen spørgsmål længere forvirre dig. Vi håber inderligt, at du med Guds vilje ikke skal vende tilbage tomhændet og stadig tørstende fra bredderne af det guddommelige barmhjertigheds hav eller komme skuffet tilbage fra den uforgængelige helligdom for dit hjertes attrå. Lad det vise sig, hvad der kan opnås ved din søgen og dine anstrengelser.
-

Vi gentager: Vor hensigt med at fremsætte disse sandheder har været 131
 at vise herredømmet hos Ham, som er Kongernes Konge. Vær retfærdig: Er dette herredømme, der ved fremsættelsen af et ord har udvist en sådan omfattende indflydelse, ophøjethed og frygtindgydende majestæt, er dette herredømme overlegent, eller er det disse jordens kongers verdslige herredømme, der til trods for deres omsorg for deres undersåtter og deres hjælp til de fattige, kun er sikret igennem en overfladisk og flygtig troskab, alt medens de i menneskehjertet hverken kan skabe hengivenhed eller respekt? Har dette herredømme ikke ved kraften i et ord, underlagt sig, forfrisket og genoplivet hele verden? Kan det usle støv sammenlignes med Ham, som er Herrernes Herre? Hvilken tunge vover at udtrykke den umådelige afstand, der er lagt imellem dem? Nej, al sammenligning kommer til kort i forsøget på at nå Hans herredømmes lutrede helighed. Hvis mennesket tænkte sig om, ville det sikkert opdage, at selv tjeneren ved Hans tærskel hersker over alt skabt! Dette er allerede bevidnet og vil blive åbenbart i fremtiden.

Dette er blot en af betydningerne af det åndelige herredømme, som 132
 Vi har fremsat i overensstemmelse med folkets evne og modtagelighed. Thi Han, som bevæger alle skabninger, det herliggjorte åsyn, er kilden til disse kræfter, som hverken kan åbenbares af denne forurettede eller fattes af dette uværdige folk. Umådelig ophøjet er Han over menneskenes lovprisning af Hans herredømme; herliggjort er Han langt over det, som de tillægger Ham!

Og tænk nu over dette i dit hjerte: Om herredømme betød jordisk 133
 herredømme og verdslig magt, om det betød underkastelse og tilsyneladende tilslutning for alle folkeslag og slægter på jorden hvorved Hans elskede skulle ophøjes og få lov til at leve i fred, og Hans fjender blive nedværdiget og pint - et sådant herredømme kan end ikke tilskrives Gud selv, oprindelsen til al magt, hvis majestæt og magt bevidnes i alle ting. Thi er du ikke vidne til, hvorledes størsteparten af menneskeslægten er i Hans fjenders vold? Har de ikke vendt sig bort fra Hans velbehags vej? Har de ikke gjort det, som Han har for-

budt dem, og ladet ugjort, nej, snarere afvist og sat sig op imod, de ting, som Han påbød? Har Hans venner ikke altid været ofre for Hans fjenders tyranni? Alt dette er mere klart end middagssolens stråler.

- 134 Vid derfor, oh du ransagende søger, at jordisk herredømme er uden værdi, og det vil heller aldrig blive af nogen værdi i Guds og Hans udvalgte øjne. Endvidere, hvis ophøjethed og herredømme skulle fortolkes som jordisk højhed og timelig magt, hvor umuligt ville det da ikke være for dig at forklare disse vers: "Og sandelig vor hærskaar skal sejre."⁸⁷ "Det skal ikke lykkes for dem at slukke Guds lys med deres munde: Men Gud har villet, at Hans lys skulle fuldkommengøres, selvom de vantro afskyr det."⁸⁸ "Han er Herskeren over alle ting." På lignende måde vidner det meste af Koranen om denne sandhed.
- 135 Hvis disse tåbelige og foragtelige sjæles ørkesløse påstand var sand, ville de ikke have anden udvej end at afvise alle disse hellige ytringer og himmelske hentydninger. Thi der kunne ikke findes nogen kriger på jorden, der var bedre eller Gud nærmere end Husayn, 'Alís søn, så enestående og uforlignelig var han. "Der var ingen lig ham eller nogen, der kunne måle sig med ham i verden." Og dog må du have hørt, hvad der overgik ham. Guds forbandelse være over tyranniets folk."⁸⁹
- 136 Om verset "Og Vor hærskaar skal sejre" blev udlagt bogstaveligt, er det klart, at det ingenlunde kunne passe på Guds udvalgte og Hans hærskarer, eftersom Husayn, hvis heltemod var åbenbart som solen, til slut knust og tilintetgjort drak martyriets bæger i Karbilá i landet Taff. Ligeså med verset "Det skal ikke lykkes dem at slukke Guds lys med deres munde: Men Gud har villet fuldkommengøre sit lys, selv om de vantro afskyr det." Om det skulle fortolkes bogstaveligt, ville det aldrig stemme overens med sandheden. For i enhver tidsalder er Guds lys tilsyneladende blevet slukket af jordens folk, og Guds lampe blevet tilintetgjort af dem. Hvorledes kunne da den sejrende magt i disse lampers suverænitæt forklares? Hvad

⁸⁷ Koranen 37:173

⁸⁸ Koranen 9:33

⁸⁹ Koranen 11:18

kunne Guds magt til "fuldkommengøre sit lys" betyde? Som det allerede er bevidnet, var de vantros fjendskab så stort, at ingen af disse guddommelige lys nogensinde fandt et sted, hvor de kunne søge ly, eller hvor de smagte fredens bæger. Så voldsomt undertryktes de, så selv det mest ubetydelige menneske kunne handle mod disse livets inderste væsener, som han lystede. Disse lidelser er blevet iagttaget og bedømt af folket. Hvorledes skulle da disse mennesker være i stand til at fatte og forklare disse ord fra Gud, disse vers af evig herlighed?

Men formålet med disse vers er ikke, hvad de har foregøglet sig. Nej, 137 udtrykkene "ophøjet", "magt" og "autoritet" forudsætter et helt andet stade og betydning. Tænk for eksempel på den gennemtrængende kraft i de dråber fra Husayns blod, der vædede jorden. Hvilken ophøjelse og indflydelse har ikke selve støvet gennem dette blods hellighed og magt udøvet på menneskers legeme og sjæl! Og det i en sådan grad, at den, der søgte at blive befriet for sine sygdomme, blev helbredt ved at berøre støvet fra denne hellige jord, enhver der ønskede at beskytte sin ejendom, og som med fuldstændig tro og forståelse opbevarede en lille smule af det hellige støv i sit hus, beskyttede derved alle sine besiddelser. Dette er de ydre manifestationer af dets kraft. Og om Vi berettede om dets skjulte egenskaber, ville de med sikkerhed sige: "Han har i sandhed anset støvet for at være Herrernes Herre og har fuldstændig svigtet Guds tro."

Husk endvidere på de beskæmmende omstændigheder, der knytter 138 sig til Husayns martyrium. Tænk på hans ensomhed, hvordan ingen tilsyneladende fandtes til at støtte ham, og ingen til at tage hans legeme op og begrave det. Og se så alligevel de utallige, der i dag fra alle jordens fjerneste egne ikklæder sig pilgrimsdragten og søger til stedet for hans martyrium for der at lægge deres hoved på tærsklen til hans gravmæle! Således er Guds ophøjethed og magt! Således er Hans riges herlighed og majestæt!

Tro ikke at al denne hæder ikke har været Husayn til gavn, selvom 139 disse ting skete efter hans martyrium. Thi denne hellige sjæl er udø-

delig, lever Guds liv og bor inden for den himmelske herligheds enemærker i den himmelske genforenings Sadrih. Disse tilværelsens væsener er strålende eksempler på opofrelse. De har og vil bestandig ofre deres liv, deres ejendom, deres sjæl, deres ånd, alt hvad der er deres, på Den Højtelskedes sti. Intet stade, ligegyldigt hvor ophøjet, kunne de elske mere. Thi elskende nærer intet andet ønske end den elskedes velbehag og har intet andet mål end genforening med ham.

140 Om Vi ønskede at skænke dig et glimt af mysterierne i Husayns martyrium og åbenbare dets frugter for dig, ville disse sider ikke strække til eller kunne udtømme deres mening. Det er vort håb, at barmhjertighedens brise, om Gud vil, må blæse, og det guddommelige forår iklæde tilværelsens træ et nyt livs klædedragt; at vi må opdage mysterierne i guddommelig visdom og gennem Hans forsyn blive uafhængige af kundskab om alle ting. Vi har indtil nu kun opdaget en håndfuld sjæle uden berømmelse, der har nået dette stade. Lad fremtiden afsløre, hvad Guds dom vil kundgøre og Hans befalings helligdom åbenbare. På denne måde beretter Vi for dig om Guds sags undere og lader toner af himmelsk musik strømme ind i dine øren, således at du måske kan nå den sande kundskabs stade og få del i dens frugter. Vid derfor med sikkerhed, at disse lys af himmelsk majestæt, selvom de opholder sig i støvet, dog har deres sande bolig på ærens trone i rigerne oven over. Selvom de er berøvet alle jordiske besiddelser, svæver de dog i riger af umådelige rigdomme. Og mens de lider under alvorlige prøvelser ved fjendens hånd, sidder de alligevel ved magtens og det himmelske herredømmes højre hånd. Midt i deres fornedrelses mørke skinner den udødelige herligheds lys på dem, og på deres hjælpeløshed regner tegnene på et uovervindeligt herredømme ned over dem.

141 Derfor udtalte Jesus, Marias søn, da Han en dag sad og talte ved Helligåndens tone, ord som disse: "Oh, mennesker! Min føde er markens græs, hvormed Jeg stiller min sult. Støvet er min seng, min lampe ved nattetide månens lys, og min gang er mine egne ben. Se, hvem på jorden er rigere end Jeg?" Ved Guds retfærdighed!

Tusinder af skatte kredser om denne armod, og myriader af ærens kongeriger tragter efter en sådan fornedrelse! Om du opnåede en dråbe af dette havs mening i disse ord, ville du med sikkerhed forsage verden og alt, hvad den indeholder, og som fugl Fønix ville du lade dig fortære af flammerne i den udødelige ild.

Ligeledes fortælles det, at en af Sádiqs venner på en bestemt dag 142 beklagede sig til ham over sin fattigdom. Hvorpå Sádiq, den udødelige skønhed, svarede: "Sandelig, du er rig og har drukket af rigdommens eliksir." Denne forarmede sjæl blev forvirret over disse ord, som dette strålende åsyn udtalte og sagde: "Hvor er mine rigdomme, jeg der ikke ejer en eneste mønt?" Hvorpå Sádiq svarede: "Ejer du ikke vor kærlighed?" Han svarede: "Jo, den besidder jeg, oh du ætling af Guds profet." Og Sádiq spurgte ham og sagde: "Vil du bytte denne kærlighed for et tusind dinarer?" Han svarede: "Nej, jeg vil aldrig bytte den, om så verden og alt, hvad den indeholder, blev givet mig!" Da bemærkede Sádiq: "Hvordan kan den, der ejer en sådan skat, kaldes fattig?"

Denne fattigdom og disse rigdomme, denne fornedrelse og ære, 143 dette herredømme, denne magt og deslige, som disse forfængelige og naragtige sjæle har fæstet deres øje og hjerte ved - alle disse ting svinder ind til intet i denne forgård! Som Han har sagt: "Oh mennesker! I er forarmede og behøver Gud; men Gud er Den Rige, Den Selvtilstrækkelige."⁹⁰ Med "rigdomme" menes derfor uafhængighed af alt undtagen Gud, og med "fattigdom" mangel på det der er af Gud.

Ihukom ligeledes den dag da jøderne, der havde slået kreds om 144 Jesus, søn af Maria, pressede Ham for at få Ham til at indrømme sit krav om at være Messias og Guds profet, for at de kunne erklære Ham en vantro og dømme Ham til døden. Derefter førte de Ham bort, der var Dagstjernen på den guddommelige åbenbarings himmel, til Pilatus og Kaifas, der var én af den tids øverste gejstlige. Alle ypperstepræsterne var forsamlet i paladset ligeledes en skare mennesker, der havde forsamlet sig for at se Hans lidelser og spotte og for-

⁹⁰Koranen 35:15

håne Ham. Skønt de gentagne gange forhørte Ham i håb om, at Han ville tilstå sin fordring, tav Jesus dog stille og talte ikke. Til slut rejste sig en som var blevet fordømt af Gud, han henvendte sig til Jesus, besvor Ham og sagde: "Gjorde du ikke fordring på at være den guddommelige Messias? Sagde du ikke 'Jeg er Kongernes Konge, Mit ord er Guds ord, og Jeg er den, der har brudt sabbatten'?" Derpå løftede Jesus sit hoved og sagde: "Ser du ikke Menneskesønnen sidde ved magtens og kraftens højre hånd?" Disse var Hans ord, og tænk alligevel hvordan Han tilsyneladende var berøvet al magt undtagen den indre magt, der var fra Gud, og som havde omsluttet alt i himlen og på jorden. Hvordan kan Jeg berette om alt, hvad der hændte Ham, efter at Han talte disse ord? Hvordan kan Jeg beskrive deres skændige adfærd imod Ham? Til sidst påførte de Hans velsignede person sådanne lidelser, at Han fløj til den fjerde Himmel.

145 Det fortælles også i Evangeliet ifølge St. Lukas, at Jesus på en bestemt dag gik forbi en jøde, der var syg af lammelse og lå på en seng. Da jøden så Ham, genkendte han Ham og råbte højt på Ham om hjælp. Jesus sagde til ham: "Søn! Dine synder forlades dig. Rejs dig fra din seng." Visse jøder, der var til stede, gjorde indsigelse og sagde: "Hvem kan forlade synder uden Gud alene?" I samme øjeblik læste Han deres tanker, og Jesus svarede dem og sagde: "Hvad er lettest at sige til den lamme: 'dine synder forlades dig'; eller at sige: 'stå op og tag din seng og gå'? Men I skal vide, at Menneskesønnen har magt på jorden til at forlade synder."⁹¹ Dette er det virkelige herredømme, og således er magten hos Guds udvalgte! Alle disse ting, som Vi gentagne gange har omtalt, og de enkeltheder, Vi har citeret fra forskellige kilder, har intet andet formål end at få dig til at fatte meningen med hentydninger og udsagn fra Guds udvalgte, så ikke nogle af disse udsagn skal få dig til at vakle og dit hjerte til at ræddes.

146 Må vi således med faste skridt betræde den vishedens sti, så den brise, der blæser fra Guds velbehags enge, måske vil ombølge os med den guddommelige anerkendelses blide dufte og lade os flygtige

⁹¹Markus 2:3-12

dødelige, som vi er, nå til den evige æres himmerige. Da skal du fatte den indre mening i herredømme og deslige, der omtales i overleveringer og skrifter. Endvidere er det allerede åbenlyst og kendt for dig, at de ting, som jøderne og de kristne har klynget sig til, og de chikanerier, hvormed de overdængede Muhameds skønhed, bruges på samme måde i dag af Koranens folk og kan bevises gennem deres fornægtelse af "Bayánens Punkt" - måtte alle de sjæle, der bor i den guddommelige åbenbarings himmerige, blive ofret for Ham! Betragt deres dårskab: de udtaler de selvsamme ord, som de gamle jøder udtalte, og de ved det ikke! Hvor gode og sande er ikke Hans ord om dem: "Overlad dem da til at forlyste sig med deres spidsfindigheder"⁹² "Så sandt Du lever, oh Muhamed! De er grebet af deres forfængelige drømmes vanvid."⁹³

Da Det Usynlige, Det Evige, Det Guddommelige Væsen lod 147
Muhameds Dagstjerne stige op over kundskabens horisont, var nogle af de spidsfindige ord, de jødiske gejstlige ytrede imod Ham, at efter Moses ville der ikke blive sendt nogen profet fra Gud. Ja, i skrifterne omtales en sjæl, der nødvendigvis vil åbenbare sig, og som vil udvikle troen og fremme Mose såvel som folkets interesser, således at den mosaiske ordens lov vil omfatte hele jorden. Således har Den Evige Herligheds Konge i sin bog henvist til de ord, der blev udtalt af de vandringsmænd i fjernhedens og fejltagelsernes dal: "'Guds hånd', siger jøderne, 'er lænket'. Lad deres egne hænder være lænkede! Og på grund af det, de har sagt, blev de forbandet. Nej, udstrakte er begge Hans hænder."⁹⁴ "Guds hånd er over deres hænder."⁹⁵

Selvom Koranens kommentatorer på forskellig vis har berettet om 148
de omstændigheder, der knytter sig til åbenbaringen af dette vers, så bør du alligevel bestræbe dig på at forstå dets hensigt. Han siger: Hvor fejlagtigt er ikke det, jøderne har foregøjet sig! Hvorledes kan Hans hånd, Han der er sandhedens konge, der fik Mose åsyn til at åbenbare sig og skænkede Ham profetskabets klædning - hvorledes kan den hånd lægges i lænker? Hvordan kan Han opfattes som magtesløs til at oprejse endnu en budbringer efter Moses? Se det

⁹²Koranen 6:91

⁹³Koranen 15:72

⁹⁴Koranen 5:67

⁹⁵Koranen 48:10

meningsløse i deres udtalelse; hvor langt har det ikke forvildet sig bort fra kundskabens og forståelsens vej! Se hvordan alle disse mennesker også i dag beskæftiger sig med så tåbelige absurditeter. I mere end et tusind år har de fremsagt dette vers og uforvarende udtalt deres fordømmelse imod jøderne i største uvidenhed om, at de selv, åbenlyst og hemmeligt, udtrykker følelserne og overbevisningen hos det jødiske folk! Du er sikkert klar over deres tåbelige påstand om, at al åbenbaring er forbi, at porten til guddommelig barmhjertighed er lukket, at ingen sol mere vil opstå fra den evige helligheds dagningssted, at den evige nådes hav for bestandig er stilnet, og at Guds budbringere er hørt op med at blive åbenbaret fra den urgamle herligheds helligdom. Således er omfanget af forståelse hos dette snæversynede, foragtelige folk. Disse mennesker indbilder sig, at strømmen af Guds altomfattende nåde og overvældende barmhjertighed, hvis ophør ingen hjerne kan forestille sig, er blevet holdt tilbage. De har rejst sig fra alle sider og omgjordet tyranniets lænder og bestræbt sig til det yderste på med deres forfængelige drømmes bitre vande at slukke flammen i Guds brændende busk, idet de glemmer, at magtens kuppel inden for sin egen mægtige fæstning vil beskytte Guds lampe. Den fuldstændige armod, dette folk er ned-sænket i, tilfredsstiller dem med sikkerhed, eftersom de er blevet frataget erkendelse af den væsentlige hensigt og kundskab om mysteriet og indholdet i Guds tro. For den nåde, der er størst og overgår alt andet, der er givet mennesket, er nåden at "opnå Guds nærværelse" og at anerkende Ham, som det er lovet alle folkeslag. Dette er den højeste grad af nåde, der er givet mennesket af Den Allernådigste, Den Ældgamle af Dage, og er det fulde omfang af Hans absolutte nåde til Hans skabninger. Denne nåde og gavmildhed har ingen af dette folk fået del i, og de er heller ikke blevet hædret med denne mest ophøjede udmærkelse. Hvor utallige er ikke de åbenbarede vers, der klart vidner om denne mest vægtige sandhed og dette ophøjede emne! Og dog har de afvist det og efter eget ønske misfortolket dets mening. Som Han netop har åbenbaret: "Angående

dem, der ikke tror på Guds tegn, eller på at de nogensinde skal møde Ham, de skal frygte Min barmhjertighed, og der venter dem en hård straf."⁹⁶ Han siger også: "De der ihukommer, at de skal nå til deres Herres nærværelse, og at de skal vende tilbage til Ham."⁹⁷ Ved en anden lejlighed siger Han ligeså "De der tog det for givet, at de skulle møde Gud, sagde "hvor ofte har ikke en lille hær ved Guds vilje besejret en talrig hær!"⁹⁸ I endnu et tilfælde åbenbarer Han: "Lad da ham, der håber på at nå til sin Herres nærværelse, udføre et retfærdigt arbejde."⁹⁹ Og ligeså siger Han: "Han bestemmer alle ting. Han tydeliggør sine tegn, således at I må nære en fast tro på at nå jeres Herres nærværelse."¹⁰⁰

Dette folk har afvist alle disse vers, der umiskendeligt vidner om virkeligheden i "opnåelse af den guddommelige nærværelse." 149 Intet emne er blevet stærkere fremhævet i de hellige skrifter. Ikke desto mindre har de berøvet sig denne høje og mest ophøjede rang, dette øverste og strålende stade. Nogle har slået sig til tåls med, at ved "opnåelse af den guddommelige nærværelse" menes "åbenbaringen" af Gud på Opstandelsens Dag. Om de hævdede, at "åbenbaring" af Gud betyder en "universel åbenbaring", er det klart og tydeligt, at en sådan åbenbaring allerede eksisterer i alle ting. Sandheden herom har Vi allerede fastslået, eftersom Vi har påvist, at alle ting er modtagere og åbenbarere af udstrålingen fra Den fuldkomne Konge, og at tegnene på åbenbaringen af denne sol, kilden til al strålekraft, lever og er synlig i skabningernes spejle. Nej, om mennesket kunne se med det guddommelige og åndelige klarsyns øje, ville han let erkende, at intet som helst kan eksistere uden åbenbarelsen af Gud, Den Enestående Konges udstråling. Tænk på hvordan alle ting er talende vidnesbyrd om åbenbarelsen af det indre lys i dem. Se, hvorledes dørene til Guds Ridván er åbnet i alle ting, for at søgende kan nå forståelsens og visdommens byer og træde ind i kundskabens og magtens haver. I enhver have skal de se den indre betydnings gådefulde brud forvaret i ytringens kamre med den største ynde og den mest fuldendte prydelse. De fleste af versene i Koranen viser hen til

⁹⁶ Koranen 29:23⁹⁷ Koranen 2:46⁹⁸ Koranen 2:249⁹⁹ Koranen 18:111¹⁰⁰ Koranen 13:2

og vidner om dette åndelige tema. Verset: "Der findes intet, der ikke lovsynger Hans pris!"¹⁰¹ er et talende vidnesbyrd herom; og "Vi mærkede os alle ting og skrev dem ned,"¹⁰² er et vidnesbyrd, der står til troende. Om der nu med "at nå til Guds nærværelse" menes at opnå kundskab om sådanne åbenbaringer, er det indlysende, at alle mennesker allerede har nået til nærværelsen af Den uforlignelige Konges uforanderlige åsyn. Hvorfor da begrænse en sådan åbenbaring til Opstandelsens Dag?

- 150 Om de hævdede, at der med "guddommelig nærværelse" menes den "særlige åbenbaring af Gud", der af visse súfier benævnes som den "Helligste Udstrømning", hvis denne forefindes i Essensen Selv, er det åbenlyst, at den i al evighed har eksisteret i den guddommelige kundskab. Hvis Vi antager sandheden i denne hypotese, er "opnåelse af den guddommelige nærværelse" i denne forstand ikke mulig for nogen, eftersom denne åbenbaring er begrænset til det inderste væsen, hvortil intet menneske kan nå. "Vejen er spærret og al søgen afvist". Bevidstheden hos himlens udvalgte kan aldrig, hvor højt de end måtte hæve sig, nå dette stade, i hvor langt mindre grad vil da forståelsen i de formørkede og begrænsede sind kunne det.
- 151 Og om de ville sige, at med "guddommelige nærværelse" menes den "sekundære åbenbaring af Gud" udlagt som den "Hellige Udstrømning", så kan man tillade at benytte det om skabelsens verden, det vil sige i Guds øverste og oprindelige manifestations rige. En sådan åbenbaring er begrænset til Hans profeter og udvalgte, eftersom der i tilværelsens verden ikke har eksisteret nogen større end dem. Denne sandhed anerkender og bevidner alle. Disse profeter og udvalgte fra Gud er modtagerne og åbenbarerne af alle Guds uforanderlige egenskaber og navne. De er spejlene, der trofast og sandfærdigt genspejler Guds lys. Hvad der end kan anføres om dem, kan i virkeligheden anføres om Gud selv, der er Den Synlige såvel som Den Usynlige. Kendskab til Ham, der er oprindelsen til alle ting, og at nå til Ham er umuligt undtagen ved at kende og nå til disse lysende skabninger, der udgår fra Sandhedens Sol. Ved at nå til

¹⁰¹Koranen 17:44

¹⁰²Koranen 78:29

disse hellige lys' nærværelse opnås derfor selve Guds nærværelse. Ud af deres kundskab åbenbares kundskaben om Gud, og fra lyset i deres ansigt manifesterer lyset i Guds åsyn sig. I kraft af de mangfoldige egenskaber hos disse højeste frigjorthedens væsener, som er Det Første såvel som Det Sidste, det sete og det skjulte, er det klargjort, at Han, som er Sandhedens Sol, er den "Første og den Sidste, Den Sete og Den Skjulte."¹⁰³ På samme måde er det med Guds andre ophøjede navne og høje egenskaber. Derfor har enhver, der inden for en hvilken som helst religionsordning har erkendt og er nået til nærværelsen af disse herlige, disse strålende og mest fuldendte lys, i sandhed nået selve "Guds nærværelse" og er trådt ind i det evige og udødelige livs by. At opnå denne nærværelse er alene muligt på Genopstandelsen Dag, som er dagen for selve Guds opstandelse gennem sin altomfattende åbenbaring.

Dette er meningen med "Opstandelsens Dag", der omtales i alle skrifterne og er bekendtgjort for alle folkeslag. Overvej engang, kan man forestille sig en mere dyrebar, en mægtigere og mere strålende dag end denne, hvor mennesket frivilligt ville give afkald på dens nåde og berøve sig dens gaver, der, som forårsregnen, strømmer ned fra barmhjertighedens himmel på hele menneskeheden? Efter at Vi således fuldgjaldigt har bevist, at ingen dag er større end denne dag og ingen åbenbaring mere strålende end denne åbenbaring, og efter at have fremsat alle disse vægtige og ufejlbarlige beviser, som ingen forstandig hjerne kan betvivle, og intet menneske med lærdom kan overse, hvordan er det da muligt, at mennesket, på grund af den tåbelige strid hos tvivlens og indbildningens folk, nægter sig så gavmild en nåde? Har de ikke hørt den velkendte overlevering: "Når Qá'imen opstår, er det Opstandelsens Dag?" På lignende vis har imámerne, disse uudslukkelige lys af guddommelig ledelse, fortolket verset: "Hvad kan de forvente andet, end at Gud skulle komme ned til dem, tilsløret af skyer"¹⁰⁴ - et tegn, som de utvivlsomt betragtede som et af kendetegnene på Opstandelsens Dag - og som henviste til Qá'imen og Hans manifestation.

¹⁰³ Koranen 57:3

¹⁰⁴ Koranen 2:210

- 153 Bestræb dig derfor, oh min broder, på at forstå meningen med "Genopstandelse" og rens dine øren for disse forstødte menneskers tåbelige tale. Om du trådte ind i riget for fuldstændig frigjorthed, ville du øjeblikkelig bevidne, at ingen dag er mægtigere end denne dag, og at ingen opstandelse mere ærefrygtindgydende end denne opstandelse kan tænkes. Én retfærdig handling udført på denne dag er lig alle de fortjenstfulde gerninger, som mennesker har udvirket i myriader af århundreder - nej, Vi beder Gud om tilgivelse for en sådan sammenligning! Thi sandelig, den belønning, der tilkommer en sådan handling, er umådelig højt hævet over menneskers vurdering. Eftersom disse ukritiske og onde sjæle har svigtet i forståelsen af den sande betydning med "opstandelse" og i "at nå den guddommelige nærværelse" er de fuldstændig blevet berøvet dens nåde. Endskønt det eneste og grundlæggende formål med al lærdom og det medfølgende slid og arbejde er at nå og erkende dette stade, så er de dog alle opslugt af at sysselsætte sig med deres materielle studier. De nægter sig hvert roligt øjeblik og overser fuldstændig Ham, der er kernen i al lærdom og det eneste mål for deres søgen! Det synes mig, at deres læber aldrig har berørt den guddommelige kundskabs bæger, og de synes heller ikke at have opnået blot en dugdråbe af den himmelske nådes regnbyger.
- 154 Tænk engang, hvorledes kan han, der på Guds åbenbarings dag forsømmer at opnå den "guddommelige nærværelses" nåde og erkende Hans manifestation, med rette kaldes lærd, om han så har tilbragt evigheder med at jage efter kundskab og har erhvervet sig alle menneskers begrænsede og materielle lærdomme? Det er sandelig åbenlyst, at han på ingen måde kan betragtes som en, der besidder sand kundskab. Hvorimod den mest ulærde af alle mennesker, hvis han hædres med denne høje udmærkelse, virkelig kan regnes for en af de guddommeligt lærde mænd, hvis kundskab er fra Gud; thi sådan et menneske har nået toppunktet af kundskab og er nået til den højeste lærdoms tinde.
- 155 Dette stade er også et af tegnene på åbenbarings dag; ligesom det
-

er sagt: "De fornødrede iblandt jer skal Han ophøje, og de, der er ophøjede, skal Han fornødre." Og ligeså har Han åbenbaret i Koranen: "Og Vi ønsker at vise vor gunst til dem, der er blevet fornødret i landet og gøre dem til åndelige ledere blandt mennesker og gøre dem til vore arvinger."¹⁰⁵ Det er denne dag blevet bevidnet, hvor mange af de gejstlige, der på grund af deres afvisning af sandheden, er faldet ned i uvidenhedens dybder og forbliver der, og hvis navne er blevet slettet af de lærdes og ærværdiges skriftruller. Og hvor mange af de uvidende, der på grund af deres antagelse af troen, har hævet sig højt og har nået kundskabens høje tinde, og hvis navne er blevet indskrevet af magtens pen på den guddommelige kundskabs tavle. Således, "Hvad der behager Ham, vil Gud ophæve eller stadfæste; for hos Ham er åbenbaringens kilde."¹⁰⁶ Derfor er det blevet sagt: "At søge bevis, når vidnesbyrdet er stadfæstet, er kun en usømmelig handling, og at være optaget af at opsøge kundskab, når genstanden for al lærdom er nået, er sandelig dadelværdigt." Sig, oh jordens mennesker! Se denne Yngling, der som en flamme iler igennem åndens grænseløse dyb og forkynder disse tidender for jer: "Se, Guds Lampe lyser", og opfordrer jer til at give agt på Guds sag, der, skønt den er skjult bag den urgamle stråleglans' slør, skinner i landet Irak over den evige helligheds dagning.

Oh min ven, om din tankes fugl kunne udforske himlene i 156
Koranens åbenbaring, om den kunne gennemskue det rige af guddommelig kundskab, der er udfoldet i den, ville du med sikkerhed se utallige kundskabs døre stå vidt åbne foran dig. Du ville med visshed erkende, at alle disse ting, der på denne dag har hindret dette folk i at nå til bredderne af den evige nådes hav, er de samme, der i den muhamedanske religionsordning forhindrede den tids mennesker i at erkende Det guddommelige Lys og fra at bevidne Hans sandhed. Du vil ligeledes fatte "genkomstens" og "åbenbaringens" mysterier og i sikkerhed forblive i vishedens og overbevisningens højeste boliger.

Og det skete en dag, at nogle modstandere af den uforlignelige 157

¹⁰⁵ Koranen 28:5

¹⁰⁶ Koranen 13:41

skønhed, der havde forvildet sig bort fra Guds uforgængelige helligdom, udtalte disse hånende ord til Muhamed: "Sandelig, Gud har indgået en pagt med os om, at vi ikke skal nære tillid til en apostel, før han fremlægger et offer, der skal fortæres af ild fra himlen."¹⁰⁷ Meningen med dette vers er, at Gud havde sluttet en pagt med dem om, at de ikke skulle tro på nogen budbringer, medmindre han udvirkede Abels og Kains mirakel, det vil sige tilbyde et offer, og at ilden fra himlen skulle fortære det; ligesom de havde hørt det fortalt i historien om Abel, hvis historie er berettet i skrifterne. Hertil gav Muhamed som svar: "Der har allerede været apostle før mig, der kom til jer med sikre beviser og med det, I taler om. Hvorfor slog I dem ihjel? Fortæl mig det, hvis I er sandfærdige mennesker¹⁰⁸." Og vær nu retfærdig; hvordan kunne disse mennesker, der levede på Muhameds tid, have eksisteret tusinder af år før på Adams eller andre profeters tid? Hvorfor skulle Muhamed, dette sanddruhedens væsen, anklage sin tids mennesker for Abels eller andre profeters død? Du har intet andet valg end at betragte Muhamed som en bedrager eller en nar og det forbyde Gud! - eller hævde at disse onde mennesker var de selvsamme mennesker, der i alle tidsalder har sat sig op imod og chikaneret Guds profeter og budbringere, indtil de til slut lod dem lide martyrdøden.

- 158 Tænk over dette i dit hjerte så den guddommelige kundskabs blide vinde, der blæser fra barmhjertighedens enge, kan lade vellugten fra Den Elskedes tale vifte hen over dig og få din sjæl til at nå forståelsens Ridván. Eftersom de opsætsige i enhver tidsalder har svigtet i forståelsen af den dybere betydning i disse vægtige og magtfulde udtalelser og forestillede sig, at svaret fra Guds profeter ikke stemte overens med de spørgsmål, de stillede dem, har de derfor tillagt disse højeste væsener for kundskab og forståelse, uvidenhed og dårskab.
- 159 På samme måde udtrykker Muhamed i et andet vers sin protest mod den tids mennesker. Han siger: "Skønt de tidligere havde bedt for sejr over dem, der ikke troede, tvivlede de dog, da Han, om hvem de havde kundskab, kom til dem. Gud straffe de vantro"¹⁰⁹ Tænk på

¹⁰⁷Koranen 3:183

¹⁰⁸Koranen 3:182

¹⁰⁹Koranen 2:89

hvordan dette vers også antyder, at det folk, der levede på Muhameds tid, var det samme folk, der i de gamle profeters dage stred og kæmpede for at bringe troen frem og undervise i Guds sag. Og alligevel, hvorledes kunne de slægter, der levede på Jesu og Mose tid, og de, der levede på Muhameds tid, i virkeligheden betragtes som ét og samme folk? Hertil kommer, at dem, de tidligere havde kendt, var Moses, Mosebogens åbenbarer og Jesus, Evangeliets Ophav. Hvorfor sagde Muhamed til trods herfor: "Når Han, om hvem de havde kundskab, kom til dem" - det er Jesus eller Moses - "tvivlede de på Ham"? Var ikke Muhamed tilsyneladende blevet kaldt ved et andet navn? Fremstod Han ikke fra en anden by? Talte Han ikke et andet sprog, og åbenbarede Han ikke en anden lov? Hvorledes kan så sandheden i dette vers blive bekræftet og dets mening klargjort?

Stræb derfor efter at forstå meningen med "genkomst", der så klart 160 er åbenbaret i selve Koranen, og som ingen endnu har forstået. Hvad siger du? Hvis du siger, at Muhamed var de gamle profeters "genkomst", som det bevidnes i dette vers, må Hans ledsagere ligesledes være "genkomsten" af de tidligere "ledsagere", ligesom det tidligere folks "genkomst" er klart bekræftet gennem teksten i det ovennævnte vers. Og hvis du benægter dette, har du visselig afvist sandheden i Koranen, som Guds sikreste vidnesbyrd til menneskene. Bestræb dig på samme måde på at fatte betydningen i "genkomst", "åbenbaring" og "opstandelse", som det blev bevidnet i dagene for Det guddommelige Væsens manifestationer, så du med dine egne øjne kan se de hellige sjæles "genkomst" i lutrede og oplyste legemer og bortvaske uvidenhedens støv og rense det formørkede selv med barmhjertighedens vande, der flyder fra den guddommelige kundskabs kilde; således at du om muligt ved Guds magt og den guddommelige ledelses lys kan skelne den evige morgens strålgans fra fejltagelsens mørke nat.

Ydermere er det indlysende for dig, at bærerne af Guds betroede 161 hverv er blevet åbenbaret for jordens folk som talsmændene for en

ny sag og bærerne af et nyt budskab. Eftersom disse fugle fra den himmelske trone alle er nedsendt fra Guds viljes himmel, og da de alle står frem for at forkynde Hans uimodståelige tro, betragtes de derfor som én sjæl og som samme person. Thi de drikker alle af det samme bæger med Guds kærlighed og tager alle del i frugten fra det samme enheds træ. Disse Guds manifestationer har alle et dobbelt stade. Det ene er den rene abstraktions og den væsentlige enheds stade. Hvis du i denne forstand kalder dem alle ved samme navn og tillægger dem den samme egenskab, har du ikke taget fejl af sandheden. Som Han har åbenbaret: "Vi gør ingen forskel på nogen af Hans budbringere."¹¹⁰ Thi de opfordrer alle som én jordens folk til at erkende Guds enhed og forudsiger den uendelige nådes og gavmildheds Kawthar for dem. De er alle iført profetskabets klædning og er hædret med herlighedens kappe. Således har Muhamed, Koranens punkt, åbenbaret: "Jeg er alle profeterne." Ligeledes siger Han: "Jeg er den første Adam, Noa, Moses og Jesus." Lignende erklæringer har 'Alí fremført. Udsagn som dette, der angiver den væsentlige enhed hos disse enhedens talsmænd, er også udgået fra Guds udødelige ytrings kanaler og skatkamrene for guddommelig kundskabs juveler og er optegnet i skrifterne. Disse åsyn er modtagere af det guddommelige bud og Hans åbenbarings daggry. Denne åbenbaring er højt hævet over flerhedens slør og tallenes orden. Derfor siger Han: "Vor sag er kun én."¹¹¹ Eftersom sagen er én og den samme, må dens talsmænd nødvendigvis være én og den samme. Ligeså har den muhamedanske tros imámer, disse vishedens lamper, sagt: "Muhamed er vor første, Muhamed vor sidste, Muhamed vort alt."

- 162 Det er klart og tydeligt for dig, at alle profeterne er Guds sags tempel, der er kommet til syne iklædt forskellig klædedragt. Om du ser med et klart blik, vil du se dem alle bo i den samme helligdom, sove i den samme himmel, siddende på den samme trone, ytre den samme tale og forkynde den samme tro. Således er enheden hos disse tilværelsens højeste væsener, disse lys af evig og umådelig strålekraft. Om derfor en af disse helligheds manifestationer forkyndte,

¹¹⁰Koranen 2:285

¹¹¹Koranen 54:50

og Han sagde: "Jeg er alle profeternes genkomst" taler Han visselig sandhed. På samme måde er i enhver efterfølgende åbenbaring genkomsten af den tidligere åbenbaring en kendsgerning, hvis sandhed er fast forankret. Eftersom Guds profeters genkomst, som det er blevet bekræftet i vers og overleveringer, er blevet endegyldigt bevist, er også deres udvalgte tilbagevenden fuldgældigt bevist. Denne genkomst er i sig selv alt for åbenbar til at behøve noget sandhedsvidne eller bevis. Tænk for eksempel på, at blandt profeterne var Noa. Da Han var udrustet med profetskabets klædning, og af Guds ånd blev bevæget til at stå frem og forkynde Hans sag, blev enhver, der troede på Ham og anerkendte Hans tro, begunstiget med nåden i et nyt liv. Om Ham kunne det i sandhed siges, at Han var genfødt og genoplivet, alt eftersom Han før sin tro på Gud og sin anerkendelse af Hans manifestation havde rettet sine lidenskaber mod denne verdens anliggender, som for eksempel tilknytning til jordisk gods, til hustru, børn, mad, drikke og lignende i en sådan grad, at Han både dag og nat alene var optaget af at ophobe rigdomme og skaffe sig midler til glæde og nydelse. Bortset herfra havde Han, før Han fik del i troens genoplivende vande, været så tæt knyttet til sine forfædres traditioner og så lidenskabeligt underkastet overholdelsen af deres skikke og love, at Han ville have foretrukket døden frem for at overtræde et bogstav i de overtroiske sæder og skikke, der gjaldt hos Hans folk. Ligesom folket har råbt: "Sandelig vi fandt vore fædre med én tro, og sandelig, vi følger i deres fodspor."

Disse selvsamme mennesker blev, indhyllet som de var i alle disse 163 begrænsningens slør og trods det hæmmende i sådanne religiøse skikke, så forvandlede, så snart de drak af den udødelige tros kalk, vishedens bæger fra Den Alherliges manifestation, at de for Hans skyld forsagede deres slægt, deres ejendom, deres liv, deres overbevisninger, ja alt, undtagen Gud! Så overvældende stærk var deres længsel efter Gud, så opløftende deres ekstatiske lyksaligheds henrykkelse, at verden og alt, hvad den indeholder, svandt ind til intet i deres øjne. Har disse mennesker ikke været eksempler på "gen-

fødsdens” og ”genkomstens” mysterier? Er det ikke blevet bevidnet, at disse selvsamme mennesker, før de blev indgivet denne nye og forunderlige nåde fra Gud, ved hjælp af utallige påfund søgte at sikre sig beskyttelse mod udslettelse? Ville ikke en torn fylde dem med rædsel og synet af en ræv få dem til at flygte? Men efter én gang at være blevet hædret med Guds højeste udmærkelse og være blevet begunstiget af Hans gavmilde nåde, ville de, hvis de havde været i stand til det, have ofret titusinde liv på Hans vej! Nej, deres velsignede sjæle ville, i foragt for deres legemers fængsel, længes imod frigørelsen. En eneste kriger i denne hær ville møde og kæmpe mod masserne! Og igen, var det ikke for den forvandling, der var foregået i deres liv, hvorledes ville de da være i stand til at lægge sådanne handlinger for dagen, der er i modstrid med menneskers adfærd og uforenelig med deres jordiske ønsker?

- 164 Det er øjensynligt, at intet mindre end denne gådefulde forvandling kunne få en sådan ånd og adfærd, så fuldstændig uden lighed med deres tidligere vaner og adfærd, til at manifestere sig i tilværelsens verden. Thi deres uro blev forvandlet til fred, deres tvivl til vished, deres frygtsomhed til mod. Sådant er kraften i den guddommelige eliksir, der hastigt som øjets blinken omformer menneskesjælen!
- 165 Tænk for eksempel på kobberets substans. Hvis det blev bevaret uden at stivne i sin egen mine, ville det i løbet af halvfjerdsindstyve år opnå guldets karakter. Der er imidlertid nogen, der hævder, at kobber i sig selv er guld, der ved at stivne har fået sin tilstand forringet og derfor ikke har nået sit egentlige stade.
- 166 Lad det være, hvad det vil, den virkelige eliksir vil med én gang få stoffet i kobber til at opnå guldets stade og gennemløbe halvfjerds års stadier i et eneste øjeblik. Kan dette guld kaldes kobber? Kan man påstå, at det ikke har opnået guldets stade, når prøvestenen er os i hænde til at afprøve og til at skelne det fra kobber?
- 167 Ligeså gennemrejser disse sjæle ved kraften i den guddommelige eliksir på et øjeblik støvets verden og træder ind i hellighedens rige; og med et skridt overskrider de jordklodens begrænsninger og når
-

det stedløse rige. Det er dig pålagt at gøre dit yderste for at opnå denne eliksir, der i et flygtigt åndedrag får uvidenhedens vesten til at nå kundskabens østen, oplyser nattens mørke med morgenens stråleglans, leder vandringsmanden i tvivlens ørken til den guddommelige nærværelses kildespring og til vishedens brønd og skænker dødelige sjæle æren af at blive modtaget i udødelighedens Ridván. Kan nu dette guld tænkes at være kobber, kan disse mennesker ligeledes tænkes at være de samme, som før de blev begunstiget med tro. Oh broder, se hvordan de indre mysterier i "genfødsel" og "genkomst" og i "opstandelse" hver især gennem disse tilfredsstillende, disse uimodsigelige og endegyldige udtalelser er blevet afsløret og blotlagt for dine øjne. Gud give at du gennem Hans nådige og usynlige hjælp måtte afføre dit legeme og sjæl den gamle klædning og iklæde dig en ny og uforgængelig klædedragt.

168

Derfor kan de, der i enhver efterfølgende religionsordning gik foran den øvrige menneskehed, når det gjaldt at antage Guds tro, der drak kundskabens klare vand af den guddommelige skønheds hånd og nåede til de højeste tinder af tro og vished, - de kan med hensyn til navn, virkelighed, i gerninger og ord og i rang betragtes som "genkomsten" af dem, der i en tidligere religionsordning havde opnået lignende udmærkelser. For ligegyldigt hvad menneskene i en tidligere religionsordning har manifesteret, så er det samme blevet fremvist af menneskene i dette senere slægtled. Tænk på rosen: hvad enten den blomstrer i øst eller vest, så er den ikke desto mindre en rose. Thi det der betyder noget i dette forhold er ikke rosens ydre form og skikkelse, men snarere den vellugt og duft den spreder.

169

Rens derfor dit syn for alle jordiske begrænsninger, således at du kan se dem alle som frembærere af ét navn, talsmænd for én sag, manifestationer af et selv og åbenbarerne af én sandhed, og at du vil blive i stand til at fatte den mystiske "genkomst" af Guds ord, som de åbenbares i disse udsagn. Tænk en stund over holdningen hos den muhamedanske religionsordnings tilhængere. Overvåg hvorledes de ved Muhameds genoplivende åndepust blev rensset for de jordiske

170

forfængelighedens smuds, blev frigjort fra selvisk begær og blev gjort uafhængige af alt undtagen Ham. Se hvordan de gik forud for alle jordens mennesker ved at opnå Hans hellige nærværelse - selve Guds nærværelse - hvordan de forsagede verden og alt, hvad den indeholder og frivilligt og med glæde ofrede deres liv for fødderne af denne Den Herligstes manifestation. Og se så "genkomsten" af den selv-samme beslutsomhed, den selvsamme standhaftighed og forsagelse, der udvistes af ledsagerne af Bayánens Punkt.¹¹² Du har været vidne til, hvordan disse ledsagere i kraft af nådens under fra Herrerens Herre, rejste den ædlestes forsagelses bannere på ærens utilgængelige højder. Disse Lys er kun udgået fra én kilde, og disse frugter er frugterne på ét træ. Du kan hverken se forskelle eller adskillelse imellem dem. Alt dette er af Guds nåde! Til den Han vil, skænker Han sin nåde. Om Gud vil, skal vi sky fornægtelsens land og nå frem til modtagelsens hav, således at vi med øjet rensset for alle modstridende elementer må opleve enhedens og mangfoldighedens, variationernes og overensstemmelsernes, begrænsningens og uafhængighedens verdener og rette vor vingeflugt mod den højeste og inderste helligdom for den indre betydning af Guds ord.

- 171 Ud fra disse fremstillinger er det derfor gjort klart og åbenbart, at om en sjæl ved den "Ende der ingen ende har" bliver åbenbaret og står frem for at forkynde og støtte en sag, der i "Begyndelsen der ingen begyndelse har" var blevet forkyndt og støttet af en anden sjæl, da kan det med sandhed erklæres om Ham, der er den sidste og Ham, der var den første, at de er én og den samme, eftersom de begge er talsmænd for én og samme sag. Af denne grund har Bayánens punkt - må alle andre liv undtagen Ham blive Hans offer - sammenlignet Guds manifestationer med solen, der, selvom den står op fra "Begyndelsen der ikke har nogen begyndelse" og indtil "Enden, der ingen ende har", ikke desto mindre er den samme sol. Hvis du nu ville sige, at denne sol er den forrige sol, taler du sandhed; og hvis du siger, at denne sol er "genkomsten" af den sol, taler du også sandhed. Det er ligeledes fra denne fremstilling gjort klart,

¹¹²Báb

at udtrykket "sidste" er anvendelig om den "første", og udtrykket "første" er anvendelig om den "sidste"; eftersom både den "første" og den "sidste" er stået frem for at forkynde én og samme tro.

Til trods for det indlysende i dette emne, som det anskues af dem, 172
der har drukket af kundskabens og vishedens vin, hvor mange er der dog ikke, der på grund af svigtende forståelse af dets betydning, har ladet udtrykket "profeternes segl" tilsløre deres forståelse og berøve dem nåden i Hans mangfoldige gaver! Har ikke Muhamed selv erklæret: "Jeg er alle profeterne"? Har Han ikke sagt, hvad Vi allerede har omtalt: "Jeg er Adam, Noa, Moses og Jesus"? Hvorfor skulle Muhamed, Den udødelige Skønhed, der har sagt: "Jeg er den første Adam" ikke også være i stand til at sige: "Jeg er den sidste Adam"? For ligesom Han betragter sig selv som den "første blandt profeterne" - det er Adam - på samme måde kan "profeternes segl" også anvendes om Den guddommelige Skønhed. Det er umiddelbart indlysende, at ved at være den "første blandt profeterne" var Han også deres "segl".

Dette temas mysterium har i denne religionsordning været en svær 173
prøvelse for hele menneskeheden. Se, hvor mange der, klyngende sig til disse ord, har tvivlet på Ham, der er deres sande åbenbarer. Hvad, spørger Vi, kunne dette folk tro, at udtrykkene "første" og "sidste" - med henvisning til Gud - ære være Hans navn! - skulle betyde? Om de hævder, at disse udtryk viser hen til dette fysiske univers, hvordan kunne det være muligt, når tingenes synlige orden stadig eksisterer åbenlyst? Nej, i dette tilfælde menes der med "første" intet andet end den "sidste" og med "sidste" intet andet end den "første".

Ligesom i "Begyndelsen, der ikke har nogen begyndelse" kan 174
udtrykket "sidste" i sandhed anvendes om Ham, der er det synlige og det usynliges opdrager, således kan også udtrykkene "først" og "sidst" anvendes om Hans manifestationer. De er på samme tid talsmænd både for det "første" og det "sidste". Medens de indtager sædet for det "første", beklæder de tronen for det "sidste". Hvis der fandtes et skarpsindigt øje, ville det straks opfatte, at talsmændene

for det "første" og det "sidste", for det "åbenbare" og det "skjulte", for "begyndelsen" og "seglet" er ingen andre end disse hellige skabninger, disse frigjorthedens væsener, disse guddommelige sjæle. Og om du kunne hæve dig op til den hellige verden af "Gud var alene, der var ingen anden ved Hans side", da ville du i denne forgård opdage, at alle disse navne var fuldstændigt uden eksistens og aldeles glemte. Da vil dine øjne ikke længer være formørket af disse slør, disse udtryk og hentydninger. Hvor æterisk og ophøjet er ikke dette stade, som selv Gabriel uden en vejleder aldrig kan opnå, og himlens fugl uden hjælp aldrig kan nå til!

- 175 Og bestræb dig nu på at fatte meningen med dette udsagn fra 'Alí, de trofastes hærfører: "At gennemskue herlighedens slør uden hjælp." Blandt disse "herlighedens slør" er de gejstlige og de lærde, der lever i dagene for Guds manifestation, og som på grund af deres manglende klarsyn og deres kærlighed til og iver efter lederskab har svigtet i at underkaste sig Guds sag, nej, som oven i købet har afslået at lægge øre til den guddommelige sang. "De har stoppet fingrene i deres øren."¹¹³ Og folket har også, idet det fuldstændig lod hånt om Gud og antog dem for deres herrer, uden tøven underkastet sig disse pralende og hykleriske ledes autoritet, thi de ejer intet syn, ingen høreelse, intet hjerte, der kan skelne sandhed fra falskhed.
- 176 Til trods for de guddommeligt inspirerede formaninger fra alle profeterne, de hellige og Guds udvalgte, der pålagde folket at se med egne øjne og høre med egne øren, har de med ringeagt afvist deres råd, og de har og vil stadig blindt følge deres tros ledere. Om en fattig og ringe person, som ikke ejer de lærde mænds ydre antræk, henvendte sig til dem og sagde: "Oh I mennesker! Adlyd Guds budbringere",¹¹⁴ så ville de, højliggen forbavset over en sådan tale, svare: "Hvorledes! Mener du, at alle disse gejstlige, alle disse lærdommens talsmænd, med al deres autoritet, deres pomp og pragt, har taget fejl og ikke har magtet at skelne sandhed fra falskhed? Vil du, og folk som du, påstå at have fattet det, som de ikke har forstået?" Hvis antal og prægtig klædedragt skal være kriterium for lærdom og sand-

¹¹³Koranen 2:19

¹¹⁴Koranen 36:20

hed, ville mennesker fra svundne tider, der ikke i antal, pragt og magt overgås af de nulevende, visselig blive regnet for højerestående og værdigere folk.

Det er klart og åbenbart, at da hellighedens manifestationer blev 177
åbenbaret, har de gejstlige på deres tid hindret folket i at nå til sandhedens vej. Herom vidner beretningerne i alle skrifterne og de hellige bøger. Ingen af Guds åbenbarede profeter undgik at blive offer for uforsonligt had, for afvisning og fornægtelse og forbandelse fra de gejstlige på Hans tid! Ve over dem for de misgerninger, der tidligere er blevet begået ved deres hænder! Ve over dem, for hvad de nu gør! Hvilke herlighedens slør er tungere end disse fejltagelsernes legemliggørelser? Ved Guds retfærdighed! At gennemtrænge sådanne slør er den største af alle handlinger, og at sønderrive dem er den mest fortjenstfulde af alle gerninger! Må Gud hjælpe os og hjælpe jer, oh åndens hærs-kare! Så I måske på tidspunktet for Hans manifestation nådigt vil blive hjulpet til at udøve sådanne gerninger og i Hans dage opnå Guds nærværelse.

Ydermere blandt "herlighedens forhæng" er der udtryk som "profeternes segl" og lignende, hvis fjernelse er et ophøjet mål for disse lave og forvildede sjæle. Alle er, på grund af disse gådefulde udtalelser om disse tunge "herlighedens forhæng", blevet forhindret i at se sandhedens lys. Hørte de ikke Den himmelske Fugls¹¹⁵ sang, da den udtalte disse mystiske ord: "Et tusinde Fátimih'er har Jeg taget til ægte, alle var døtre af Muhamed, søn af 'Abdu'lláh, 'profeternes segl'"? Se, hvor mangfoldige er ikke de mysterier, der endnu ligger uløste, i Guds kundskabs hellighed, og hvor utallige er ikke de visdoms juveler, der stadig er skjult i Hans hellige og ukrænkelige skatkamre! Hvis du tænker over dette, vil du erkende, at Hans hænders værk hverken kender til begyndelse eller ende. Hans befalings rige er for udstrakt til, at nogen dødelig tunge kan beskrive det, eller den menneskelige tankes fugl kan gennemrejse det; og Hans forsyns guddommelige ordninger er for gådefulde at fatte for den menneskelige hjerne. Ingen afslutning har indhentet Hans skabelse, og den

¹¹⁵Imám 'Alí

har eksisteret evigt fra "begyndelsen der ingen begyndelse har"; ingen begyndelse er set på Hans skønheds manifestationer, og de vil fortsætte til 'enden der ingen ende har'. Tænk over disse udsagn i dit hjerte og overvej hvorledes det passer på alle disse hellige sjæle.

- 179 Prøv ligeledes at fatte meningen i sangen fra den evige skønhed, Husayn, søn af 'Alí, der, da han henvendte sig til Salmán, udtalte ord som disse: "Jeg var hos et tusinde Adam'er, og tidsrummet mellem hver af dem og den næste Adam var halvtreds tusind år, og til hver og én af disse forkyndte jeg den arvefølge, der var skænket min fader." Derpå beretter han visse enkeltheder, indtil han siger: 'Jeg har udkæmpet et tusind slag på Guds vej, hvoraf det mindste og ubetydeligste var som slaget ved Khaybar, hvor min fader kæmpede og sloges med de vantro. Bestræb dig nu på ud fra disse to overleveringer at fatte mysterierne i 'ende', 'genkomst' og 'skabelse uden begyndelse eller ende'.
- 180 Oh min elskede! Umådelig ophøjet er den himmelske sang over det menneskelige øres bestræbelser på at høre og dets forstand til at begribe dens gåder! Hvorledes kan den hjælpeløse myre træde ind i Den Allerherligstes forgård? Og dog afviser svage sjæle på grund af manglende forståelse disse gådefulde udsagn og tvivler om sandheden i disse overleveringer. Nej, ingen kan fatte dem undtagen dem, der besidder et forstandigt hjerte. Sig, Han er den ene, for hvem ingen ende i universet er tænkelig, og for hvem ingen begyndelse i skabelsens verden kan fattes. Se, oh jordiske forsamling, strålekraften i enden, åbenbaret i begyndelsens åbenbaringer!
- 181 Hvor sælsomt! Disse mennesker klynger sig med den ene hånd til de vers i Koranen og de overleveringer fra vishedens folk, som de har fundet i overensstemmelse med deres egne ønsker og interesser og afviser med den anden dem, der er i modstrid med deres selviske attrå. "Tror I da på én del af Bogen og fornægter en anden del?"¹¹⁶ Hvordan kan I bedømme det, I ikke forstår? Ligesom tilværelsens Herre i sin ufejlbarlige bog, efter at have talt om "seglet" i sin ophøjede ytring: "Muhamed er Guds apostel og profeternes segl",¹¹⁷

¹¹⁶Koranen 2:85

¹¹⁷Koranen 33:40

for alle mennesker har åbenbaret løftet om "at opnå den guddommelige nærværelse". Om denne opnåelse af Den udødelige Konges nærværelse vidner Bogens vers, hvoraf Vi allerede har omtalt nogle. Den ene sande Gud er Mit vidne! Intet mere ophøjet eller tydeligt er blevet åbenbaret i Koranen end "opnåelse af den guddommelige nærværelse". Vel er det med den, der er nået dertil på den dag, hvor de fleste mennesker, som du selv kan bevidne, har vendt sig bort derfra.

Og dog på grund af det første vers' mysterium har de vendt sig bort 182 fra den nåde, der er lovet i det sidste til trods for den kendsgerning, at "opnåelse af den guddommelige nærværelse" på "genopstandelsens dag" tydeligt er udtalt i Bogen. Det er blevet bevist og endegyldigt fastslået gennem klare beviser, at der med "genopstandelse" menes tilsynekomsten af Guds manifestation med det formål at forkynde Hans sag og ved "opnåelse af guddommeligt nærvær" menes opnåelse af Hans skønheds tilstedeværelse i Hans manifestations skikkelse. Thi sandelig, "Intet syn kan omfatte Ham, men Han omfatter alle syn."¹¹⁸ Til trods for alle disse umiskendelige kendsgerninger og krystalklare udsagn, har de tåbeligt klynget sig til udtrykket "segl" og er forblevet fuldstændig berøvet erkendelsen om Ham, der åbenbarer både seglet og begyndelsen på dagen for Hans nærværelse. "Om Gud straffede menneskene for deres onde gerninger, ville Han ikke efterlade noget levende på jorden! Men Han giver dem henstand til en fastsat tid."¹¹⁹ Men bortset fra dette, hvis dette folk var nået frem til en dråbe fra de krystalklare strømme, der flyder fra disse ord: "Gud handler efter sin vilje og bestemmer, hvad Ham behager", så ville de ikke have anført så usømmelige spidsfindigheder som disse imod Hans åbenbarings brændpunkt. Guds sag, alle ord og gerninger holdes i Hans magts hænder. "Alle ting holdes fanget i Hans mægtige hånd; alt er let og muligt for Ham." Han fuldbyrder det, Han vil og gør alt, hvad Han ønsker. "Hvem der end siger "hvorfor" eller "hvorledes" har talt blasfemisk!" Om disse mennesker rystede sig ud af ligegyldighedens søvn og forstod, hvad de

¹¹⁸Koranen 6:103

¹¹⁹Koranen 16:61

havde forøvet, ville de med sikkerhed gå til grunde og af egen drift kaste sig i ilden - deres endeligt og deres sande bolig. Har de ikke hørt det, som Han har åbenbaret: "Han skal ikke blive spurgt om sine handlinger?"¹²⁰ I lyset af disse udsagn, hvordan kan da et menneske være så dristig at betvivle Ham og beskæftige sig med så tåbelig tale?

- 183 Nådige Gud! Så stor er naragtigheden og ondskaben hos dette folk, at de har vendt ansigtet mod deres egne tanker og ønsker og vendt ryggen til Guds kundskab og vilje - helliget og lovprist være Hans navn!
- 184 Vær retfærdig: Om disse mennesker anerkendte sandheden i disse lysende ord og guddommelige hentydninger og erkendte Gud som "den, der gør, hvad Han behager", hvorledes skulle de så vedvarende kunne klynge sig til disse indlysende urimeligheder? Nej, af hele deres sjæl ville de godtage og underkaste sig alt, hvad Han siger. Jeg sværger ved Gud! Var det ikke for den guddommelige befaling og for forsynets uudgrundelige åbenbarelses, ville jorden selv fuldstændig have udslettet dette folk! "Han vil imidlertid give dem henstand indtil den fastsatte tid på en kendt dag.
- 185 Tolvhundrede og firs år er gået siden den muhamedanske religionsordnings daggrø, og ved hver frembrydende dag har disse blinde og lavtstående folk citeret fra deres Koran, og alligevel har de ikke fattet et ord af den bog! Atter og atter læser de de vers, der klart vidner om virkeligheden i disse hellige emner og bærer vidnesbyrd om sandheden i den evige herligheds manifestationer og forstår stadig ikke deres hensigt! De har i al denne tid ikke engang magtet at erkende, at læsning af skrifterne og de hellige bøger i en hvilken som helst tidsalder har det ene formål at få den læsende til at forstå deres betydning og afsløre deres inderste mysterier. Ud over dette har læsning uden forståelse ikke nogen blivende værdi for mennesket.
- 186 Og det skete på en vis dag, at et betrængt menneske kom for at besøge Denne Sjæl, idet han tryglede om Hans kundskabs hav. Under samtalen med ham blev tegnene på dommedag, på genop-

¹²⁰Koranen 21:23

standelse, genfødsel og regnskabets time nævnt. Han bad os indtrængende om at forklare, hvordan verdens folk i denne forunderlige åbenbaring kunne kaldes til regnskab, når ingen var gjort opmærksom på den. Hvorpå Vi gav ham indblik i forhold til omfanget af hans evne og forståelse i visse sandheder inden for videnskab og urgammel visdom. Vi spurgte ham derefter og sagde: "Har du ikke læst Koranen, og er du ikke bekendt med dette velsignede vers: 'På den dag skal hverken menneske eller ånd spørges om dets synd'?¹²¹ Forstår du ikke, at med at spørge ikke betyder at blive spurgt gennem tunge eller tale, eftersom verset selv påviser og bevidner det? Thi derefter siges der: 'På ansigtet skal synderne kendes, og de skal blive grebet ved deres pandehår og deres fødder.'¹²²

Således dømmes verdens folk på ansigtet. På det er deres tvivl, deres tro og deres uretfærdighed alt sammen åbenbaret. Ligesom det er øjensynligt, hvorledes fejltagelsens folk på denne dag kendes og skelnes ved deres ansigt fra dem, der følger guddommelig ledelse. Om disse folk, alene for Guds skyld og med intet andet ønske end Hans velbehag grundede over Bogens vers i deres hjerte, ville de med sikkerhed finde alt, hvad de søgte efter. I dens vers ville de finde alt det åbenbaret og åbenlyst, det store såvel som det små, der er sket i denne åbenbaring. De ville endog finde henvisninger til de manifestationer af Guds navne og egenskaber, der rejste bort fra deres fædreland, og til modstanden og den skændige arrogance hos regeringen og folket og til den universelle manifestations ophold og virke i et udvalgt og særligt forudbestemt land. Intet menneske kan imidlertid fatte dette undtagen den, der besidder et forstående hjerte.

Vi forsegle Vort emne med det, der tidligere blev åbenbaret for Muhamed, for at seglet kan udbrede den hellige moskusduft, der leder mennesker til den uforgængelige stråleglans' Ridván. Han sagde, og Hans ord er sandheden: "Og Gud kalder dem til Fredens Bolig;¹²³ og Han leder dem, Han vil, på rette sti."¹²⁴ "For dem findes en Fredens Bolig hos deres Herre! og Han skal være deres beskytter på grund af deres gerninger."¹²⁵ Dette har Han åbenbaret, for at

¹²¹Koranen 55:39¹²²Koranen 55:41¹²³Bagdad¹²⁴Koranen 10:25¹²⁵Koranen 6:127

- Hans nåde kan omfatte hele verden. Lovpriset være Gud, alle skabningers Herre!
- 189 Vi har på forskellig måde og gentagne gange fremsat Vor mening om ethvert emne, så om muligt enhver sjæl, høj som lav, i henhold til sin målestok og evne, måtte få sin part og andel deraf. Om han er ude af stand til at forstå et bestemt argument, kan han således ved at opsøge et andet, nå sit mål. "Således at alle slags mennesker vil vide, hvor de skal få stillet deres tørst."
- 190 Ved Gud! Denne himlens Fugl, der nu dvæler i støvet, kan foruden disse sange frembringe myriader af sange og er bortset fra disse udsagn i stand til at afsløre utallige gåder. Hver eneste tone i dens udtalte ytringer er umådelig ophøjet over alt, hvad der allerede er åbenbaret, og uendelig forherliget over det, der strømmer fra denne pen. Lad fremtiden afsløre den time, da den indre betydningsbrude, som det er bestemt gennem Guds vilje, utilsløret vil ile frem fra deres gådefulde boliger og åbenbare sig i tilværelsens ældgamle rige. Intet er muligt uden Hans tilladelse; ingen magt kan vedvare undtagen ved Hans magt, og der er ingen anden Gud end Ham. Hans er skabelsens verden, og Hans er Guds sag. Alt forkynder Hans åbenbaring, og alt udfolder Hans mysterier.
- 191 Vi har allerede på de forudgående sider angivet to stader for hvert af de lys, der opstår fra den evige helligheds daggy. Et af disse stader, som er stadet for væsentlig enhed, har Vi allerede forklaret. "Vi gør ingen forskel på nogen af dem."¹²⁶ Det andet er adskillelsens stade og hører til skabelsens verden og dens begrænsninger. I denne henseende har hver af Guds manifestationer en særlig personlighed, en bestemt foreskrevet mission, en forudbestemt åbenbaring og særligt angivne begrænsninger. Enhver af dem kendes ved et særligt navn, karakteriseres ved en særlig egenskab, opfylder en bestemt mission og er blevet betroet en særlig åbenbaring. Som Han siger: "Nogle af apostlene har Vi ladet overgå andre. Til nogle har Gud talt, nogle har Han oprejst og ophøjet. Og til Jesus, søn af Maria, gav Vi åbenlyse tegn, og Vi styrkede Ham med Helligånden."¹²⁷

¹²⁶Koranen 2:136¹²⁷Koranen 2:253

Det er på grund af denne forskel i deres stade og mission, at de ord 192
og udsagn, der strømmer fra disse kildespring for guddommelig
kundskab, synes at divergere og adskille sig fra hinanden. Derudover
er alle deres ytringer, som de ses af dem, der er indviet i guddom-
melig visdoms mysterier, i virkeligheden kun udtryk for én sandhed.
Eftersom de fleste mennesker har svigtet i at værdsætte disse stader,
som Vi har henvist til, føler de derfor forvirring og angst over for de
varierende udtalelser fremsat af manifestationerne, der i det væsent-
lige er én og den samme.

Det har altid været åbenbart, at alle disse modsætninger i tale må til 193
skrives forskellen på stadet. Når man således anskuer det ud fra deres
enheds og sublime frigjortheds stade, er og har egenskaber som gud-
dom, guddommelighed, ophøjet ensomhed, og inderste væsen,
været anvendelige kendetegn på disse tilværelsens essenser, eftersom
de alle sidder på den guddommelige åbenbarings trone og er oprejst
på tronen for det guddommelige skjulested. Gennem deres tilsyne-
komst manifesteres Guds åbenbaring, og ved deres åsyn afsløres
Guds skønhed. Derfor er det, at Guds egen tale er blevet hørt og
udtrykt af det himmelske væsens manifestationer.

Set i lyset af deres andet stade - stadet for særegenhed, forskellighed, 194
tidsmæssige begrænsninger, karaktertræk og rangfølge - manifesterer
de fuldkommen trældom, absolut fattigdom og fuldstændig selvud-
slettelse. Som Han har sagt: "Jeg er Guds tjener. Jeg er kun et men-
neske som du."

Bestræb dig ud fra disse uomtvistelige og helt åbenlyse udsagn at 195
forstå betydningen i de spørgsmål, du har stillet, at du må blive fast
i din tro på Gud og ikke tabe modet på grund af de modstridende
udtalelser fra Hans profeter og Hans udvalgte.

Om nogen af Guds altomfattende manifestationer skulle erklære: 196
"Jeg er Gud!" taler Han sandhed, og herom råder der ingen tvivl.
"Thi det er gentagne gange blevet godtgjort, at gennem deres åben-
baring, deres egenskaber og navne, bliver Guds åbenbaring, Hans
navn og Hans egenskaber manifesteret i verden. Derfor har Han

åbenbaret: "Disse pile var Guds, ikke dine!"¹²⁸ Og Han siger også: "Sandelig, de der lovede dig troskab, de lovede i virkeligheden Gud troskab."¹²⁹ Og om nogle af dem fremsatte denne udtalelse: "Jeg er Guds budbringer", så taler Han ligeledes sandhed. Som Han har sagt: "Muhamed er ikke fader til noget menneske iblandt jer, men Han er Guds budbringer." Set i dette lys er de alle blot budbringere for den fuldendte konge, det uforanderlige inderste Væsen. Og om de alle forkyndte: "Jeg er profeternes segl", udtrykker de kun sandheden, uden mindste skygge af tvivl. Thi de er alle kun én person, én sjæl, én ånd, ét væsen, én åbenbaring. De er alle manifestationen for "Begyndelse" og "Ende", den "Første" og den "Sidste", den "Sete" og den "Skjulte" - hvilket alt sammen vedrører Ham, der er åndens hjerte og kernen i den evige sjæl. Og om de sagde: "Vi er Guds tjenere"¹³⁰ er dette også en åbenbar og indlysende kendsgerning. Thi de er blevet manifesteret på det højeste plan for trældom, en trældom hvis lige intet menneske på nogen mulig måde kan opnå. Derfor hævdede disse tilværelsens sjæle i de øjeblikke, hvor de var nedsænket i den ældgamle og evige helligheds oceaner, eller når de hævdede sig til guddommelige mysteriers højeste tinder, at deres tale var guddommens stemme, Guds egen kalden. Hvis skarpsindighedens øje blev åbnet, ville det opdage, at på selve dette plan har de betragtet sig selv som fuldstændig udsluttet og ikke-eksisterende over for Ham, der er Den Altgennemtrængende, Den Uforgængelige. Mig synes det, at de har betragtet sig selv som det rene intet og regnet omtale af sig selv i forgården for en blasfemisk handling. Thi den ubetydeligste hvisken om selve denne forgård er et tegn på selvhævdelse og uafhængig eksistens. For dem, der har nået denne forgård, er en sådan tanke i sig selv en alvorlig overtrædelse. Hvor langt alvorligere ville det da være, om noget andet blev nævnt i den nærværelse, om menneskets hjerte, hans tunge, hans bevidsthed eller hans sjæl var optaget af noget andet end Den Højtelskede, om hans øje så noget andet ansigt end Hans skønhed, om hans øre lyttede til nogen anden sang end Hans stemme, og han betrådte nogen anden vej end Hans vej.

¹²⁸Koranen 8:17¹²⁹Koranen 48:10¹³⁰Koranen 33:40

På denne dag vifter Guds brise, og Hans ånd har gennemtrængt alt. 197
Hans nådes udgydelser er af en sådan art, at pennen ophører med at bevæge sig, og talen forstummer.

I kraft af dette stade har de gjort fordring på selv at være guddommens 198
stemme og tilsvarende, medens de i kraft af deres profetskabs stade har erklæret sig for at være Guds budbringerere. I ethvert tilfælde har de fremsat en tale, der stemte overens med tidens behov, og de har tilskrevet sig selv alle disse erklæringer, erklæringer der rækker fra den guddommelige åbenbarings rige til skabningens rige og fra guddommens herredømme helt ned til den jordiske eksistens verden. Således er det, at uanset deres tale, om den har vedrørt guddommens, herredømmets, profetskabets, budbringerens, beskytterens, apostelens eller trældommens rige, så er alt dette sandt, uden skygge af tvivl. Derfor må disse udsagn, som Vi har citeret til støtte for vort ræsonnement, nøje overvejes, så de forskelligartede udsagn fra Det usynliges Manifestationer og fra Hellighedens Daggy kan ophøre at forurolige sjælen og forvirre sindet.

Disse ord, udtalt af Sandhedens Lys, må granskes dybt, og om deres 199
betydning ikke bliver fattet, må der søges oplysning hos vogterne af kundskabens skatkamre, således at disse kan fremlægge meningen og afsløre gåderne. Thi det sømmer sig ikke for noget menneske at fortolke de hellige ord i henhold til sin egen ufuldstændige fatteevne, eller efter at have fundet at de var i modsætning til hans ønsker og attrå, at afvise og fornægte deres sandhed. Thi således er i dag adfærden hos denne tidsalders gejstlige eller lærde doktorer, der indtager kundskabens og lærdommens sæder, og som har benævnt uvidenhed som kundskab og kaldt undertrykkelse for retfærdighed. Om de spurgte Sandhedens Lys om de billeder, som deres tåbelige fantasi har indgraveret, og om de fandt, at Hans svar ikke var i overensstemmelse med deres egne opfattelser og deres egen forståelse af Bogen, da ville de med sikkerhed dømme Ham, der er al kundskabs kilde og skatkammer, som selve forståelsens modsætning. Disse ting er sket i alle tidsaldre. For eksempel da Muhamed, tilværelsens herre, blev spurgt ud om de 200

nye måner, svarede Han, som det blev Ham påbudt af Gud: "Det er perioder, der er blevet udpeget for menneskene."¹³¹ Hvorpå de, som hørte Ham, fordømte Ham som en uvidende mand.

- 201 Ligeledes siger Han i verset, der handler om "ånden": "Og de vil spørge dig om ånden. Sig, "Ånden fremstår på min Herres befaling."¹³² Lige så snart Muhamed havde givet sit svar, protesterede de alle voldsomt, idet de sagde: "Se! En uvidende mand, der ikke ved, hvad ånden er, kalder sig åbenbareren af guddommelig kundskab!" Og se nu denne tidsalders gejstlige, der, fordi de er blevet hædret med Hans navn, og fordi deres forfædre har anerkendt Hans åbenbaring, blindt har underkastet sig Hans sandhed. Se, om dette folk i dag modtog disse svar som svar på sådanne spørgsmål, så ville de uden tøven afvise dem og fordømme dem - nej, de ville atter komme med de samme spidsfindigheder, som de også har udtrykt på denne dag. Og alt dette til trods for den kendsgerning, at de tilværelsens sjæle er umådeligt højt hævet over disse naragtige forestillinger og er uendelig herliggjort over alle disse forfængelige udsagn og over fattevnen i ethvert forstående hjerte. Deres såkaldte lærdom er, når den sammenlignes med den kundskab, ren løgnagtighed og falske påstande og al deres forståelse intet andet end grov vildfarelse. Nej, hvad der er fremstået fra disse guldgruber af guddommelig visdom og disse skatkamre af evig kundskab er sandhed og intet andet end sandheden. Udtrykket: "Kundskab er et punkt, som de naragtige har mangfoldiggjort" er et bevis i vort ræsonnement, og overleveringen: "Kundskab er et lys, som Gud spreder i hjertet, på den Han vil" er en bekræftelse på vor fremstilling.
- 202 Eftersom de ikke har fattet meningen med kundskab og har brugt dette navn om disse billeder, som deres egen fantasi har fostret, og som er udsprunget af uvidenhedens inkarnationer, har de påført kundskabens kilde det, som du har hørt om og bevidnet.
- 203 For eksempel har en vis mand¹³³ berømt for sin lærdom og sine talenter, og som regner sig selv for en af de mest fremstående ledere blandt sit folk, i sin bog forkættret og bagvasket alle talsmænd for

¹³¹Koranen 2:189

¹³²Koranen 17:85

¹³³Hájí Mírzá Karím Khán

sand lærdom. Dette er i overvældende grad klarlagt gennem hans tydelige fremstillinger såvel som gennem hans hentydninger overalt i hans bog. Da Vi havde hørt om ham flere gange, besluttede Vi Os til at læse nogle af hans værker. Selvom Vi aldrig har følt Os tilskyndet til at læse andre menneskers skrifter, følte Vi alligevel, eftersom nogen havde spurgt Os ud om ham, at det var nødvendigt at kigge i hans bøger, således at Vi kunne svare dem, der adspurgte Os med viden og indsigt. Hans værker var imidlertid ikke mulige at få på arabisk, førend en vis mand en dag oplyste Os om, at et af hans værker med titlen *Irshádu'l-Avám*¹³⁴ fandtes i denne by. Fra denne titel fornemmede Vi lugten af hovmod og forfængelighed, eftersom han forestillede sig, at han selv var lærd og resten af folket uvidende. Hans egenskaber afsløredes i virkeligheden i selve den titel, han havde valgt til sin bog. Det var åbenlyst, at dens forfatter fulgte selvets og begærets vej og var faret vild i uvidenhedens og naragtighedens ørken. Det synes Mig, han havde glemt den velkendte overlevering, der siger: "Kundskab er alt, hvad der er erkendeligt; og magt og kraft, hele skabelsen." Alligevel sendte Vi bud efter bogen og havde den hos Os nogle dage. Vi kiggede sandsynligvis i den et par gange. Anden gang stødte Vi tilfældigt på historien om Muhameds "Mi'ráj"¹³⁵, om hvem det sagdes: "Var det ikke for Din skyld, ville Jeg ikke have skabt sfærerne." Vi bemærkede, at han havde opregnet nogle og tyve eller flere videnskaber, som han skønnede, det var væsentligt at have kendskab til for at forstå gåden om "Mi'ráj". Vi uddrog af disse udtalelser, at medmindre et menneske er velbevandret i dem alle, kan han aldrig nå til en virkelig forståelse af dette overjordiske og ophøjede emne. Blandt de særlige videnskaber var videnskaben om metafysisk abstraktion, om alkymi og naturens magi. Sådanne tomme og kasserede lærdomme har denne mand betragtet som forudsætninger for at forstå de hellige og iboende mysterier i guddommelig kundskab.

Nådige Gud! Således er omfanget af hans forståelse. Og se ikke desto mindre hvilken spidsfindighed og bagvaskelse han har dænget

¹³⁴Ledelse for de uvidende

¹³⁵Himmelflugt

på disse legemliggørelser for Guds uendelige kundskab! Hvor godt og sandt er ikke ordet: "Kaster du din bagvaskelse i ansigtet på dem, som den ene sande Gud har gjort til vogterne af skattene i Hans syvende himmel?" Ikke ét forstandigt hjerte eller sind, ikke én blandt de vise og lærde har bemærket disse meningsløse udtalelser. Og dog hvor klart og tydeligt er det dog ikke for ethvert årvågent hjerte, at denne såkaldte lærdom er og altid er blevet tilbagevist af Ham, der er den ene sande Gud. Hvordan kan kendskab til disse videnskaber, der er foragtet i de virkelig lærdes øjne, betragtes som væsentlige for forståelsen af mysterierne i "Mi'ráj", medens "Mi'rájs Herre selv aldrig var tynget af et eneste bogstav fra disse begrænsede og dunkle læresætninger og aldrig besmittede sit strålende hjerte med nogen af disse tåbelige illusioner? Hvor rigtigt har Han ikke sagt: "Al menneskelig færdighed bevæger sig af sted på et halt æsel, medens sandheden, der rider på vinden, iler tværs igennem rummet." Ved Guds retfærdighed! Den der måtte ønske at fatte mysteriet i "Mi'ráj" og beder om en dråbe fra dette hav, for ham må hjertets spejl, hvis det allerede er formørket af lærdommens støv, nødvendigvis først lutres og renses, før lyset fra denne gåde kan genspejles i det.

- 205 På denne dag vil de, der er dykket ned i den ældgamle kundskabs hav og bor i den guddommelige visdoms ark, forbyde folket at syselsætte sig med noget så ørkesløst. Deres lysende bryst er, ære være Gud, lutret for ethvert spor af en sådan lærdom og højt hævet over så tunge forhæng. Vi har med ilden i Den Elskedes kærlighed tilintetgjort dette det tungeste af alle forhæng - det forhæng der hentydes til i ordet: "Det tungeste af alle forhæng er kundskabens." På dets aske har Vi oprejst guddommelig kundskabs helligdom. Vi har, ære være Gud, brændt "ærens forhæng" med ilden fra Den Højtelskedes skønhed. Vi har fra det menneskelige hjerte uddrevet alt andet end Ham, som er verdens attrå, og glæder Os derved. Vi klynger os ikke til nogen kundskab ud over Hans kundskab og venter ikke vort hjerte til andet end Hans lys' strålende herlighed.
-

Vi blev højligt forbavset, da Vi fandt, at hans eneste formål var at få 206
folket til at erkende, at al den lærdom var i hans besiddelse. Og dog
sværger Jeg ved Gud, at ikke et eneste åndepust, der blæser fra den
guddommelige kundskabs enge, nogen sinde har strejft denne sjæl,
og han har heller aldrig afsløret en eneste gåde i ældgammel visdom.
Nej, hvis betydningen af kundskab nogensinde blev udlagt for ham,
ville hans hjerte fyldes af modløshed, og hele hans væsen ville blive
rystet i sin grundvold. Til trods for hans simple og meningsløse
fremstillinger, se da til hvilke urimelighedens højder hans påstande
er nået!

Nådig Gud! Hvor stor er ikke vor forbløffelse over den måde, 207
folket samles om ham og viser troskab mod hans person! Idet de lader
sig nøje med jordisk støv, vender disse folk deres ansigt til det og
kaster Ham fra sig, der er Herrernes Herre. Tilfredse med kragens
skrig og henrevne af ravnens ansigt, har de givet afkald på natterga-
lens sang og rosens ynde. Hvilke ubeskrivelige vildfarelser har
læsningen af denne prætentiose bog ikke afsløret! De er for uværdi-
ge at beskrive for nogen pen og for ringe at ofre et øjeblikks opmærk-
somhed på. Om der fandtes en prøvesten, ville den imidlertid øje-
blikkelig skelne sandhed fra løgn, lys fra mørke og sol fra skygge.

Blandt de videnskaber, som denne hykler har bekendt sig til, er alky- 208
mi. Vi nærer det håb, at enten en konge eller et menneske med ene-
stående magt opfordrer ham til at overføre denne videnskab fra fan-
tasiens verden til kendsgerningens område og fra den blotte
påstands plan til den sande opnåelses plan. Hvor ville jeg ønske, at
denne ulærde og ydmyge tjener, der aldrig gjorde fordring på sådan-
ne ting og ikke engang betragtede dem som kriteriet for sand kund-
skab, kunne påtage sig den samme opgave, således at sandheden der-
ved måtte blive kendt og adskilt fra løgn. Men til hvilken nytte! Alt,
hvad dette slægtled kunne tilbyde os, var sår fra dets pile, og det ene-
ste bæger, det førte til vore læber, var dets giftbæger. På vor hals
bærer Vi stadig ar efter lænkerne, og på vort legeme er tegnene fra
uophørlig grusomhed præget.

- 209 Og med hensyn til denne mands talenter, hans uvidenhed, forståelse og overbevisning, se da hvad bogen, der omfatter alt, har åbenbaret: "Sandelig Zaqqúms¹³⁶ træ skal blive Athims føde."¹³⁷ Og derefter følger visse vers, indtil Han siger: "Smag dette, thi du er til visse den mægtige Karím!"¹³⁸ Se, hvor klart og tydeligt han er beskrevet i Guds uforgængelige bog! Denne mand har endvidere, idet han hykler ydmyghed, i sin egen bog henvist til sig selv som den "athím tjenende": "Athím" i Guds bog, mægtig blandt den almene hob, "Karím" af navn!
- 210 Overvej det velsignede vers, således at meningen i ordene: "Der er ikke den grønne eller visne ting, der ikke er optegnet i den ufejlbarlige bog",¹³⁹ må blive præget på hjertets tavle. Ikke desto mindre har en stor skare sluttet sig til ham. De har forkastet kundskabens og retfærdighedens Moses og klynger sig til uvidenhedens Sámiri¹⁴⁰. De har vendt deres øjne bort fra Sandhedens Dagstjerne, der skinner i den guddommelige og evige himmel og har fuldstændig overset dens strålekraft.
- 211 Oh min broder! En guddommelig mine kan kun frembringe juveler af guddommelig kundskab, og duften fra den gådefulde blomst kan kun indåndes i den fuldkomne have, og ældgamle visdoms liljer kan intetsteds blomstre undtagen i det pletfri hjertes by. "I en frugtbar jord springer planterne ud i overflod, med dens Herres tilladelse, og i den jord, der er dårlig, springer de kun sparsomt ud."¹⁴¹
- 212 Eftersom det tydeligt har vist sig, at kun dem, der er indviet i de guddommelige mysterier, kan fatte de sange, der udsendes af himlens Fugl, er det derfor pålagt hver enkelt at søge oplysning hos de af hjertet oplyste og hos de guddommelige mysteriers skatkamre om den indviklede beskaffenhed i Guds tro og de dunkle hentydninger i udsagnene fra hellighedens daggry. Således vil disse gåder blive afsløret, ikke ved hjælp af tilegnet lærdom, men alene med Guds hjælp og Hans nådes fylde. "Spørg derfor efter dem, der har skrifterne i forvaring, hvis I ikke ved det."¹⁴²
- 213 Men, oh min broder, når en oprigtig søgende beslutter sig til at begynde sin søgen på den sti, der fører til kundskab om Den

¹³⁶ Helvedes træ¹³⁷ Synderen eller den syndefulde.
Koranen 44:43-44¹³⁸ Ærværdige - Koranen 44:49¹³⁹ Koranen 6:59¹⁴⁰ En magiker samtidig med Moses¹⁴¹ Koranen 7:57¹⁴² Koranen 16:43

Ældgamle af Dage, må han frem for alt rense og lutre sit hjerte, der er sædet for åbenbarelsen af Guds inderste mysterier, for det formørkende støv, for al tilegnet kundskab og for hentydninger til legemliggørelserne af satanisk indbildning. Han må rense sit hjerte, der er tilflugtsstedet for den evige kærlighed til Den Elskede, for enhver urenhed og lutre sin sjæl for alt, hvad der hører til vand og ler, for alle skyggeagtige og flygtige bånd. Han må tømme sit hjerte i en sådan grad, at intet spor af hverken kærlighed eller had vil dvæle i det, at ikke kærligheden blindt skal tilskynde ham til fejltagelse eller hadet drive ham bort fra sandheden. Ligesom du i dag kan bevidne, hvordan de fleste mennesker, på grund af kærlighed eller had, er berøvet Det udødelige Åsyn, har forvildet sig langt bort fra legemliggørelserne af de guddommelige mysterier og uden hyrde strejfer om i glemselens og fejltagelsens ørken. Den søgende må til enhver tid sætte sin lid til Gud, give afkald på jordens folk, frigøre sig for støvets verden og holde fast ved Ham, der er Herrernes Herre. Han må aldrig forsøge at ophøje sig over nogen, han må fra sit hjertes tavle bortvaske ethvert spor af stolthed og forfængelighed, han må holde fast ved tålmodighed og forsagelse, forholde sig tavs og afstå fra ørkesløs tale. Thi tungen er en fortærende ild og overdreven tale en dødelig gift. Fysisk ild fortærer legemet, medens tungen ild sluger både hjerte og sjæl. Styrken i den første varer kun en tid, medens virkningerne fra den sidste holder sig et århundrede.

Den søgende bør ligeså betragte bagtalelse som en alvorlig fejl og holde sig højt hævet over det plan, eftersom bagtalelse slukker hjertets lys og kvæler sjælens liv. Han bør stille sig tilfreds med lidt og være uafhængig af ethvert umådeholdent begær. Han bør værdsætte fællesskabet med dem, der har fortaget verden og betragte undvigelse af de hovmodige og verdslige for et dyrebart gode. Hver dag ved daggry bør han samtale med Gud og af hele sin sjæl være udholdende i sin søgen efter sin elskede. Hver egensindig tanke skal han fortære med flammen i kærlig omtale af Ham og med lynets hast forbigå alt undtagen Ham. Han skal støtte de fordrevne og aldrig

holde sin gunst tilbage fra de forarmede. Han bør vise venlighed mod dyr, og i endnu højere grad til sit medmenneske, til den der er udrustet med talens evne. Han bør ikke betænke sig på at ofre sit liv for sin elskede og ikke lade folkets dom vende ham bort fra sandheden. Han må ikke ønske for andre, hvad han ikke ønsker for sig selv eller love det, han ikke opfylder. Af hele sit hjerte skal den søgende sky samvær med dem, der handler ondt, og bede for deres synders forladelse. Han skal tilgive den syndefulde og aldrig ringe-agte hans lave stade, thi ingen ved, hvordan hans eget liv vil ende. Hvor ofte har ikke en synder i dødens time opnået inderlig tro, og medens han drak den udødelige drik, hævet sin vingeflugt mod den himmelske hærske. Hvor ofte er ikke en from troende i timen for sin sjæls opstigning blevet så forandret, at han er faldet i den nederste ild. Vor hensigt med at åbenbare disse overbevisende og vægtige udsagn er at indprente den søgende, at han bør betragte alt undtagen Gud som forgængeligt og regne alt ud over Ham, der er genstanden for al tilbedelse, for slet og ret intet.

- 215 Disse er blandt de ophøjede egenskaber og udgør kendemærket for de ædle. De er allerede blevet omtalt i forbindelse med fornødenhederne for den vejfarende, der betræder den sande kundskabs sti. Når den frigjorte vejfarende og den ærligt søgende har opfyldt disse væsentlige betingelser, da, og kun da, kan han kaldes en sand søgende. Når han har opfyldt de betingelser, der indbefattes i verset: "Den der bestræber sig for Os",¹⁴³ skal han fryde sig ved den velsignelse, disse ord skænker: "På Vore veje skal Vi visselede lede ham."¹⁴⁴
- 216 Kun om ransagens lampe, den alvorlige bestræbelses, lidenskabelige hengivelses lampe, den brændende kærligheds, henrykkelses og ekstases lampe, tændes i den søgendes hjerte, og Hans kærlige omsorgs brise vifter hen over hans sjæl, vil fejltagens mørke spredes, tvivlens og bekymringens tåge lette, og lysene fra kundskab og vished indhulle hans væsen. Ved den time vil Den gådefulde Herold, der frembærer de åndens glade tidender, skinne frem fra Guds stad, lysende som morgenstunden, og med kundskabens basunstød vil

¹⁴³Koranen 29:69

¹⁴⁴Samme sted

Han opvække hjertet, sjælen og ånden af ligegyldighedens søvn. Da vil de mangfoldige begunstigelser og nådens fylde fra den hellige og evige Ånd skænke et så nyt liv til den søgende, at han vil se sig selv udrustet med et nyt øje, et nyt øre, et nyt hjerte og en ny bevidsthed. Han vil betragte universets åbenlyse tegn og gennemskue sjælens skjulte gåder. Idet han ser med Guds øje, vil han finde en dør i hvert atom, der leder ham til den absolutte visheds planer. I alt vil han opdage guddommelig åbenbarings mysterier og vidnesbyrd om en evig manifestation.

Jeg sværger ved Gud! Om den, der betræder ledelsens vej og forsøger 217 at bestige retfærdighedens tinder, nåede dette strålende og højeste plan, ville han i en afstand af tusind mil kunne indånde Guds vellygte og fornemme en guddommelig ledelses strålende morgen, der står op over alle tings daggry. Hver eneste ting, uanset hvor lille, ville blive en åbenbaring for ham, der førte ham til hans elskede, genstanden for hans attrå. Så stor skal dømmekraften blive hos denne søgende, at han kan skelne sandhed fra løgn, nøjagtig som han kan skelne sol fra skygge. Om de sødmefyldte dufte fra Gud bølgede i østens fjerneste hjørne, ville han med sikkerhed genkende og indånde deres vellugt, om han så boede i det fjerneste hjørne af vesten. Han vil ligeledes klart skelne alle Guds tegn - Hans forunderlige tale, Hans store værker og mægtige gerninger - fra menneskers handlinger, deres ord og adfærd, ligesom juveleren, der skelner mellem juvelen og stenen, eller det menneske, der skelner mellem forår og efterår, varme og kulde. Når menneskesjælens kanal er rensset for alle jordiske og hindrende bindinger, vil den ufejlbarligt fornemme den elskedes åndepust over umådelige afstande, og ledet af dets vellyugt vil han nå til og træde ind i vishedens stad. Der vil han opdage underne i Hans ældgamle visdom og fornemme den skjulte lære fra bladenes raslen på det træ - der blomstrer i denne stad. Med både sit indre og sit ydre øre vil han fra dets støv høre herliggørelsen og lovprisningens lovsange stige op til Herrernes Herre, og med sit indre øje vil han opdage gåderne i "genkomst" og "genoplivelse".

Hvor usigelig strålende er ikke de tegn, de vidnesbyrd, de åbenbaringer og den strålekraft, som Han, der er navnenes og egenskaberens konge, har bestemt for denne stad! Indtræden i denne stad slukker tørsten uden vand, og antænder Guds kærlighed uden ild. I hvert græsstrå gemmer sig gåder fra en uudgrundelig visdom, og fra hver en rosenbusk udgyder myriader af nattergale i lyksalig henrykkelse deres sang. Dens vidunderlige tulipaner afdækker Den Brændende Busks gåde og hellighedens sødmefyldte dufte udgyder vellugten fra den messianske ånd. Den giver rigdom uden guld og skænker udødelighed uden død. I hvert et blad gemmer sig usigelige lyksaligheder, og i hvert kammer ligger utallige mysterier skjult.

- 218 De, der tappert arbejder med søgen efter Guds vilje, vil, når de først har frasagt sig alt undtagen Ham, blive så bundet og fængslet af denne stad, at et øjeblik adskillelse fra den vil være utænkeligt for dem. De vil lytte til ufejlbarlige beviser fra denne forsamlings hyacint og modtage de sikreste vidnesbyrd fra dens roses pragt og fra dens nattergals triller. Omtrent hvert tusinde år vil denne stad blive fornyet og smykket på ny.
- 219 Derfor, oh min ven, er det Os pålagt at bestræbe Os til det yderste for at nå til denne stad og ved hjælp af Guds nåde og Hans kærlige omsorg sønderrive "herlighedens slør", således at vi med urokkelig fasthed kan ofre vore udmattede sjæle på den nye elskedes vej. Vi bør med tårefyldte øjne indtrængende, atter og atter bede Ham skænke os gunsten fra denne nåde. Denne stad er intet andet end Guds Ord, åbenbaret i enhver tidsalder og forkyndelse. I Mose dage var det Mosebogen; i Jesu dage Evangeliet; i Muhamed, Guds budbringers dage, Koranen; på denne dag Bayanen; og i Hans religionsordning, som Gud vil manifestere, Hans egen Bog - den bog som alle tidligere religionsordninger nødvendigvis må henføres til, den Bog der står ophøjet og fuldendt blandt dem alle. I disse stæder er der gavmildt sørget for åndelig næring, og der er forordnet uforgængelige glæder. Den føde, de skænker, er brødet fra himlen, og den ånd, de giver os del i, er Guds umistelige velsignelse. Til frigjorte sjæle skænker de
-

enhedens gave, beriger de forarmede og tilbyder kundskabens bæger til dem, der vandrer i uvidenhedens ørken. Al den ledelse, de velsig-
nelser, den lærdom, den forståelse, den tro og vished der skænkes alle,
der er i himlen og på jorden, er skjult og højt vurderet i disse stæder.
For eksempel var Koranen en uindtagelig fæstning for Muhameds 220
folk. På Hans tid var enhver, der gik derind, beskyttet imod fjendens
djævelske anslag, truende pile, den fortærende tvivl og blasfemisk
hvysen. Til Ham blev også givet en del af de gode og evige frugter
- visdommens frugter fra Det guddommelige Træ. Ham blev det
givet at drikke af de ufordærvede vande i kundskabens flod og at
smage vinen fra den guddommelige enheds mysterier.

Alt, hvad der var nødvendigt for folket i forbindelse med Muhameds 221
åbenbaring og Hans love, fandtes åbenbaret i den strålende herligheds
Ridván. Denne bog udgør et blivende vidnesbyrd for dets folk efter
Muhamed, eftersom dens bud er uomtvistelige og dens løfte ufejlbar-
ligt. Alle er blevet pålagt at følge denne bogs forordninger indtil "året
tres"¹⁴⁵ - året for Guds forunderlige manifestations komme. Denne bog
er Bogen, der ufejlbarligt leder den søgende til Det Guddommelige
Nærværs Ridván, og lader den, der forlader sit land og betræder den
søgendes vej, træde ind i den evige genforenings helligdom. Dens
ledelse kan aldrig fejle, dens vidnesbyrd kan ikke overgås af noget andet
vidnesbyrd. Alle andre overleveringer, alle andre bøger og beretninger
er berøvet denne udmærkelse, eftersom både overleveringer og de, der
har berettet dem, er bekræftet og bevist alene gennem teksten i denne
bog. Endvidere er der alvorlige uoverensstemmelser i overleveringerne,
og deres dunkle punkter er mangfoldige.

Muhamed udtalte selv, da afslutningen på Hans mission stundede 222
til, disse ord: "Sandelig, Jeg efterlader to vægtige vidnesbyrd iblandt
jer; Guds Bog og Min familie." Skønt mange overleveringer er ble-
vet åbenbaret af denne profetskabets milde og guddommelige ledel-
ses skatkammer, omtalte Han dog kun denne bog, hvorved Han
udpegede den som det vægtigste redskab og sikreste vidnesbyrd for
de søgende; en vejledning for folket indtil opstandelsens dag.

¹⁴⁵1260 A.H., året for Bábs erklæring

- 223 Tænk med usvigeligt klarsyn, med et rent hjerte og en lutret ånd over, hvad Gud har oprettet som ledelsens vidnesbyrd for sit folk i sin bog, der er anerkendt som autentisk af både høj af lav. Til dette vidnesbyrd må såvel vi som alle folk i verden holde os, således at vi gennem dens lys kan kende og skelne sandhed fra løgn, ledelse fra fejltagelse. Eftersom Muhamed har begrænset sine vidnesbyrd til sin bog og til sin familie, og eftersom den sidstnævnte er gået bort, er kun Hans bog blevet ladet tilbage som Hans eneste vidnesbyrd blandt Hans folk.
- 224 I begyndelsen af sin bog siger Han: "Alif. Lám. Mím. Der er ingen tvivl om denne bog: Den er en vejledning for de gudfrygtige."¹⁴⁶ I Koranens adskilte bogstaver gemmer sig det guddommelige væsens mysterier, og i deres skaller ligger Hans enheds perler skjult. Af mangel på plads vil Vi ikke opholde Os ved dem i øjeblikket. Udadtil betegner de Muhamed selv, som Gud taler til, idet Han siger: "Oh Muhamed, der er ingen tvivl, ingen uvished om denne bog, der er sendt ned fra den guddommelige enheds himmel. I den findes der vejledning for dem, der frygter Gud." Tænk på, hvordan Han har udpeget og forordnet denne selvsamme bog, Koranen, som en vejledning for alle, der er i himlen og på jorden. Han, den guddommelige skabning og det uerkendelige væsen, har selv bevidnet, at denne bog, hinsides al tvivl og vished, er vejledning for hele menneskeheden indtil opstandelsens dag. Og nu, spørger Vi, er det retfærdigt af dette folk at se med tvivl og mistro på dette vægtige vidnesbyrd, hvis guddommelige oprindelse er forkyndt af Gud, og som Han har erklæret at være sandhedens legemliggørelse? Er det retfærdigt af dem at vende sig bort fra det, Han har udpeget som det mest fuldendte redskab for vejledning til at nå kundskabens højeste tinder og søge noget andet end denne bog? Hvordan kan de lade menneskers meningsløse og tåbelige udsagn så mistroens sædekorn i deres sind? Hvordan kan de fremdeles ørkesløst forfægte, at en vis person har talt på denne eller hin måde, eller at en bestemt ting ikke skete? Om der havde været noget som helst forståeligt ud over Guds

¹⁴⁶Koranen 2:1

bog, der skulle vise sig at være et mægtigere redskab og en mere sikker vejledning for menneskeheden, ville Han da have undladt at åbenbare det i det vers?

Det er pålagt os ikke at afvige fra Guds uimodståelige bud og fastsatte dekret, som det er åbenbaret i ovennævnte vers. Vi skal anerkende de hellige og vidunderlige skrifter, thi om vi undlader det, har vi undladt at erkende sandheden i dette velsignede vers. Thi det er klart, at den, der fejler i anerkendelse af Koranens sandhed, han har i virkeligheden undladt at erkende sandheden i de forudgående skrifter. Dette er kun, hvad dette vers tydeligt indebærer. Om Vi udlagde dets indre betydning og afslørede dets skjulte mysterier, ville evigheden ikke være tilstrækkelig, hvis deres betydning skulle forklares udtømmende, og universet ville ej heller være i stand til at høre dem! Gud bevidner visselig sandheden i vort udsagn!

Et andet sted siger Han ligeledes: "Og hvis I tvivler om det, som Vi har sendt ned til vor tjener, skab da en lignende sura og indkald jeres vidner foruden Gud, hvis I er sandfærdige mennesker."¹⁴⁷ Se, hvor dette stede er ophøjet, og hvor styrken er fuldendt i disse vers, som Han har erklæret for at være sit sikreste vidnesbyrd, sit ufejlbarlige bevis, tegnet på Hans altbetvingende magt og en åbenbaring af Hans viljes kraft. Han, den guddommelige konge, har bekendtgjort den uomtvistelige overlegenhed i sin bogs vers over alt, hvad der vidner om Hans sandhed. Thi sammenlignet med alle andre tegn og beviser stråler de guddommeligt åbenbarede vers som solen, medens de andre er som stjerner. De er for verdens mennesker det faste vidnesbyrd, det uimodsige lige bevis, det strålende lys fra den fuldkomne konge. Deres udmærkelse er uforlignelig, intet kan overgå deres styrke. De er de guddommelige perlers skatkamre og de guddommelige mysteriers gemmesteder. De udgør det uløselige bånd, det faste reb, 'Urvatu'l-Vuthqá, det uudslukkelige lys. Gennem dem strømmer den guddommelige kundskabs flod, gløder ilden fra Hans urgamle og fuldendte visdom. Dette er den ild, der på samme tid tænder kærlighedens flamme i de trofastes bryst og vækker ligegyldighedens kulde i fjendens hjerte.

¹⁴⁷ Koranen 2:23

- 227 Oh ven! Det er os pålagt ikke at tilsidesætte Guds bud, men snare-
re samtykke og underkaste os det, Han har bestemt som sit gud-
dommelige vidnesbyrd! Dette vers er for vægtigt og for svangert et
udsagn til at fremlægge og udlægge for denne hjemsogte sjæl, Gud
taler sandheden og viser vejen. Han er i sandhed ophøjet over hele
sit folk; Han er Den Mægtige, Den Godgørende.
- 228 Ligeså siger Han: "Sådan er Guds vers: I sandhed, Vi fremsiger dem
for dig. Men hvilken åbenbaring vil I tro på, hvis I afviser Gud og
Hans vers?"¹⁴⁸ Om du fatter, hvad dette vers indebærer, vil du erken-
de den sandhed, at der ingensinde er åbenbaret nogen manifestation
større end Guds profeter, og at intet vægtigere vidnesbyrd end vid-
nesbyrdet i deres åbenbarede vers nogensinde har vist sig på jorden.
Nej, dette vidnesbyrd kan ikke overgås af noget andet vidnesbyrd,
undtagen det Herren din Gud vil.
- 229 Et andet sted siger Han: "Ve over enhver løgnagtig synder, der hører
Guds vers blive fremsagt og derefter, som havde han ikke hørt dem,
fremturer med stolt ringeagt! Forkynd for ham en smertelig straf."¹⁴⁹
Hvad, der er underforstået i dette vers, er alene tilstrækkeligt for
alle, der er i himlen og på jorden, om mennesker ville grunde over
versene fra deres Herre. Thi du hører, hvorledes folket på denne dag
ringeagtende tilsidesætter de guddommelige åbenbarede vers, som
var de de ubetydeligste af alt. Og dog intet større end disse vers er
nogensinde kommet til syne eller vil nogensinde blive åbenbaret i
verden! Sig til dem: "Oh, I ligegyldige mennesker! I gentager, hvad
jeres forfædre i tidligere tider har sagt. Uanset hvilke frugter de har
sanket fra deres troløsheds træ, de samme skal I ligeså samle. Inden
længe vil I blive kaldt til jeres fædre, og med dem skal I forblive i
helvedes ild. En jammerlig bolig! Det sted hvor tyranniets folk hol-
der til."
- 230 Og endnu et andet sted siger Han: "Og når han bliver gjort bekendt
med nogle af Vore vers, så latterliggør han dem. En skændig straf
venter dem!"¹⁵⁰ Folket så spottende til, idet de sagde: "Udvirk et
andet mirakel og giv os endnu et tegn!" En ville sige: "Lad nu en del

¹⁴⁸Koranen 45:5¹⁴⁹Koranen 45:6¹⁵⁰Koranen 45:8

af himlen falde ned over os", ¹⁵¹ og endnu en: "Hvis dette er den virkelige sandhed, der var før dig, så lad sten regne ned fra himlen." ¹⁵² Ligesom Israels folk på Mose tid byttede brødet fra himlen med jordens usle ting, søgte disse mennesker ligeså at bytte de guddommeligt åbenbarede vers med deres fordærvede, deres skammelige og intetsigende ønsker. På samme måde ser du i dag, at selv om åndelig næring er nedsendt fra barmhjertighedens himmel og strømmer fra Hans kærlige omsorgs skyer, og selvom livets oceaner på alle skabningers Herres bud bruser i hjertets Ridván, har disse mennesker alligevel som blodtørstige hunde samlet sig om ådsler og stillet sig tilfreds med det dovne vand i en saltholdig sø. Nådige Gud! Hvor besynderlig er dette folks adfærd! De kræver vejledning, selvom Han, der leder alt, allerede har løftet sin fane. De klynger sig til kundskabens dunkle labyrinter, når Han, der er genstanden for al kundskab, stråler som solen. De ser solen med deres egne øjne og betvivler dog dette funklende himmellegeme hvad angår beviset for dets lys. De ser forårsbygerne regne ned over sig og søger alligevel bevis for denne gave. Solens vidnesbyrd er dens lys, der skinner og indhyller alle ting. Regnens vidnesbyrd er dens goder, der fornyer og iklæder verden livets kappe. Ja, den blinde kan ikke opfatte andet end varmen fra solen, og den udtørrede jord får ikke del i barmhjertighedens byger. "I skal ikke undre jer, hvis den vantro ikke ser andet i Koranen end sporet af bogstaverne, thi ved solen føler den blinde intet andet end varmen."

Et andet sted siger Han: "Og når vore fuldkomne vers bliver fremsagt for dem, er deres eneste indvending: "Bring vore forfædre tilbage, hvis du taler sandhed!" ¹⁵³ Se, hvilke tåbelige tegn de søgte hos disse legemliggørelser af en altomfattende barmhjertighed! De hånedes versene, hvoraf et enkelt bogstav er større end skabelsen af himlene og jorden, og som ved troens ånd opvækker de døde i selvets og begærets dal; og de fremsatte krav, idet de sagde: "Få vore fædre til at ile frem af deres grave." Således var ondskaben og stoltheden hos dette folk. Hvert eneste af disse vers er for alverdens folkeslag et

¹⁵¹ Koranen 26:187

¹⁵² Koranen 8:32

¹⁵³ Koranen 45:24

ufejlbarligt vidnesbyrd og et strålende bevis på Hans sandhed. Hvert enkelt er i sandhed tilfredsstillende for hele menneskeheden, om du grunder over Guds vers. I selveste det ovennævnte vers gemmer sig mysteriets perler. Hvad sygdommen end måtte være, så kan det lægemiddel, de tilbyder, aldrig slå fejl.

- 232 Bryd dig ikke om den tåbelige påstand fra dem, der hævder, at Bogen og dens vers aldrig kan blive et vidnesbyrd for det jævne folk, eftersom de hverken fatter dens betydning eller skatter dens værd. Og dog er Guds ufejlbarlige vidnesbyrd både for østen og vesten intet andet end Koranen. Hvis den lå over menneskers forståelse, hvordan kunne den da være blevet erklæret som værende et universelt vidnesbyrd for alle mennesker? Om deres påstand var sandfærdig, så ville der ikke blive krævet noget, og det ville heller ikke være nødvendigt for dem at kende Gud, eftersom kundskaben om det guddommelige væsen er hævet over kundskaben om Hans bog, og de jævne folk ikke besidder evnen til at fatte den.
- 233 En sådan påstand er helt igennem vildledende og utilstedelig. Den er udelukkende opstået af arrogance og stolthed. Motivet hertil er at lede folket bort fra den guddommelige glædes Ridván og stramme deres myndigheds tøjler om folket. Og dog er disse jævne mennesker i Guds øjne uendeligt overlegne og hævet over deres religiøse ledere, som har vendt sig bort fra Den ene sande Gud. Forståelsen af Hans ord og opfattelsen af talen fra himlens fugle beror på ingen måde på menneskelig lærdom. Det beror alene på hjertets renhed, sjælens kyskhed og åndens frihed. Dette er bevist igennem dem, der i dag, omend de ikke ejer et eneste bogstav af den godtagne målestok for lærdom, dog indtager de mest ophøjede sæder for kundskab; og deres hjertes have er smykket i kraft af den guddommelige nådes byger med visdommens roser og forståelsens tulipaner. Godt er det for de oprigtige af hjerte på grund af deres andel i lyset fra en mægtig dag!
- 234 Og ligeså siger Han: "Med hensyn til dem, der ikke tror på Guds vers, eller at de nogensinde skal møde Ham, skal de opgive håbet
-

om Min barmhjertighed, og dem venter en streng straf."¹⁵⁴ Og "Og de siger: 'Skal vi forlade vore guder til fordel for en forrykt digter?'"¹⁵⁵ Indholdet i dette vers er åbenbart. Se hvad de foretog sig efter at versene var åbenbaret. De kaldte Ham en digter, hånedes Guds vers og råbte: "Disse hans ord er kun de gamles eventyr!" Hermed mente de, at de ord, der blev talt af folk i gamle dage, var blevet samlet af Muhamed, som kaldte dem Guds ord.

Du har ligeledes på denne dag hørt folket rette lignende anklager 235 mod denne åbenbaring, idet de siger: "Han har samlet disse ord fra gamle udsagn"; eller "disse ord er falske" Forfængelig og hovmodig er deres tale, ringe deres stilling og stade!

Efter at have udtrykt den fornægtelse og fordømmelse, som Vi har 236 henvist til, gjorde de indsigelse og sagde: "I overensstemmelse med skrifterne skal ingen uafhængig profet opstå efter Moses og Kristus for at afskaffe guddommelig åbenbarings lov. Nej, Han der skal åbenbares er nødt til at opfylde loven." Hvorpå dette vers, der tilkendegiver alle de guddommelige temaer og vidner om den sandhed, at nådestrømmen fra Den Albarmhjertige aldrig vil standse, blev åbenbaret: "Og Josef kom til jer i fordums tid med klare tegn, men I hørte ikke op med at tvivle om det budskab, som Han bragte jer, førend Han døde og I sagde: 'Gud vil ingenlunde oprejse en budbringer efter Ham!' Således vildleder Gud oprøreren, tvivleren."¹⁵⁶ Forstå derfor ud fra dette vers og vid med sikkerhed, at folket i enhver tidsalder, idet de klamrer sig til et vers i bogen, har ført så forfængelig og meningsløs en tale, medens de hævdede, at ingen profet ville blive manifesteret i verden igen. Ligesom de kristne gejstlige, der, medens de fastholdt Evangeliets vers, som Vi allerede har omtalt, har forsøgt at forklare, at Evangeliets lov aldrig skulle ophæves, og at ingen uafhængig profet skal manifesteres igen, medmindre Han bekræfter Evangeliets lov. De fleste mennesker er hjemmetsøgt af den samme åndelige lidelse.

Ligesom du er vidne til, hvordan Koranens folk, som folk i gamle 237 dage, har ladet ordene "profeternes segl" sløre deres øjne. Og allige-

¹⁵⁴Koranen 29:23

¹⁵⁵Koranen 37-36

¹⁵⁶Koranen 40:34

vel vidner de selv om dette vers: "Ingen kender fortolkningen heraf undtagen Gud og dem, der er velbevandret i kundskab."¹⁵⁷ Og da Han, som er velbevandret i al kundskab, Han som er moderen, sjælen, hemmeligheden og dens essens, åbenbarer noget, som er i mindste modstrid med deres ønsker, modarbejder de Ham bittert og fornægter Ham skamløst. Dette har du allerede hørt og været vidne til. Sådanne gerninger og ord er alene blevet fremkaldt af religionslederne, de der ikke tilbeder nogen anden Gud end deres eget begær, der ikke ejer troskab mod andet end guld, der er hyllet i lærdommens tætteste slør, og som, fanget i lærdommens mørke, er faret vild i fejltagelsens ørken. Som skabningens Herre udtrykkelig har erklæret: "Hvad tænker I jer? Han, der har gjort en gud af sine liden-skaber, og som Gud har ladet tage fejl på grund af en viden, og hvis øren og hjerte Han har forsegle, og over hvis øjne Han har kastet et slør - hvem skal efter hans fornægtelse af Gud lede et sådant menneske? Vil I så ikke lade jer advare?"¹⁵⁸

238 Selvom den ydre betydning af "Som Gud har ladet tage fejl på grund af en viden" er det, der er åbenbaret, betegner det dog for Os den tids gejstlige, der har vendt sig bort fra Guds skønhed, og som, medens de fastholder deres egen lærdom, som den skabtes af deres egne drømme og begær, har fornægtet Guds guddommelige budskab og åbenbaring. "Sig: det er et vægtigt budskab, I vender jer bort fra!"¹⁵⁹ Ligeledes siger Han: "Og når vore tydelige vers bliver fremsagt for dem, siger de: "Dette er bare et menneske, der gladelig ville lokke jer bort fra jeres fædres gudsdyrkelse. Og de siger: "Dette er intet andet end løgnagtig forfalskning."¹⁶⁰

239 Læg øre til Guds hellige stemme og lyt til Hans blide og udødelige sang. Se, hvor højtideligt Han advarer dem, der har forkastet Guds vers og har fornægtet dem, der har afvist Hans hellige ord. Tænk på hvor langt folket har forvildet sig bort fra det guddommelige nær-værelses Kawthar, og hvor oprørende vantroen og hovmodet har været hos de åndeligt fortabte over for den lutrede skønhed. Selvom dette inderste væsen af gavmildhed og kærlig omsorg var årsag til, at

¹⁵⁷Koranen 3:7¹⁵⁹Koranen 38:67¹⁵⁸Koranen 45:22¹⁶⁰Koranen 34:43

disse flygtige skabninger kunne træde ind i udødelighedens rige og førte disse forarmede sjæle til rigdommens flod, blev Han dog af nogen fordømt som "En der bagvasker Gud, alle skabningers Herre", andre anklagede Ham for at være "den der holder folket borte fra troens og den sande overbevisnings vej", og endnu andre erklærede Ham for "en dåre" og lignende.

På samme måde ser du i dag, med hvilke skammelige beskyldninger de har angrebet Den udødelighedens Juvel, og hvilke ubeskrivelige krænkelser de har overdænget Ham med, som er renhedens kilde. Skønt Gud i hele sin bog og i sit hellige og udødelige skrift har advaret dem, der fornægter og afviser de åbenbarede vers og har forkyndt sin nåde for dem, der tager imod dem, har de dog rejst utallige urimelige indvendinger mod de vers, der er blevet nedsendt fra Guds evige helligheds nye himmel! Og det til trods for den kendsgerning, at intet øje har skuet så stor en nådestrøm, ej heller har noget øre hørt om en sådan åbenbaring af kærlig omsorg. Den nåde og vision, der er blevet manifesteret, er således, at de åbenbarede vers syntes at være forårsbyger, der regner fra Den Algamildes barmhjertigheds skyer. De profeter, der var "udrustet med standhaftighed", hvis ophøjethed og herlighed skinner som solen, blev hver især hædret med en bog, som alle har set, og hvis vers er blevet rettelig bekræftet. Hvorimod de vers, der er regnet fra denne sky af guddommelig barmhjertighed, har været så overvældende, at ingen endnu har været i stand til at opregne deres antal. En række værker er nu tilgængelige. Hvor mange er endnu uden for vor rækkevidde! Hvor mange er ikke blevet røvet og er faldet i fjendens hænder, og ingen kender deres skæbne.

Oh broder, vi bør åbne vore øjne, tænke over Hans ord og søge den skærmende skygge fra Guds manifestation, så vi måske kan blive advaret af de ufejlbarlige råd i Bogen og agte på de formaninger, der er optegnet i de hellige epistler, og idet vi ikke småligt kritiserer verdens Åbenbarer, helt overgiver os til Hans sag og helhjertet slutter op om Hans lov og måske får adgang til Hans barmhjertigheds for-

gård og tager ophold på Hans nådes strande. Han er, sandelig, den barmhjertige og tilgivende over for sine tjenere.

242 Og ligeledes siger Han: "Sig, oh bogens folk! Fornægter I os ikke, blot fordi vi tror på Gud og på det, Han har sendt ned til os og på det, Han tidligere sendte ned, og fordi de fleste af jer gør det onde?"¹⁶¹ Hvor tydeligt åbenbarer ikke dette vers Vort formål, og hvor klart demonstrerer det ikke vidnesbyrdenes sandhed i Guds vers! Dette vers blev åbenbaret på en tid, da islam blev angrebet af de vantro, og dens tilhængere blev anklaget for kætteri, da Muhameds venner blev erklæret for at være gudsfornægtere og tilhængere af en løgnagtig trolldmand. Den første tid da islam tilsyneladende var uden magt og myndighed, blev profetens venner, der havde vendt deres ansigt til Gud, hvor de end gik, pint, forfulgt, stenet og bagvasket. På dette tidspunkt blev dette velsignede vers sendt ned fra den guddommelige åbenbarings himmel. Det åbenbarede et uomtvisteligt tegn og bragte lyset fra en ufejlbarlig ledelse. Det belærte Muhameds venner om at meddele følgende til de vantro og afgudsdyrkerne: "I undertrykker og forfølger os, men hvad har Vi gjort udover, at Vi troede på Gud og på de vers, der var nedsendt til os gennem Muhameds tale og på de vers, der steg ned til de gamle profeter?" Hermed menes, at deres eneste brøde var at have anerkendt, at de nye og forunderlige vers fra Gud, der var steget ned til Muhamed, lige så vel som de, der var åbenbaret for de gamle profeter, alle var fra Gud, og at de havde anerkendt og antaget deres sandhed. Dette er det vidnesbyrd, som den guddommelige konge har lært sine tjenere.

243 I betragtning heraf er det da retfærdigt af dette folk at fornægte disse nyligt åbenbarede vers, der har gennemtrængt både østen og vesten og betragte sig selv som vogtere af den sande tro? Burde de ikke snarere tro på Ham, der har åbenbaret disse vers? I betragtning af det vidnesbyrd, Han selv har godtgjort, hvordan kunne Han da undgå at regne dem for sande troende, der har bevidnet denne sandhed? Det være fjernt fra Ham, at Han skulle sende dem bort fra sin barm-

¹⁶¹Koranen 5:62

hjertigheds dør, der har vendt sig dertil, og som modtog sandheden i de guddommelige vers, eller at Han skulle true dem, der har holdt fast ved Hans sikre vidnesbyrd! Han opretter visselig sandheden gennem sine vers og bekræfter sin åbenbaring ved sine ord. Han er sandelig Den Magtfulde, hjælpen i nødens stund, Den Almægtige. Og ligeså siger Han: "Og havde Vi nedsendt en bog til jer skrevet på pergament, og havde de berørt den med deres hænder, så ville de vantro med sikkerhed sige: 'Dette er åbenlys trolddom'".¹⁶² De fleste vers i Koranen peger på dette tema. Vi har for at være kortfattet kun omtalt disse vers. Tænk over, om der er grundlagt noget som helst andet i hele bogen end versene som målestok for erkendelsen af Hans skønheds manifestationer, som folket kunne holde sig til og dermed afvise Guds manifestationer? Tværtimod har Han i hvert tilfælde truet dem, der afviser og håner versene, med ild, som det allerede er vist. 244

Om et menneske derfor stod frem og frembragte myriader af vers, prædikener, skrifter og bønner, hvoraf ingen er blevet til gennem lærdom, hvilken antagelig undskyldning kunne da retfærdiggøre dem, der afviser dem og berøver sig kraften i deres nåde? Hvilket svar kunne de give, når deres sjæl engang var steget op og havde forladt sit mørke tempel? Kunne de forsøge at retfærdiggøre sig ved at sige: "Vi har holdt fast ved visse traditioner, og da vi ikke så dem blive opfyldt bogstaveligt, har vi derfor fremført en sådan kritik imod legemliggørelserne af guddommelig åbenbaring og holdt os borte fra Guds lov?" Har du ikke hørt, at blandt de årsager, der var til, at visse profeter blev betegnet som profeter "udrustet med bestandighed", var åbenbarelsen af en bog til dem? Og hvordan kunne da dette folk alligevel retfærdiggøre sin afvisning af åbenbareren og ophavet til så mange vers og lytte til talen fra den, der på tåbelig vis har sået tvivlens sædekorn i menneskets hjerte, og som satanisk har rejst sig for at lede folket til fortabelsens og fejltagelsens vej? Hvordan kunne de lade disse ting berøve dem lyset fra Den guddommelige nådes Sol? Bortset herfra, hvis disse mennesker skyr 245

¹⁶² Koranen 6:7

og afviser Denne guddommelige sjæl, dette hellige åndepust, til hvem kunne de så holde sig, må Vi spørge, til hvis åsyn foruden Hans åsyn, kunne de vende sig? Ja - "Alle har et sted i himlen, som de vender sig til."¹⁶³ Vi har vist dig disse to veje; gå den vej du vælger. Dette er visselig sandheden, og efter sandheden er der intet andet end fejltagelse.

246 Blandt de vidnesbyrd, der viser denne åbenbarings sandhed, er dette, at i enhver tidsalder og religionsordning, ville visse sjæle, upåagtede og frigjorte fra alle jordiske forviklinger, når det usynlige Væsen blev åbenbaret i sin manifestations skikkelse, søge oplysning fra profetskabets sol og den guddommelige ledelses måne og nå det guddommelige nærvær. Af denne årsag har tidens gejstlige og de, der besad rigdom, hånet og bespottet disse mennesker. Som Han har åbenbaret om dem, der fejlede: "Da sagde lederne for dette folk, der ikke troede: 'Vi ser i Dig kun et menneske som os selv, og blandt dem, der har fulgt Dig, ser vi kun de ringeste, der fælder en hastig dom, og i jer ser vi ej heller nogen fortræffelighed, der overgår vor: Nej, vi dømmer jer for at være løgnere."¹⁶⁴ De kritiserede disse hellige manifestationer og protesterede, idet de sagde: "Der er ingen, der har fulgt jer undtagen de laveste blandt os, de som ikke er værd at agte på." Deres hensigt var at vise, at ingen blandt de lærde, de rige og de kendte troede på dem. Ved dette og lignende beviser forsøgte de at påvise falskheden hos Ham, der alene taler sandhed.

247 I denne den mest strålende religionsordning, dette vældige herredømme, er der imidlertid et antal oplyste gejstlige, mennesker med fuldkommen lærdom, lærde med moden visdom, der har nået Hans forgård, drukket Hans guddommelige nærværs bæger og er blevet udrustet med æren af Hans mest udmærkede begunstigelser. De har, for Den Elskedes skyld, forsaget verden og alt, hvad den indeholder. Vi vil nævne navnene på nogle af dem, så det måske kan styrke de forsagte og opmuntre de frygtsomme.

248 Blandt dem var Mullá Husayn, der modtog det strålende lys fra Den guddommelige åbenbarings Sol. Havde det ikke været for Hans

¹⁶³Koranen 2:148

¹⁶⁴Koranen 11:27

skyld, ville Gud ikke være blevet oprejst på sin barmhjertigheds sæde eller steget op til den evige hæders trone. Blandt dem var også Siyyid Yahyá, sin tids enestående og uforlignelige skikkelse,

Mullá Muhamed 'Alfý-i-Zanjáni

Mullá 'Alfý-i-Bastámí

Mullá Sa'id-i-Bárfurúshí

Mullá Ni'matu'lláh-i-Mázindarání

Mullá Yúsuf-i-Ardibílí

Mullá Mihdíy-i-Khu'í

Siyyid Husayn-i-Turshízi

Mullá Mihdíy-i-Kandí

Mullá Báqir

Mullá 'Abdu'l-Kháliq-i-Yazdí

Mullá Alfý-i-Baraqání

og andre, næsten fire hundrede i antal, hvis navne alle er indskrevne på Guds "Bevogtede Tavle".

Alle disse blev ledet af lyset fra Denne guddommelige åbenbarings Sol, bekendte sig til og anerkendte Hans sandhed. Således var deres tro, at de fleste forsagede deres ejendom og familie og holdt fast ved Den Allerherligstes velbehag. De ofrede livet for deres højt elskede og opgav alt, hvad de ejede på Hans sti. Deres bryst blev mål for fjendens pile, og deres hoved smykkede de vantros spyd. Der fandtes ikke den mark der ikke drak blodet fra disse frigjorthedens tegn og ikke det sværd, der ikke knuste deres nakker. Alene deres gerninger vidner om sandheden i deres ord. Er ikke vidnesbyrdet om disse hellige sjæle, der så hæderværdigt har rejst sig for at ofre deres liv for deres elskede, så hele verden måtte undres over den måde de ofrede sig på, tilstrækkeligt for denne tids mennesker? Er det ikke tilstrækkeligt vidnesbyrd imod de troløse blandt dem, der af ubetydelige årsager forrådte deres tro, der byttede udødeligheden bort for det forgængelige, der opgav det guddommelige nærværs Kawthar til fordel for salte kilder, og hvis ene formål i livet det er at tiltvinge sig andres ejendele? Ligesom du ser, hvorledes de alle har været optaget

af verdens forfængelighed og forvildet sig langt bort fra Ham, der er Herren, Den Allershøjeste.

- 250 Vær retfærdig: Er vidnesbyrdet fra disse mennesker antageligt og værd at rette sin opmærksomhed mod, de hvis gerninger stemmer overens med deres ord, hvis ydre adfærd er i overensstemmelse med deres indre liv? Tanken forvirres over deres gerninger, og sjælen forbløffes over deres styrke og fysiske udholdenhed. Eller er vidnesbyrdet fra disse troløse sjæle, der lever og ånder for selvisk begær, og som ligger fanget i deres egne indbildningers bur, antagelige? Som mørkets flagermus løfter de kun hovedet fra deres leje for at jage verdens forgængelige ting og finder kun hvile ved nattetide ved at fremme målene i deres smålige tilværelse. Opslugt af deres selviske rænker, glemmer de det guddommelige bud. Om dagen stræber de af hele deres sjæl efter jordisk gods, og ved nattetide er deres eneste beskæftigelse at tilfredsstille kødets lyst. Efter hvilken lov eller målestok kan mennesker være berettiget til at holde fast ved sådanne smålige sjæles fornægtelser og til at tilsidesætte troen hos dem, der for Guds velbehags skyld har forsaget deres liv og ejendom, deres berømmelse og navnkundighed, deres ry og ære?
- 251 Blev ikke begivenhederne i "Martyrernes Fyrstes"¹⁶⁵ liv betragtet som de største af alle begivenheder, som det mest fuldkomne tegn på Hans sandhed? Forkyndte de gamle ikke, at disse begivenheder var uden fortilfælde? Hævdede de ikke, at ingen sandheds manifestation nogen sinde har udvist en sådan udholdenhed, en så iøjnefaldende herlighed? Og dog blev denne episode i Hans liv, der begyndte om morgenen, tilendebragt midt på samme dag, hvorimod disse hellige lys i atten år helt modigt har udholdt den regn af prøvelser, der fra alle sider har ramt dem. Med hvilken kærlighed, hvilken hengivenhed, hvilken jubel og hellig begejstring ofrede de ikke deres liv på Den Allerherligstes sti. Sandheden i dette kan alle bevidne. Og hvorledes kan de så alligevel underkende denne åbenbaring? Har nogen tidsalder oplevet så skæbnets hændelser? Om ikke disse venner i sandhed higede efter Gud, hvorledes kunne de så benævnes

¹⁶⁵Imám Husayn

ved dette navn? Har disse venner søgt magt og hæder? Har de nogensinde længtes efter rigdomme? Har de næret noget andet ønske end Guds velbehag? Hvis disse venner med alle deres underfulde tegn og beviser og vidunderlige gerninger er falske, hvem er da værdig til at gøre fordring på sandheden? Jeg sværger ved Gud! Selve deres gerninger er tilstrækkeligt tegn på og et uafviseligt bevis for alle jordens folk, hvis mennesker i deres hjerte ville tænke over den guddommelige åbenbarings mysterier. "Og de, der handler uretfærdigt, skal snart vide, hvilken skæbne der venter dem."¹⁶⁶

Endvidere er tegnene på sandhed og falskhed angivet og fastsat i 252 bogen. Ved denne guddommelige udnævnte prøvesten må krav og fordringer fra alle mennesker nødvendigvis efterprøves, så den sandfærdige kan kendes og skelnes fra løgneren. Denne prøvesten er intet andet end dette vers: "Ønsk jer døden, hvis I er mennesker af sandhed."¹⁶⁷ Tænk på disse martyrer, hvis ærlighed var ubestridelig og om hvis sanddruhed bogens klare tekst vidner, og som alle, hvad du selv kan bevidne, har ofret deres liv, deres ejendom, deres hustruer, deres børn, deres alt og er steget op til paradisetts øverste boliger. Er det retfærdigt at afvise vidnesbyrdet hos disse frigjorte og ophøjede væsener om sandheden i denne enestående og herlige åbenbaring og betragte de anklager som antagelige, der er blevet rettet imod disse strålende lys fra dette troløse folk, der har forrådt deres tro for guld, og som for lederskabets skyld har afvist Ham, der er menneskeslægtens fornemmeste leder? Og det skønt deres karakter nu er åbenbaret for hele folket, der har erkendt dem som mennesker, der på ingen måde vil opgive en brøkdel eller en tøddel af deres timelige autoritet for Guds hellige tros skyld, og hvor meget mindre da deres liv, deres gods og andre lignende ting.

Se, hvordan den guddommelige prøvesten i overensstemmelse med 253 bogens klare tekst har adskilt og udpeget de sande fra de falske. Alligevel glemmer de stadig denne sandhed, og i ligegyldighedens søvn forfølger de denne verdens forfængelighed, og deres tanker er optaget af tomt og verdsligt lederskab.

¹⁶⁶ Koranen 26:227

¹⁶⁷ Koranen 2:94

- 254 "Oh menneskesøn! Mangen en dag er hengået for dig, medens du var optaget af dine fantasier og tomme indbildninger. Hvor længe vil du slumre på din seng? Løft dit hoved fra søvnen, for solen er stået op i sin middagshøjde; måske vil den skinne på dig med skønhedens lys".
- 255 Man bør imidlertid vide, at ingen af disse doktorer eller gejstlige, som Vi har omtalt, var udrustet med lederskabets rang og værdighed. Thi velkendte og indflydelsesrige religionsledere, der sidder på autoritetens sæde og udøver lederskabets funktion, kan på ingen måde vise lydighed mod Sandhedens Åbenbarer, undtagen den Gud ønsker. Med nogle få undtagelser har dette aldrig fundet sted. "Og kun få af mine tjenere er taknemmelige."¹⁶⁸ Ligesom der i denne religionsordning ikke er én blandt de berømte gejstlige, som havde autoritet over folket, der har antaget troen. Nej, de har modarbejdet den med et sådant fjendskab og beslutsomhed, at intet øre har hørt eller noget øje set dets lige.
- 256 Báb, Herren, den mest ophøjede - måtte alles liv blive ofret for Ham - har åbenbaret en særlig epistel til de gejstlige i alle byer, hvori Han helt og fuldt fremlægger karakteren af hver enkelt forfølgelse og afvisning. "Tag jer derfor vel i agt, I mennesker med indsigt."¹⁶⁹ Med sin omtale af deres modstand havde Han til hensigt at afkræfte de indvendinger, som Bayánens folk måske ville rejse på tidspunktet for åbenbaringen af "Mustagháth"¹⁷⁰, dagen for den sidste opstandelse, idet Han hævdede, at medens der i Bayánens religionsordning var et antal gejstlige, der antog troen, har ingen i denne sidste åbenbaring anerkendt Hans krav. Hans hensigt var at advare folket, så det ikke, hvad Gud forbyde, skulle fastholde disse tåbelige ideer og berøve sig den guddommelige skønhed. Ja, disse gejstlige, som Vi har henvist til, var for det meste uden navnkundighed, og ved Guds nåde blev de lutret for jordisk forfængelighed og fri for lederskabets ydre prunk. "Sådan er Guds nåde; Han skænker den til den, Han ønsker."
- 257 Et andet bevis og tegn på sandheden i denne åbenbaring, der blandt

¹⁶⁸Koranen 34:13¹⁶⁹Koranen 59:2¹⁷⁰Han der påkaldes

alle andre tegn skinner som solen, er Den evige Skønheds bestandighed i forkyndelsen af Guds tro. Skønt Han var ung, og selvom den sag, Han åbenbarede, var i modstrid med ønsket hos alle jordens folk, både høje og lave, rige og fattige, ophøjede og fornærede, konge og undersåt, rejste Han sig dog og forkyndte den med fasthed. Alle har vidst og hørt herom. Han frygtede ingen; Han tog ikke hensyn til følgerne. Kunne noget sådant manifesteres uden ved kraften i en guddommelig åbenbaring og gennem styrken i Guds uovervindelige vilje? Ved Guds retfærdighed! Om nogen overvejede så stor en åbenbaring i sit hjerte, ville den blotte tanke om en sådan forkyndelse forvirre ham! Om alle menneskehjerner var samlet i hans hjerte, ville han stadig tøve med at vove sig ud på så frygtindgydende et forehavende. Han ville kun kunne gennemføre det med tilladelse fra Gud. Kun hvis hans hjertes kanal blev forbundet med kilden til guddommelig nåde og hans sjæl opnåede sikkerhed om ufejlbarlig støtte fra Den Almægtige. Hvad kan de henføre et så stort vovemod til, spørger Vi? Anklager de Ham for tåbelighed, som de anklagede de gamle profeter? Eller vil de hævde, at Hans motiv var at opnå lederskab og erhverve jordiske rigdomme?

Nådige Gud! I sin bog, som Han har kaldt "Qayyúmmu'l-Asmá" - 258
den første, den største og mægtigste af alle bøger - forudsagde Han sit eget martyrium. I den findes dette afsnit: "Oh du, som er Guds tegn! Jeg har ofret Mig fuldstændig for Dig; Jeg har taget imod forbandelser for Din skyld; og har kun længtes efter martyrdøden på Din kærligheds sti. Gud, Den Ophøjede, Beskytteren, Den Ældgamle af Dage, er tilstrækkeligt vidne for Mig!"

I sin fortolkning af bogstavet "Há" beder Han ydmygt om martyriet, idet Han siger: "Det synes mig, som hørte jeg en stemme i mit inderste væsen, der kaldte: 'Ofrer du det, du elsker mest på Guds sti, som Husayn, fred være med ham, ofrede sit liv for Min skyld?' Og om jeg ikke var opmærksom på dette uundgåelige mysterium, ved Ham, der har mit liv i sine hænder, om så alle jordens konger rustede sig i forening, så ville de ikke have magt til at fratage mig et

eneste bogstav, hvor meget mindre kan da disse tjenere, der ikke er værd at agte på, og som i sandhed hører til de udstødte... For at alle skal kende graden af Min tålmodighed, Min forsagelse og selvopofrelse på Guds sti."

- 260 Kan åbenbareren af en sådan tale betragtes som at have betrådt nogen anden sti end Guds sti og have higet efter noget andet end Guds velbehag? I selve dette vers ligger der skjult et frigjorthedens åndepust, der, hvis det blev åndet på verden i hele sin fylde, ville få alle skabninger til at forsage deres liv og ofre deres sjæl. Tænk på dette slægtleds onde adfærd og vær vidne til dets forbløffende utaknemmelighed. Se, hvordan det har lukket øjnene for al denne herlighed og ydmygt følger de ildelugtende ådsler, fra hvis bug skriget stiger op fra de trofaste, hvis substans de har fortæret. Og hvilke usømmelige anklager har de så ikke udslyngt mod disse hellighedens daggy? Derfor fortæller Vi dig det, som de vantros hænder har forøvet, de der på opstandelsens dag har vendt deres ansigt bort fra det guddommelige nærvær, og som Gud har pint med ilden fra deres egen vantro, og som Han i den kommende verden har beredt en straf, der skal fortære både deres legeme og sjæl. For de har sagt: "Gud er magtesløs, og Hans barmhjertigheds hånd er lænket."
- 261 Fasthed i troen er et sikkert vidnesbyrd og et glørværdigt tegn på sandheden. Som "Profeternes Segl" har sagt: "To vers har ældet mig." Begge disse vers er tegn på standhaftighed i Guds tro. Som Han siger: "Vær du så standhaftig som det er pålagt dig."¹⁷¹
- 262 Og tænk nu på hvorledes denne Sadrih fra Guds Ridván i sin ungdoms blomst har rejst sig for at forkynde Guds sag. Se hvilken fasthed Denne Skønhed fra Gud har åbenbaret. Hele verden rejste sig for at lægge forhindringer i vejen for Ham, men det mislykkedes aldeles. Jo værre de forfulgte denne velsignelsens Sadrih, des mere øgedes Hans glød, og des mere lysende brændte Hans kærligheds flamme. Alt dette er klart, og ingen kan diskutere sandheden heri. Til sidst opgav Han sin ånd og rettede sin vingeflugt mod rigerne i det høje.

¹⁷¹Koranen 11:113

Og blandt tegnene på sandheden i Hans åbenbaring var den overjordiske magt og ophøjethed, som Han, Skabelsens Åbenbarer og Den Tilbedtes Manifestation, alene og uden hjælp har åbenbaret i hele verden. Ikke så snart havde Den evige Skønhed åbenbaret sig i Shíráz i året tres og sønderrevet det tilslørende forhæng, førend tegnene på ophøjethed, magt, herredømme og kraft, der udstrålede fra denne inderste Kerne af alle kerner og fra det Hav som omslutter alle have, blev manifesteret i alle lande. Dette i en sådan grad at der fra hver by viste sig tegn, vidnesbyrd, bekræftelser og beviser på dette guddommelige himmellegeme. Hvor mange var ikke de rene og kærlige hjerter, der trofast tilbagekastede lyset fra Den evige Sol, og hvor mangfoldige de udstrømninger af kundskab fra den guddommelige visdoms hav der omsluttede alle skabninger! I hver by rejste alle de gejstlige og dignitarerne sig for at hæmme og undertrykke dem og rustede sig med ondskab, misundelse og tyranni for at standse dem. Hvor mange af de hellige sjæle, disse retfærdighedens inderste væsener blev ikke beskyldt for tyranni og slået ihjel! Og hvor mange renhedens legemliggørelser, der kun fremviste sand kundskab og pletfri gerninger, måtte ikke lide en smertefuld død! Til trods for alt dette havde alle disse hellige skabninger til deres sidste øjeblik kun Guds navn på deres læber og svævede i underkastelsens og forsagelsens rige. Så stor var den magt og forvandlende indflydelse, Han udøvede på dem, at de ophørte med at nære noget andet ønske end Hans vilje og viede deres sjæl til Hans ihukommelse.

Tænk engang: Hvem i denne verden er i stand til at manifestere en så overjordisk kraft, en så altgennemtrængende indflydelse? Alle disse pletfri hjerter og lutrede sjæle har i fuldkommen forsagelse besvaret opfordringen i Hans budskab. I stedet for at klage rettede de deres tak til Gud, og midt i deres sorteste kval åbenbarede de kun deres strålende underkastelse under Hans vilje. Det er tydeligt at se, hvor uforsonligt hadet har været, og hvor bitter ondskaben og fjendtligheden var, som alle folk på jorden nærede imod disse venner. Den forfølgelse og den lidelse, de påførte disse hellige og ånde-

lige skabninger, blev af dem betragtet som midler til frelse, rigdom og evig fremgang. Har verden siden Adams dage været vidne til et sådant oprør, en så voldsom tumult? Til trods for alle de lidelser, de måtte gennemgå, og de mangfoldige pinsler de måtte udstå, blev de gjort til genstand for almindelig vanære og forbandelse. Det synes mig, som om tålmodighed blev åbenbaret alene i kraft af deres urokkelighed, og selve trofastheden skabt gennem deres gerninger.

265 Tænk i dit hjerte over disse betydningsfulde hændelser, så du må fatte storheden i denne åbenbaring og opfatte dens ufattelige glørværdighed. Da vil troens ånd ved Den Barmhjertiges nåde blive åndet ind i dit væsen, og du vil blive oprejst og forblive på vishedens sæde. Den ene Gud er mit vidne! Hvis du tænkte efter en stund, ville du erkende, at bortset fra disse fastslæede sandheder og ovennævnte beviser, er forkastelsen, bespottelsen og forbandelsen, som jordens folk har udtalt, i sig selv det mægtigste tegn og det sikreste vidnesbyrd om sandheden om disse helte på forsagelsens og frigørelsens mark. Hver gang du tænker på de spidsfindigheder, hele folket har udtalt, om de var gejstlige, lærde eller uvidende, jo fastere og mere urokkelig vil du vokse i troen. Thi hvad der end er hændt, så er det blevet forudsagt af dem, der er guddommelig kundskabs skatkamre og modtagere af Guds evige lov.

266 Selvom Vi ikke havde til hensigt at omtale svundne tiders overleveringer, vil Vi alligevel på grund af vor kærlighed til dig citere nogle få, der kan anvendes i vor argumentering. Vi føler dog ikke, at de er nødvendige, eftersom det, Vi allerede har omtalt, er tilstrækkeligt for verden, og hvad den indeholder. I virkeligheden er alle skrifterne og gåderne i dem sammenfattet i denne korte beretning. Og det i så vid udstrækning, at om et menneske tænkte over det en stund i sit hjerte, ville han i alt, hvad der er blevet sagt, opdage mysterierne i Guds ord og forstå meningen i alt, hvad der er manifesteret af den fuldkomne konge. Eftersom mennesker adskiller sig fra hinanden i opfattelse og stade, vil Vi i henhold hertil omtale nogle få overleveringer, således at de kan indgive den vaklende sjæl mod og det

bekymrede sind ro. Derved vil Guds vidnesbyrd til mennesker, både høje og lave, være komplet og fuldkomment.

Iblandt dem er denne overlevering: "Og når sandhedens målestok 267 bliver åbenbaret, forbandes den af mennesker fra både øst og fra vest." Forsagelsens vin må nødvendigvis drikkes og de største frigørelsens højder nødvendigvis opnås, og den meditation, der hentydes til med ordene "En times eftertanke er at foretrække frem for halvfjerds års from tilbedelse" må nødvendigvis iagttages, således at hemmeligheden i folkets ynkelige adfærd måtte blive afsløret og de mennesker, der trods den kærlighed og higen efter sandhed, som de påberåber sig, forbander Sandhedens tilhængere, når Han én gang er blevet åbenbaret. Om denne sandhed vidner den ovennævnte overlevering. Det er klart, at grunden til denne adfærd er ingen anden end ophævelsen af de regler, sæder, skikke og ceremonier, som de har været underlagt. Om i modsat fald Den Barmhjertiges skønhed havde bifaldet de samme regler og skikke, som er gængse blandt folket, og om Han havde godkendt deres efterlevelse, ville disse stridigheder og ulykker i verden på ingen måde være blevet tydeliggjorte. Denne ophøjede overlevering er bekræftet og underbygget gennem de ord, som Han har åbenbaret: "Den dag Stævningmanden vil indkalde til en hård opgørelse."¹⁷²

Den guddommelige befaling fra den himmelske herold bag herlighedens slør, der opfordrer menneskeslægten til fuldstændigt at forsage de ting, de klynger sig til, er i modstrid med deres ønske, og dette er årsag til de bitre prøvelser og det voldsomme oprør, der har fundet sted. Tænk på menneskenes adfærd. De overser disse velfunderede overleveringer, som alle er blevet opfyldt, og klynger sig til dem, der har tvivlsom gyldighed, og spørger, hvorfor de ikke er blevet opfyldt. Og dog er det, som var uforståeligt for dem, blevet åbenbaret. Sandhedens tegn og vidnesbyrd stråler som middags-solen, og dog vandrer menneskene omkring i uvidenhedens og dårskabens ørken forvirrede og uden mål. På trods af alle versene i Koranen og de anerkendte overleveringer, der alle peger hen mod en 268

¹⁷² Koranen 54:6

ny tro, en ny lov og en ny åbenbaring, venter dette slægtled stadig at se Den Lovede, der skal støtte loven i den muhamedanske religionsordning. Jøderne og de kristne opretholder det samme argument.

269 Blandt de udtalelser, der foregriber en ny lov og en ny åbenbaring, er passagerne i "Nudbihs bøn": "Hvor er Han, som er blevet holdt i live til at forny budene og lovene? Hvor er Han, der har myndighed til at forvandle troen og dens tilhængere?" Han har ligeledes åbenbaret i Zíyárat¹⁷³: "Fred være med sandheden, der er fornyet." Abú-'Abdu'lláh, der blev spurgt ud om Mihdí'ens karakter, svarede, idet han sagde: "Han vil udvirke det, som Muhamed, Guds budbringer, har udvirket, og vil udslette alt, hvad der har været før Ham, ligesom Guds budbringer har gjort ende på skikkene hos dem, der gik forud for Ham."

270 Se, hvordan de, til trods for disse og lignende overleveringer tåbeligt påstår, at de love, der tidligere blev åbenbaret, på ingen måde må ændres. Og dog, er ikke målet for enhver åbenbaring at fremkalde en forvandling af hele menneskeslægtens karakter, en forvandling, der skal manifestere sig både udadtil og indadtil, der skal indvirke både på dens indre liv og dens ydre forhold? Thi om menneskets karakter ikke ændres, ville virkningsløsheden af Guds manifestationer være åbenbar. I "Aválim", en autoritativ og velkendt bog, står der skrevet: "En yngling fra Baní-Háshim skal manifesteres, Han vil åbenbare en ny Bog og forkynde en ny Lov." Derefter følger disse ord: "De fleste af Hans fjender vil være de gejstlige." Et andet sted berettes der om Sádiq, Muhameds søn, at han sagde følgende: "En Yngling skal komme til syne fra Baní-Háshim, som skal byde folket at sværge Ham troskab. Hans bog vil være en ny bog, til hvilken Han vil kalde folket at forpligte sig. Streng er Hans åbenbaring for araberne. Hvis I hører om Ham, da skynd jer til Ham." Hvor godt har de fulgt anvisningerne fra troens imámer og vishedens lamper! Omend det tydeligt er sagt: "Hvis I hører, at en Yngling fra Baní-Háshim er kommet til syne, som kalder folket til en ny og gud-

¹⁷³Et besørgelsens brev åbenbaret af 'Alí

dommelig Bog og til nye og guddommelige Love, da skynd jer til Ham", så har de alligevel alle erklæret denne tilværelsens Herre for en vantro og dømt Ham som en kætter. De ilede ikke hen til dette Hashimitiske Lys, denne guddommelige manifestation, undtagen med dragne sværd og hjertet fyldt med ondskab. Se endvidere, hvor udtrykkeligt de gejstliges fjendskab er blevet omtalt i bøgerne. Til trods for alle disse indlysende og betydningsfulde overleveringer, alle disse umiskendelige og uomtvistelige hentydninger, har folket afvist kundskabens og den hellige tales ubesmittede væsen og vendt sig til oprørets og vildfarelsens talsmænd. Trods disse nedskrevne overleveringer og åbenbarede udsagn siger de kun det, som fremkaldes af deres egne selviske ønsker. Og om sandhedens inderste kærne åbenbarede det, der er i modsætning til deres ønsker og begær, ville de på stedet stemple Ham som vantro og protestere, idet de ville sige: "Dette er i modstrid med udsagnene fra troens imámer og de strålende lys. Noget sådant er ikke foreskrevet i vor ukrænkelige lov.' Selv på denne dag er sådanne værdiløse udtalelser blevet og bliver stadig fremsat af disse stakkels dødelige.

Og overvej nu denne anden overlevering og se, hvordan alt dette er blevet forudsagt. I "Arba'ín" står der skrevet: "Fra Baní-Háshim vil der fremstå en Yngling, som vil åbenbare nye love. Han vil kalde folket til sig, men ingen vil agte på Hans kalden. De fleste af Hans fjender vil være de gejstlige. Hans bud vil de ikke adlyde, men protestere imod og sige: Dette er i modstrid med det, der er blevet overgivet os fra troens imámer". På denne dag gentager alle de samme ord, helt uvidende om, at Han er sat på tronen for "Han gør hvad Han vil" og bliver på sædet for "Han bestemmer, hvad Ham behager."

Ingen forstand kan begribe Hans åbenbarings natur, ej heller kan nogen erkendelse forstå det fulde omfang af Hans tro. Alle udsagn er afhængige af Hans godkendelse, og alt har behov for Hans sag. Alt undtagen Ham er skabt på Hans bud og bevæger sig og har sin eksistens i kraft af Hans lov. Han er åbenbareren af de guddommelige mysterier og fortolkeren af den skjulte og ældgamle visdom.

Således fortælles det i "Biháru'l-Anvár" i "'Aválim" og i "Yanbú'" af Sádiq, søn af Muhamed, at han talte disse ord: "Kundskab er syvogtyve bogstaver. Alt hvad profeterne har åbenbaret, er to bogstaver heraf. Intet menneske har indtil nu kendt til mere end disse to bogstaver. Men når Qá'imen kommer til syne, vil Han lade de andre fem og tyve bogstaver åbenbare." Overvej dette: han har erklæret, at kundskab består af syvogtyve bogstaver og betragtede alle profeterne fra Adam og indtil "Seglet" som fortolkere alene af disse to bogstaver og som værende sendt ned med disse to bogstaver. Han siger ligeledes, at Qá'imen vil åbenbare alle de resterende femogtyve bogstaver. Se fra dette udsagn, hvor mægtigt og ophøjet Hans stade er! Hans rang overstiger alle profeterne, og Hans åbenbaring overgår al fatteevne og forståelse hos alle deres udvalgte. En åbenbaring som Guds profeter, Hans hellige og udvalgte enten ikke har kendt til, eller som de ifølge Guds uransagelige bud ikke har åbenbaret - en sådan åbenbaring har disse nedrige og fordærvede mennesker prøvet at måle med deres egen mangelfulde forstand, deres egen mangelfulde lærdom og forståelse. Om den ikke er tilpasset deres målestok, afviser de den øjeblikkeligt. "Tror du, at størsteparten af dem hører og forstår? De er som dyrene! Ja, de forvirrer sig endog endnu længere bort fra stien!"¹⁷⁴

- 273 Hvordan forklarer de den nævnte overlevering, en overlevering der i utvetydige vendinger bebuder åbenbarelsen af uudgrundelige ting og tilsynekomsten af nye og forunderlige begivenheder på Hans dag? Disse forunderlige tildragelser anstifter så mægtig en strid hos folket, at alle de gejstlige og doktorerne dømmer Ham og Hans tilhængere til døden, og alle jordens folk rejser sig for at modarbejde Ham. Ligesom det berettes i "Káfi", i Jábirs overlevering, i "Fátimihs Brev" om Qá'imens væsen: "Han vil manifestere Mose fuldkomnethed, Jesu strålekraft og Jobs tålmodighed. Hans udvalgte skal nedværdiges på Hans dag. Deres hoveder skal tilbydes som gaver ligesom tyrkernes og dailamiternes. De vil blive ihjelslået og brændt. De vil blive grebet af frygt; forfærdelse og uro vil indgyde rædsel i deres

¹⁷⁴Koranen 25:44

hjerter. Jorden skal farves af deres blod. Deres kvinder skal klage og sørge. Disse er i sandhed mine venner!" Tænk, ikke et eneste bogstav i denne overlevering er før blevet uopfyldt. De fleste steder er deres velsignede blod blevet udgydt; i hver by er de blevet taget til fange, de er blevet stillet til skue i alle landets provinser, og nogle er blevet brændt på bålet. Og dog ingen er standset op for at tænke over, at om den lovede Qá'im åbenbarede den tidligere religionsordnings love og forordninger, hvorfor skulle da disse overleveringer være blevet nedskrevet, og hvorfor skulle der da opstå en så omfattende splid og strid, at folket betragtede henrettelsen af disse ledsagere som en forpligtelse, der var pålagt dem, og regnede forfølgelsen af disse hellige sjæle for et middel til at opnå den højeste gunst?

Se endvidere, hvordan alt dette, der er sket, og de handlinger, der er 274
begået, alle er omtalt i tidligere overleveringer. Ligesom det berettes i "Rawdiy-i-Káfi", om "Zawrá' ". I "Rawdiy-i-Káfi" fortælles der om Mu'ávíyih, søn af Vahháb, at Abú-'Abdi'lláh har sagt: "Kender du Zawrá'?" Jeg sagde: "Måtte mit liv blive ofret for dig! De siger det er Bagdad." "Nej," svarede han, og tilføjede så: "Har du været i byen Rayy?"¹⁷⁵ hvorpå jeg svarede: "Ja, jeg har været der." Derpå spurgte han: "Besøgte du kvægmarkedet?" "Ja", svarede jeg. Han sagde: "Har du set det sorte bjerg på højre side af vejen? Dét er Zawrá'. Der vil firsindstyve mænd, børn af visse mennesker, blive slået ihjel, og alle er de værdige at blive kaldt kalifer." "Hvem vil ihjelslå dem?" Spurgte jeg. Han svarede: "Persiens børn!"

Således er Hans ledsageres tilstand og skæbne, der er blevet forud- 275
sagt i tidligere tider. Og se nu, hvorledes ifølge denne overlevering Zawrá' er intet andet end landet Rayy. På dette sted er Hans tilhængere blevet dræbt under svære lidelser, og alle disse hellige væsener har lidt martyrdøden ved persernes hånd, som det er optegnet i overleveringen. Du har hørt dette, og alle kan bevidne det. Hvorfor standser da disse krybende, ormelignende mennesker ikke op for at reflektere over disse overleveringer, der alle er åbenlyse som solen i sin middagsglans? Af hvilken grund afslår de at antage sand-

¹⁷⁵Gammel by nær hvilken Teheran er bygget

heden og tillader visse overleveringer, hvis betydning de ikke har evnet at fatte, at tilbageholde dem fra at anerkende Guds åbenbaring og Hans skønhed og få dem til at tage ophold i helvedes dybe afgrund? Disse ting kan kun tilskrives den manglende tro hos tidens gejstlige og religiøse doktorer. Om disse folk har Sádiq, søn af Muhamed, sagt: "Hin tidsalders religiøse doktorer vil være de mest ondsindede blandt de gejstlige under himlens skygge. Fra dem stammer ulykkerne, og til dem skal de vende tilbage."

276 Vi bønfaller Bayánens lærde mænd om ikke at slå ind på denne sti, og om ikke på Mustagháths tid at påføre Ham, der er Det guddommelige Væsen, Det himmelske Lys, Den absolutte Evighed, begyndelsen og enden på Den Usynliges manifestationer, det, der er blevet begået på denne dag. Vi beder dem om ikke at støtte sig til deres intellekt, deres forståelse eller lærdom eller strides med åbenbareren af himmelsk og uendelig kundskab. Og dog ser Vi trods alle disse advarsler, at en enøjet mand, der selv er overhoved for dette folk, er ved at rejse sig imod Os med den største ondsindethed. Vi forudser, at der i hver by vil rejse sig mennesker for at undertrykke Den velsignede Skønhed, at denne tilværelsens Herres ledsagere og alle menneskers højeste attrå vil flygte fra tyrannens ansigt og søge ly for ham i ørkenen, medens andre vil overgive sig og med den største forsagelse ofre deres liv på Hans sti. Det synes Mig, at Jeg kan skimte en, der har ry for så megen hengivenhed og fromhed, at mennesker vil føle det som en forpligtelse at adlyde Ham, og hvis befaling de vil betragte som nødvendig at underkaste sig, og som vil rejse sig for at angribe selve roden på Det guddommelige Træ og bestræbe sig af yderste evne for at modstå og modarbejde Ham. Således er folkets adfærd!

277 Vi håber inderligt, at Bayánens folk vil blive oplyst, vil svæve i åndens rige og forblive der, vil kunne skelne sandheden og med indsigstens øje erkende hyklerisk falskhed. Men i disse dage spreder der sig en så ubehagelig lugt af jalousi - her sværger Jeg ved alle væseners Opdrager, synliges som usynliges - fra begyndelsen af verdens

grundlæggelse - selvom den ingen begyndelse har - og indtil i dag, aldrig har der været en sådan ondskab, skinsyge og had, og det vil heller aldrig blive set i fremtiden. For nogle mennesker, der aldrig har indåndet retfærdighedens vellugte, har rejst splidens banner og rustet sig imod Os. Fra alle sider ser Vi deres truende spyd, og fra alle retninger genkender Vi deres piles flugt. Og det skønt Vi aldrig har forherliget Os selv eller hævet Os over nogen sjæl. For hver og én har Vi været den kærligste ven, den mest overbærende og hengivne fælle. I samværet med de fattige har Vi søgt deres venskab, og blandt de høje og lærde har Vi været ydmyg og tilbageholdende. Jeg sværger ved Gud! Den ene sande Gud! Selv om de lidelser, som fjendens hånd og bogens folk har påført Os, har været frygtelige, så blegner de dog til det rene intet, når man sammenligner dem med det, der er påført Os af dem, der hævder at være vore venner.

Hvad mere kan Vi sige? Om universet kunne se med retfærdighedens øjne, ville det ikke være i stand til at bære vægten af denne tale! 278
I de første dage for Vor ankomst til dette land, da Vi så tegnene på truende begivenheder, besluttede Vi at trække Os tilbage, før de fandt sted. Vi søgte ud i ørkenen, og der levede Vi i to år ene og isoleret, et liv i fuldkommen ensomhed. Fra Vore øjne strømmede sorgens tårer, og i Vort blødende hjerte brusede et smerteligt lidelsens hav. Mangen en nat havde Vi ikke føde til livets opretholdelse, og mangen en dag fandt Vort legeme ingen hvile. Ved Ham, der har Min væren i sine hænder! Til trods for disse byger af hjemløs og uophørlige lidelser var Vor sjæl indhyllet i lyksalig fryd, og hele Vort væsen oplevede en usigelig glæde. Thi i Vor ensomhed kendte Vi hverken til skade eller gunst, til sundhed eller sygdom for nogen sjæl. Alene samtalede Vi med Vor ånd, forglemmende verden og alt, hvad den indeholder. Vi vidste imidlertid ikke, at den guddommelige skæbnes snare går ud over alle dødelige forestillinger, og at Hans forordnings pil er hævet over den dristigste menneskelige plan. Ingen kan undgå de fælder, Han sætter, og ingen sjæl kan finde udfrielse undtagen gennem underkastelse under Hans vilje. Ved

Guds retfærdighed! Under Vor tilbagetrækning nærrede Vi ingen tanke om at vende tilbage, og vor adskillelse indebar intet håb om genforening. Den eneste hensigt med at trække Os tilbage var at undgå at blive genstand for splid blandt de troende, kilde til uro for Vore venner, årsag til skade for nogen sjæl, eller grund til sorg for noget hjerte. Herudover havde Vi ingen anden hensigt, og bortset fra dette havde Vi intet mål i sigte. Og alligevel lagde alle rænker efter sit eget hoved og fulgte sine egne tåbelige indbildninger indtil den time, hvor der fra den mystiske kilde kom en kalden, der bød Os vende tilbage til det sted, hvorfra Vi kom. Idet Vi overgav vor vilje til Hans vilje, underkastede Vi Os Hans befaling.

279 Hvilken pen kan berette om det, Vi så ved vor hjemkomst! To år er gået, i løbet af hvilke Vore fjender uophørligt og ihærdigt har bestræbt sig på at udslutte Os, hvad alle kan bevidne. Men alligevel har ingen af de trofaste rejst sig for at yde Os hjælp, og der var heller ingen, der følte sig tilskyndet til at yde Os støtte til vor udfrielse. Nej, i stedet for at hjælpe os, hvilke strømme af vedvarende sorger har deres ord og gerninger så ikke ladet regne på vor sjæl! Midt iblandt dem står Vi med livet i hænderne, fuldstændig underkastet Hans vilje for at dette åbenbarede og tydelige bogstav om muligt gennem Guds kærlige omsorg og Hans nåde måtte give sit liv som offer på det mest ophøjede ords, Det Første Punkts sti. Ved Ham, på hvis befaling Ånden har talt, var det ikke på grund af denne Vor sjæls længsel, ville Vi ikke et øjeblik have dvælet længere i denne by. "Gud er Os et tilstrækkeligt vidne." Vi slutter Vor argumentation med disse ord: "Der er ingen magt eller styrke undtagen hos Gud alene. Vi tilhører Gud, og til Ham vender vi tilbage.

280 De, der har et forstående hjerte, de, der har smagt kærlighedens vin, der ikke et øjeblik har tilfredsstillet deres selviske begær, vil ligeledes klart og strålende som solen i sin middagsglans se disse tegn, vidnesbyrd og beviser, der bekræfter sandheden i denne forunderlige åbenbaring, denne overjordiske og guddommelige tro. Tænk på hvordan folket har afvist Guds skønhed og har klynget sig til deres

egne begærlige ønsker. Til trods for alle disse fuldbyrdede vers, disse utvetydige hentydninger, der er blevet åbenbaret i "denne vægtigste åbenbaring", Guds betroede gave til menneskene, og uanset disse klare overleveringer, der hver især er mere åbenbare end den tydeligste tale, har folket overset og tilbagevist deres sandhed og holdt fast ved bogstavet i disse overleveringer, som de ifølge deres forståelse har fundet uforenelig med deres forventninger, og hvis mening de ikke har evnet at begribe. Således har de knust ethvert håb og berøvet sig selv Den Allerherligstes rene vin og den udødelige skønheds klare og ufordærlige vande.

Tænk på, at selve det år, hvor legemliggørelsen af dette lys skal manifestere sig, er blevet særligt optegnet i overleveringerne, og dog er de uopmærksomme, og de ophører heller ikke et øjeblik med at følge deres selviske begær. I overensstemmelse med overleveringen spurgte Mufaddal Sádiq, idet han sagde: "Hvad er tegnet på Hans åbenbaring, oh min mester?" Han svarede: "I året tres skal Hans sag blive åbenbaret og Hans navn forkyndt." 281

Hvor sælsomt! Til trods for disse udtrykkelige og klare henvisninger har disse mennesker skyet sandheden. For eksempel er de sorger, det fængselsophold og de hjem søgelser, der rammer denne inderste kærne af guddommelig kraft, omtalt i de tidligere overleveringer. I "Bihár" fortælles der: "I vor Qá'im skal der være fire tegn fra fire profeter, Moses, Jesus, Josef og Muhamed. Tegnet fra Moses er frygt og forventning; fra Jesus det, som Han har talt; fra Josef fængsling og forstillelse; fra Muhamed åbenbaringen af en bog i lighed med Koranen." Til trods for en så fyldestgørende overlevering, der i så utvetydigt et sprog har foregrebet tildragelserne på denne dag, er der ingen, der har agtet på dens forudsigelse, og det synes mig, som om ingen heller vil det i fremtiden, undtagen den Gud vil. "Gud vil i sandhed lade den, Han vil lytte, men Vi vil, ikke få de, der er i deres grave, til at lytte." 282

Det er klart for dig, at himlens fugle og evighedens duer taler et dobbelttydigt sprog. Det ene sprog, det ydre sprog, har ingen hen- 283

tydninger, det er åbenlys og utilsløret; så det kan blive en ledelsens lampe og et vinkende lys, ved hvis hjælp de vejfarende kan nå til helighedens højder og de søgende træde ind i den evige genforenings himmel. Således er de blotlagte overleveringer og de klare vers, der allerede er omtalt. Det andet sprog er tilsløret og skjult, således, at hvad der end måtte skjule sig i de ondsindedes hjerte kan blive afsløret, og deres inderste væsen blotlagt. Derfor har Sádiq, søn af Muhamed, sagt: "Gud vil sandelig prøve dem og udskille dem." Dette er den guddommelige målestok, dette er Guds prøvesten, hvormed Han prøver sine tjenere. Ingen forstår betydningen af disse udsagn undtagen de, hvis hjerte er overbevist, hvis sjæl er begunstiget af Gud, og hvis tanke er frigjort for alt undtagen Ham. I sådanne udtalelser er den bogstavelige mening, som den almindeligvis forstås af mennesker, ikke hvad der har været tilsigtet. Således fortælles det: "Al kundskab har halvfjerdsindstyve betydninger, hvoraf kun én kendes af folket. Og når Qá'imen står frem, vil Han åbenbare alt det øvrige for menneskene." Han siger også: "Vi taler ét ord, og heri ligger der enoghalvfjerdsindstyve betydninger, enhver af disse betydninger kan Vi forklare."

284 Dette omtaler Vi alene for at folket ikke skal blive forfærdet over visse overleveringer og udsagn, der ikke er blevet bogstaveligt opfyldt, men for at de snarere skal tilskrive deres forvirring deres egen mangel på forståelse og ikke manglende opfyldelse af løfterne i overleveringerne, eftersom den mening, der er tilsigtet af troens imámer, ikke kendes af dette folk, som det fremgår af selve overleveringerne. Folket må derfor ikke tillade disse udsagn at berøve sig de guddommelige gaver, men burde snarere søge oplysning hos dem, der er de anerkendte fortolkere, således at de skjulte mysterier kan blive afsløret og åbenbaret for dem.

285 Vi ser imidlertid ingen blandt jordens folk, der ærligt længes efter sandheden og søger ledelse hos de guddommelige manifestationer om de dunkle spørgsmål i deres tro. Alle er beboere i glemselens land og følger ondskabens og oprørets folk. Gud vil sandelig gøre

det imod dem, som de selv har gjort og glemme dem, ligesom de har overset Hans nærvær på Hans dag. Således er Hans bud til dem, der har fornægtet Ham, og således vil det blive for dem, der har afvist Hans tegn.

Vi slutter vor tale med Hans ord - ophøjet være Han - "Og den der trækker sig bort fra erindringen om Den Barmhjertige, til ham vil Vi lænke en satan, og han skal være hans faste ledsager."¹⁷⁶ "Og den der vender sig bort fra Min ihukommelse, han vil i sandhed få et liv i elendighed."¹⁷⁷

Således er det tidligere blevet åbenbaret, om I kunne fatte det. 287

Åbenbaret af bogstaverne "Bá" og "Há"¹⁷⁸ 288

Fred være med den, der lægger øre til sangen fra den mystiske fugl, der kalder fra Sadratu'l-Muntahá! 289

Herliggjort være vor Herre, Den Højeste! 290

¹⁷⁶ Koranen 43-36

¹⁷⁷ Koranen 20-124

¹⁷⁸ B og H betyder Bahá

STIKORD

A

Abraham: (Guds Ven)

forløber (67)

fornægtes (11)

Adam (157, 161, 172, 179, 264, 272)

Alkymi: (189)

'Alí, imám: Se Imám 'Alí

B

Báb:

bestandighed og frygtløshed (257), (262)

breve til religiøse ledere (256)

forfølgelse og lidelse (264),

forløbere for (72)

martyrium (259)

Bagdad: Fredens Bolig, (22, 188)

Bagtalelse: (214)

Bahá'u'lláh:

i Kurdistan (278-79)

undertrykkelse (276-77)

Basun: (24, 25, 122, 123, 127, 216)

Bayán:

sande troende (86)

Bøn: (38),

Nuddbihs bøn (269)

symboliseret ved religionens måne (39)

C

David: (55)

Dommedag: (118, 121, 122)

E

Engle: (86-87)

Enhed:

frugt af Guds Ord (118, 219),

det primære formål med skabelsen (28)

Evangeliet:

indeholder profetier om kommende manifestationer (21, 24, 26).

kristne gejstlige har fejlet i deres

fortolkning (25, 236)

som Guds Ord (219)

F

Faste: (40)

Fasthed (261)

Fátimihs Brev (273)

Frigørelse (1, 213)

G

Genkomst: (159, 160, 168-70, 179)

Genopstandelse: Genopstandelsens Dag (51, 152-53)

Symbolisk betydning af (123, 125, 153, 168, 182)

Gud: at opnå guddommelig nærværelse (151, 182)

bindende kraft i Guds ord, (118)

splittelse fremkaldt af Guds ord (118)

umuligt at kende Guds inderste

virkelighed (2, 104, 105)

kendt gennem manifestationerne (106, 110)

prøver menneskets tro (58-62)

tillid til (2, 213)

Guld: (165-66)

H

Herlighedens slør: (175, 178)

Himmel: (46, 66, 74-75, 79)

Húd: (5, 9)

I

Ibn-i-Súriyá: (92)

Imám 'Alí: (127, 175, 178),

himmel, helvede, dom og opstandelse (127)

Islam: Den første tids prøvelser (242)

Israel: (17, 148-49)

J

Jesus Kristus:

sag bekræftes i Koranen (20)

kristnes fejlfortolkning af profetier (25-26)

tydning af profetier (27, 31)

forløbere (70, 73-74)

genkomst (19-21, 24)

modstand (17)
afhørt af Pilatus og Kaifas (144)
fornedrelse (140, 141)
styrket af Helligånden (191)
Johannes Døberen: (70)
Jorden (48-49, 51)
Jøder: venter Messias (17, 268)
forvanskning af teksten (97),
indvendinger mod Jesus (17)
indvendinger mod Muhamed (146-48)
forfølger Jesus (144)
Josef: (236, 282)

K

Kobber: forvandle kobber til guld (165-66)

Koranen:

vidner om ledelse (221-37, 232)
bekræfter Jesu åbenbaring (20)
en uindtagelig fæstning (220)
Guds vidnesbyrd både for øst og vest
(232)
Guds Ord (219)

Kundskab:

højdepunkt (154),
guddommelig overdragelse (48, 201),
menneskelig og guddommelig (154),
som slør (204-06, 237-38),
som et punkt (201),
åbenbart i Koranen (156) halvfjerds
betydninger af (283)
basunstød (216)
kundskab består af syvogtyve bogstaver
(270)
to slags (48, 76)

L

Liv og død: (120, 128)

M

Maria: (59)

Mennesket:

potentielt åbenbare Guds egenskaber
og navne (107)
den højeste grad af nåde (148)

Menneskesønnen: (66, 74)

Manifestationer:

alt lever efter deres viljes virke (109),
fornægtes (3-6, 12-15, 157, 199-201,
234-36, 240)
intensitet i deres åbenbaring (110)
modgang (47)
manifesterer Guds navn og egenskaber
(107, 109, 110, 151, 196)
grundlæggende enhed (161-162, 191,
193),
magt (47) profeter "udrustet med
bestandighed" (245)
at anerkende, (151, 181)
hånes af religiøse ledere og deres
tilhængere (246)
fuldkommen tjeneste, absolut fattigdom
og fuldstændig selvudslettelse (194, 196)
herredømme (102-03, 117-118, 131-33)
forvandler indflydelse (163-167)
dobbelttydigt sprog (283)
dobbelt stede (161, 191, 193, 198)

Mosebøgerne:

forvanskning af (92-95)
som Guds Ord (219)

Moses:

den brændende busk (57)
flugt til Midjan (57),
forløber (68, 73),
Hans magt og majestæt (12)
en af Faraos slægtninge troede (12),
Faraos modstand til (12, 57)

Muhamed:

nationer og kongeriger, der har søgt ly i
hans skygge, (117)
himmelfart (203-204)
genopstandelsens dag indvarslet ved
Muhameds åbenbaring (124)
forløbere (71, 73)
de kristne (88, 146)
jøder (146-47)
forfølgelse (242)
som "Profeternes Segl" (172, 181)
lidelser (114-16)
to vægtige vidnesbyrd (222),

Mullá Husayn: (248)

Mulla'er: Mulla'er anerkendte Báb (248)

Mustagáth: (256)

advarsel til Bayánens folk (276)

Måne: (31, 33, 36, 40-42)

N

Nimrod: (67)

Noa: lidelser folket påførte (7)

forvandlet gennem Guds Ånd (162)

Nudbihs bøn: se bøn

P

Persiens folk: (274-275)

Profeternes segl:

gælder for alle manifestationer (196)

gælder for Muhamed (172, 181)

som et slør for muslimer (237)

Q

Qá'im:

egenskaber (269-270)

forfølgelse til (273)

markerer Opstandelsens Dag (152)

Herredømme (113)

vil overgå alle profeterne (272)

vil åbenbare kundskabens øvrige 25

bogstaver (272)

al kundskab (283)

Qayyúmu'l-Asmá (258)

Qibla: (55, 54-55)

R

Rayy: (274)

Religiøse ledere:

vildleder folket (15, 89, 176, 232-33)

følges blindt (175-177)

forfølger manifestationerne (177)

har accepteret denne åbenbaring

(247-249, 256)

fanget i deres lærdoms slør (237)

fornægter den nye åbenbaring

(15-16, 28, 237-38, 256)

misfortolker de hellige bøger (89, 199)

fornægter Muhamed (88)

håner den ny åbenbarings

tilhængere (246)

"sol", "måne" og "stjerner" i

Mattæus Evangeliet (34-36, 41)

Rúz-bih:

Salmán (71)

Røg: betydning (84)

S

Sádiq: (86, 283)

om sand rigdom (142)

om de religiøse lederes ondskabsfuldhed
(275)

om Qá'ims komme i "året tres" (281)

Sálih: kom efter Noa (10)

Salmán: (71, 179)

Sámírí: (210)

Skabelse: formål (28)

Sol: symbolsk betydning af (31, 33, 36,
40-42, 45, 74)

Stjerne: bebuder en ny Dag (66-70),

Symboler: formål (53)

Søgende: egenskaber og belønning for en
sand (1-3, 214-217)

U

Undertrykkelse: symbolsk betydning
af (29-30)

Urvatu'l-Vuthqá: (226)

V

Vahháb: (274)

Y

Yanbú: (272)

Z

Zaqqúm: helvedes træ (209)

Zawrá': (274)

Ziyárat: (269)

PERSONREGISTER
OG
ORDFORKLARING

'Abdu'lláh: Profeten Muhameds fader. Han hørte til Háshimslægten indenfor klanen Quraysh som var en del af det arabiske folk og efterkommere af Abrahams søn Ismael (178)

'Abdu'lláh-i-Ubayy: En fremtrædende modstander af Muhamed, kaldes "hyklernes fyrste" (114)

Abraham: Israels stamfader. Han plejer at placeres i perioden 2100 – 2000 fvt. Han benævnes af jøder, kristne og muslimer som "Guds ven" (11, 67)

Abú-'Abdi'lláh: En af den sjette imáms sønner (269, 274)

Abú Amír: En kristen munk som var en af Muhameds modstandere (114)

Abú-Jahl: Betegnelse som betyder "dárskabens fader" og var en titel som muslimerne gav en skånselsløs modstander af Muhamed (129)

Adam: I følge kristen overlevering det første menneske; ifølge muslimsk overlevering den første profet (157, 161, 172, 272)

'Alí: Profetens svigersøn, den første af de tolv imámer og ifølge shi'ih islam Muhameds lovlige efterfølger.

Alif, Lám, Mím: Disse og andre bogstaver indleder 32 af Koranens súraer og benævnes "de adskilte bogstaver" (224)

Al-Medina: se Medina

Amalekiter: Nomadestamme på gammeltestamentlig tid. Stammen blev på et tidligt stadium fordrevet fra Babylon, hvorefter de spredte sig til Arabien, Palæstina, Syrien og Ægypten. Flere faraoer var af amalekitisk slægt (92)

Arba'ín: En samling shi'ittiske overleveringer (271)

Aron: Mose broder (59)

Athím: "syndere" (209)

Aválim: En samling shi'ittiske overleveringer (270, 272)

Báb: Navn som betyder port. (Jfr. Kor 57:13) Antaget af Mirzá 'Alí Muhammad efter at Han forkyndte sin mission den 23. maj 1844. Bahá'u'lláhs forløber (256)

Bábí: Bábs tilhængere (247)

Bagdad: "Fredens bolig" grundlagt af kalifen al Mansur år 762 e. kr. oven på en tidligere kristen by ved floden Tigris' vestlige bred. Bahá'u'lláh tilkendegav sin mission og stilling i Bagdad 1863 (22, 188, 274)

Bahá: Betyder herlighed, udstråling, lys. Titlen forekommer i Bábs skrift "Den Persiske Bayán" og henviser til Bahá'u'lláh (85)

Bahá'u'lláh: Mirzá Husayn 'Alí, Guds manifestation og bahá'í-troens grundlægger.

Bahá'u'lláh blev født den 12. november 1817 i Teheran og døde den 29. maj 1892 i Bahjí uden for byen Akká (Akko) i det daværende Palæstina.

Baní-Háshim: Den familie Muhamed nedstammer fra. Navnet kommer fra Muhameds mægtige oldefar (270, 271)

Bathá: En del af byen Mekka. Ordet bruges også som benævnelse for hele byen (54)

Bayán: Betyder ytring eller udsagn. Bábs vigtigste bog, skrevet på persisk. Han skrev også en mindre omfattende Bayán på arabisk. Ordet Bayán bliver også brugt som samlingsbegreb for Bábs åbenbaring (1, 101, 219, 256, 276-277)

Bayánens folk: Bábs tilhængere (101)

Bayánens Punkt: Báb (170, 171)

Betlehem: Jesu fødselsstad (70)

Bihár: En samling shi'ittiske overleveringer (282)

Biháru'l-Anvár: En samling shi'ittiske overleveringer (272)

Den fjerde himmel: Et af stadierne i det usynlige rige. En benævnelse der også bruges til at symbolisere kristendommen: den fjerde himmel betyder således den fjerde religion i rækken af profetisk åbenbaring i Adams cyklus (98, 144)

Det evige Saba: Se Saba

De Levende Bogstaver: Betegnelse for Bábs 18 disciple som gennem bøn og meditation blev ledt til Ham og erkendte Ham som den, islam havde ventet på i tusind år.

Enhedens Bogstaver: Profeten Muhameds disciple (89)

Eliksir: En tænkt substans som alkymister søgte efter for at blive i stand at omdanne uædle metaller til Guld. Substansen kaldes også "de vises sten" (164, 166, 167)

Evhedens Fugl: Guds manifestation, profet (16, 23, 283)

Faroo: Titel på Ægyptens konger i antikken (12, 16, 57, 68,92)

Fátimih: Muhameds og Khadífjåhs datter. Hun giftede sig med 'Alí og fik tre sønner. En døde som spæd medens de to andre er stamfædre til Muhameds efterkommere. Inden for den persiske kulturkreds kaldes de "Siyyider" (178, 273)

Fredens bolig: Se Bagdad.

Fugl Phønix: En mytisk solitär fugl. Ved egen gerning bliver den fortrædet af ild for derefter at genopstå af asken. Den er et symbol på uafbrudt fornyelse (65, 141)

Gabriel: Ærkeenglen, den som har den højeste rang af alle engle, Helligånden (54, 92, 116, 123, 174).

Guds ven: se Abraham (11)

Há: Bogstav i det arabiske alfabet, hvis numeriske værdi er fem. Bogstavet bruges ind imellem som symbol for Bahá'u'lláh (259, 288)

Hájí Mírzá Karím Khán: Foregav viden. Forfatter til "Vejledning for Uvidende". Hans værk forsvandt med ham

Hamzih: "Martyrernes Fyrste". Ærestitel givet til Muhameds onkel (129)

Herodes: Herodes (den store). Født af idumeisk slægt i Askalon, 73 fvt. og opdraget som jøde. Blev år 40 fvt. udset til konge over Judæa. Lod templet i Jerusalem genopføre. Døde i Jerusalem år 4 fvt. (64)

Hijáz: Et område i det sydvestlige Arabien, omfattende Medina, Mekka og mange andre steder; tilknytning til Muhameds historie. Bliver af muslimerne betragtet som helligt land (71)

"Hijáz' sprog": arabisk (18)

Húd: En profet som blev sendt til stammen 'Ád. Han var af Noas slægt og omtales i Koranen (5, 9)

Húris: Engle. Skønne jomfruer der i henhold til islam følger de trofaste i Paradis. En benævnelse der betegner åndelige karaktertræk og evner (78)

Husayn: Den tredje imám. Søn af 'Alí og Fátimih. Se Imám.

Ibn-i-Surfáyá: Lærd jødisk rabbiner på Muhameds tid (92)

Imám: "Leder", "Anfører", titel på tolv åndelige ledere indenfor Islam. De var alle efterkommere af Muhameds datter Fátimih og Hans fætter Imám 'Alí. De hørte til den arv Muhamed talte om, når Han sagde: "Sandelig, jeg efterlader to vægtige vidnesbyrd blandt jer; Guds Bog og min familie."(222) De to første århundreder efter Muhameds død karakteriseres af en adskillelse mellem den verdslige og den åndelige magt. En konflikt som endte med at de som havde modarbejdet profeten sejrede og hovedparten af islams udvikling

foregik uden den ledelse fra profetens familie, som Han havde forberedt. Denne strid om arvefølgen efter Muhamed er kernepunkter i udviklingen af hovedretningerne sunni- og shi'ih sekterne i islam. Udover de tolv åndelige ledere bruges begrebet imám også af fremtrædende præster indenfor den shi'ittiske retning af islam og af en som leder bønnen i en moske indenfor sunni islam (152, 161, 270, 271)

Imran: Stamfader til Moses og Aron (57)

Iqán: Betyder "vished". Titlen på Bahá'u'lláhs epistel til Bábs onkel.

Jábir: Krønikeskriver som var samtidig med profeten Muhamed (273)

Jerusalem: Jødernes religiøse midtpunkt (54)

Jesus: Kristendommens grundlægger (17, 19-21, 24, 69-70, 88, 125, 126, 141, 144-145, 159, 161, 172, 191, 236, 273, 282)

Job: Gammeltestamentlig profet, udsat for svære lidelser (273)

Johannes Døberen: Jesu forløber (70)

Josef: Jacobs søn, ifølge Koranen en af Guds profeter (236,282)

Judæa: Den sydlige del af det nuværende Israel (70)

Ka'b-Ibn-i-Ashraf: Konspirerede med Muhameds ærkefjende Abú Sufyán om at myrde Muhamed (114)

Kaba: Terningformet bygning midt i moskéen i Mekka som indeholder den sorte sten. En ældgammel helligdom i Mekka, der fra tidernes morgen har været et sted man valfartede til. Den første helligdom på stedet menes at være bygget af Abraham og Ismael. I dag er bygningen anerkendt som islams helligste sted mod hvilket alle muslimer vender sig i bøn (54, 78)

Káfi: En vigtig samling shi'ittiske overleveringer. Jábir er forfatter til de gengivne citater (273)

Kaifas: Den jødiske præst som præsiderede ved den domstol som dømte Jesus (144)

Kain og Abel: Adam og Evas to sønner. Kain som var ældst dræbte Abel.

Kalif: "Efterfølger" eller "Viceregent". Den fornemste politiske og religiøse leder indenfor sunni islam. Shi'ih islam accepterer ikke kalifen som troens leder. Se også Imám (274)

Karím: "den ærefulde" (209)

Karbilá: En by ca. 100 km sydvest for Bagdad ved floden Eufrat. Imám Husayn led martyrdøden på sletten udenfor byen og er begravet der (136)

Kawthar: En flod i Paradis, hvorfra alle de andre floder har deres udspring. En del af dens vand når en stor sø, på hvis bredder de trofastes sjæle hviler, når de har passeret "Sirít", den bro som strækker sig tværs over helvede (25, 65, 81, 118, 129, 161, 239, 249)

Kázim: Se Siyyid Kázim-i-Rashti

Kerub: Engel, himmelsk vogter som befinder sig i Guds nærhed.

Khaybar: Navn på en oase, en jødisk fæstning tæt på Medina som blev erobret af Muhamed (92, 179)

Kopt: Ætling til et fortdigt ægyptisk folk. De var ikke troende på Mose tid. Senere hen er det en betegnelse for et arabisktalende kristent folk (16)

Koranen: Bog åbenbaret af Muhamed. Bahá'u'lláh omtaler den som "den ufejlbarlige bog".

Kúfih: En by på floden Eufrats vestlige side, nu helt forsvundet. (127)

Kumayl: En af 'Alís disciple som samlede mange overleveringer (109)

Leviatan: Et mytisk søuhyrer som nævnes i Det Gamle Testamente (65)

Manifestation: Denne term er den mest almindelige benævnelse man finder i bahá'i-littera-

turen for apostel og budbringere fra Gud, dvs. en ”profet” som fremtræder med en bog og en lov. Se Profet

Maria: Jesu moder (24, 59)

Medina: tidligere benævnt ”Yathrib”, ligger nord for Mekka. Navnet betyder ”By”. Begravelsesplads for Muhamed. Islams næst helligste by efter Mekka (93)

Mekka: Hvor Muhamed blev født. I byen ligger Kaba og er derfor islams helligste sted. Arabiens hovedstad og fornemmeste valfartssted indenfor islam (93)

Midjan: En by og område ved Det Røde Hav, øst for Akababugten. Det sted hvor Midjan, Abrahams og Keturahs søn, slog sig ned (57)

Mihdí: ”Den Lovede”. Navnet på den manifestation man venter i islam. (269)

Míráj: Muhameds natlige rejse sammen med ærkeenglen Gabriel fra Mekka til Jerusalem. (203-204)

Moses: Jodedommens centrale skikkelse, anerkendt af islam som en af de store profeter. Moses ledte Israels folk ud af Ægypten. Han virkede ca. 1500 fvt. (12, 57-58, 62, 68, 159, 161, 172, 210, 236, 273, 282)

Mufaddal: Hengiven tilhænger af Imám Sádiq. Han har ført flere af imamens overleveringer videre til efterverden (281)

Muhamed: Islams grundlægger og åbenbarer af Koranen. Han blev født år 570, fik sin første åbenbaring 610, forkyndte sin mission i 613, udvandrede til Medina i 622, det årstal som indleder den muslimske tidsregning. Han døde i 632 og ligger begravet i Medina.

Mustagháth: Bogstaveligt betyder ordet: ”Han der anråbes”. Henviser til Bahá’u’lláh’s fremkomst på det tidspunkt som Báb havde forudsagt (256, 276)

Nadr-Ibn-i-Háarith: En af Muhameds modstandere (114)

Nebukadnesar: Konge i Babylon. Erobrede Jerusalem omkring 600 fvt., ødelagde byen og gennemførte det ”Babylonske fangenskab” en halv snes år senere. (92)

Nimrod: Beskrives i muslimske kommentarer som Abrahams plageånd (67)

Noa: Gammeltestamentlig profet (7, 9, 161, 172)

Nudbihs bøn: ”Klagesang”, en bøn som gengiver imamernes liv (33, 269)

Overleveringer: Indenfor islam er der to kilder til kundskab om troen. Koranen som betragtes som Guds Ord, og overleveringer som indeholder ”anekdoter” fra profetens liv og udtalelser af Muhamed om mange forskellige ting. Der findes et hav af disse såkaldte hadither og det er svært at vide hvilke som er ægte. Der er imidlertid nogle, som har større autoritet end andre, og som er samlet under navnet Hadith Qudsi. De betragtes som kommende fra Gud men formuleret af Muhamed. Indenfor shí’ih islam regner man også med overleveringerne fra troens imamer. Når Íqán taler om overleveringer på 62 forskellige steder drejer det sig mest om den sidste kilde.

Paradiset: En guddommelig have, en tilstand af lyksalighed (18, 23, 123, 125, 127, 128, 252)

Paradisets Nattergal: Metafor for Guds manifestation; profet (23)

Parán: Bjergkæde nord for Sinai, helligt sted (12)

Profet: Koranen har to begreber ”Rasúl” og ”Nabi” som begge oversættes med profet. En ”Rasúl” benævnes i bahá’í-litteratur, som en profet med standhaftighed eller bestandighed. Han åbenbarer en bog og kommer med nye love for den religionsordning Han indleder. Hvorimod ”Nabi” arbejder indenfor den eksisterende religions rammer. Han advarer sit folk og prøver at føre menneskene tilbage til den rette vej. Han kan også komme med profetiske

forudsigelser f.eks. om hvornår en senere "Rasúl" skal fremstå, og hvornår Messias' komme vil finde sted. En "Rasúl" kan have alle de opgaver som en "Nabí" har, og derudover komme med en bog og en lov for den religionsepoke Han indleder.

Profeternes segl: En af Muhameds titler (172, 181, 196, 237)

Qá'im: Bogstaveligt, "den der skal fremstå". Den Lovede i indenfor shí'ih islam" (90, 113, 114, 152, 272, 273, 282, 283)

Qayyúmmu'l-Asmá: Et af Bábs bedst kendte værker. Den er en kommentar til Josefs Sura (12. sura) i Koranen den blev skrevet ned 1844 og er Bábs første åbenbarelsesskrift.

Bahá'u'lláh omtaler den som "det første, største og mægtigste" af alle bábí åbenbarings værker (258)

Qibla: Plads som angiver retningen en troende vender sig mod når han fremsiger de obligatoriske bønner. Koranen fastlægger i sura 2:136-145 Mekka som islams qibla. (54, 55)

Rakat: I henhold til muslimsk bønnepraksis indgår det at man, når man fremsiger en bøn, ydmygt står opret, bøjer sig ned, kaster sig i støvet og sidder ned. Bønnerne indeholder flere sådanne cykler ,som benævnes en rakat. (54)

Rawdiy-i-Káfi: Samling overleveringer (274)

Rayy: Oldtidsby i hvis nærhed Teheran blev bygget (274, 275)

Ridván: Navnet på paradiset vogter. Bahá'u'lláh bruger det om paradís (9, 64, 112, 130, 149, 158, 188, 221, 230, 233)

Rúz bih: Også kaldt Salmán. En perser som antog kristendommen. Fik at høre at en profet skulle fremtræde i Arabien, drog dertil og mødte Muhamed, da denne flygtede til Medina. Han erkendte Muhameds stilling og blev muslim (71)

Saba: En by i den sydlige del af Den Arabiske Halvø. Et symbol benyttet til at udtrykke hjemmet eller opholdsstedet (64)

Sadratu'l-Muntahá: Navnet på et træ, der skulle tjene som vejviser, plantet i oldtiden af araberne for enden af en vej. Som symbol viser det hen til Guds manifestation på Hans tid (26, 116, 262)

Sadrih: "Gren". (85, 139, 262)

Sálih: En af arabernes ældgamle profeter, nævnes i Koranen (10)

Salmán: Se Rúz-bih (71, 179)

Salsabíl: Bogstaveligt "Blidt strømmende". En udtømmelig kilde i paradís (57, 68, 81)

Sámírí: En trolldmand Faraog engagerede for at han skulle konkurrere med Moses. Ifølge muslimsk tro var det ham og ikke Aron som lavede guldkalven (210)

Sandhedens sol: Guds manifestation, profet (14, 23, 26, 28, 29, 35, 36, 109, 151)

Sept: Efterkommere af nogle af Jacobs tolv sønner. Se også kopt (16)

Seraf: Himmelsk skabning som blandt andet synger lovsange til Gud, her symbol for Báb (122)

Shaykh Ahmad(-i-Ahsá'í) Den første af Bábs to forløbere. Grundlægger af Shaykhi-skolen (72)

Shíráz: Bábs fødeby og stedet for tilkendegivelsen af Hans mission 23. maj 1844 (263)

Shoeb: Præst i Midjan. Moses gift med hans datter. I 2 Mose Bog 18:1 angives navnet Jetro (57)

Shí'ít: En der følger den shí'ittiske lære, en af de to store religiøse retninger i islam.

Sinai: Bjerget hvor Gud gav Moses loven (12, 57, 65)

Sirát: Bogstaveligt sti, vej; Guds sti; Guds religion; broen til himlen. Betegner Guds sande

religion. Ifølge muslimsk overlevering vil en bro strække sig over helvede i de sidste dage, og menneskene skal gå over den for at nå Paradis (127, 128)

Siyyid: Se Fátimih for en forklaring om oprindelsen til begrebet

Siyyid Husayn-i-Turshízí: En mujtahid (præst af højere rang), en af de syv martyrer i Teheran (248)

Siyyid Kázim-i-Rashtí: Shaykh Ahmads ypperste discipel og hans efterfølger som leder af Shaykhi-skolen (72)

Siyyid Yahyá, kaldt Vahíd: En berømt og meget vidende gejstlig som blev bábí. Han led martyrdøden efter Nayríz' belejring 29. juni 1850, ti dage inden Báb blev henrettet (248)

Sufi: En orden for muslimske mystikere (150)

Sura: Bogstaveligt "rad" eller "serie" Kapitlerne i Koranen (5, 226)

Taff (landet): Slettelandet omkring byen Karbila (136)

Thamúdstammen: Et fortidigt hamitisk folk som boede i Edom (10)

'Urvatu'l-Vuthqá: Det stærkeste greb (håndtag), symbol på Guds religion (28, 37, 226)

De vises sten: se Elikvir (86)

Yahyá: Johannes døberen, Jesu forløber (70)

Yanbú: En samling shí'ittiske overleveringer (272)

Yathrib se Medina (54)

Zaqqumtræet: Et træ i helvede som bærer bitre frugter (209)

Zawrá': Bjerg i Persien. Henviser både til Teheran og Bagdad (274, 275)

Zíyárat: Et besøgens brev, som er åbenbaret af Imám 'Alí (269)

År tres: 1260, 1844 e.kr.. Året for Bábs tilkendegivelse (221, 263, 281)